

בזרה"ק

בס"ד

ספר

אשרינו !

לקט דיבורים

מתוך שיחותיו המהורות של סבא ישראל

נכתב מתוך קלטות

בהוצאת "כולנו חברים"

aniron148@gmail.com

תוכן עניינים

9	סיפור ההתקרבות.....
33	סיפורים נוספים
79	רבי ישראל קרדונר
87	סיפור נס הפתק
97	הפתק
113	נ נח נחמ נחמן מאומן
129	רבי נחמן.....
151	רבי נתן
157	אמת ואמונה.....
173	אשרינו שזכינו
183	עבודת השם
199	תפילה והתבודדות.....
207	תורה ומצוות.....
219	בטחון
221	שמחה
225	חזק ואמיץ

229.....	רפואה
234.....	כבוד
237.....	ארץ ישראל
241.....	ילדים
245.....	אומן, ראש השנה
265.....	ספרי רבי נחמן
285.....	חידוש העולם
289.....	גאולה ומשיח
315.....	הדפסה
321.....	הפצת ספרי רבנו
329.....	אוסף דיבורים
352.....	תיקון הכללי

הקדמת המוציא לאור

אנו מציגים בפניכם קטעים מהשיחות של "הסבא". האיש שדיבר לפני כ־20 שנה בפני חברים שהקליטו בידיעתו ומרצונו, ושמרו את האוצר עד היום הזה. בשיחות אלו טמונה הרוח!! זו שמפעילה את האנשים שקשרו את עצמם בשם נ נח נחמנח מאומן. רוח שגם כל בר אנוש יכול לשאוב ממנה כוחות ותקווה אדירים גם בלי צורך להזיז או לשייך את עצמו למשהו שאינו הוא.

כשתסתכלו בשיחות ותפנימו אותן, תגלו שפתרתם הרבה שאלות ותמיהות שליוו אתכם כל החיים בכל הקשור לאלוקות וליהדות. למהותן של החיים עצמם - יפתח לכם צוהר להבנת המציאות והסודות הטמונים בהם. כל מה שהציק לכם במאורעות החיים הפרטיים והכלליים - לא יגרמו לכם יותר מועקה, תקבלו אור שיאפשר לכם להפוך את הכל לטובה. בשיחות המופלאות של סבא טמון אור וכח שאין להשיגם בשום אופן בדרך אחרת!

לפני שניגשים, נציין שכמה פעמים סבא אמר בשיחות: "אני זקן יותר ממאה שנים". זאת אומרת שמדבר אלינו אדם שעבר חיים שלמים, (בהצלחה!) למרות הקשיים הבלתי נתפסים) ויש לו מה להגיד לנו מתוך ניסיון חיים.

צדיק אמיתי, שאמר על עצמו "אני נקי לגמרי מכל התאוות", שעבד את השם יתברך כל ימי חייו, בדבקות ובאמת זכה ונקייה בלי לחפש שום תמורה - בלי שקיבל שום תמורה. ברח לחלוטין מהכבוד לעצמו - מאס בו לגמרי. אמר על עצמו: "שקר אני שונא ולא יכול לסבול הריח שלו".

מדובר באדם שהיה דבוק לצדיק האמת רבי נחמן מברסלב בתכלית הפשיטות והתמימות, למד וקיבל מאנשי ברסלב צדיקים ואמיתיים, כל ימי חייו היה מעורב ופעיל בכל מה שקשור לעניין של רבי נחמן. ובעיקר הוא למד בדביקות ובאהבה שאין כדוגמתה מהתלמיד המובהק ביותר של רבי נחמן (מרבי ישראל קרדונר, שהיה התלמיד המובהק של רבי משה ברסלבר, שהיה התלמיד המובהק של רבי נתן) מהיום שהכירו לא עזבו בשום פסיעה, עד יום פטירתו של המורה.

ראוי לנו לשתות בצמא את דברי הסבא ולחפש דרכו את רוח הצדיק, להכניס כל זיק של אור אל כל אברינו וחושינו, מסיבת העובדה המיוחדת והמיישבת את הדעת: סבא ישראל קיבל בצעירותו, לאחר פטירת מורו ורבו רבי ישראל קרדונר, מכתב מהשמים, מרבי נחמן מברסלב, שמלבד המסרים הגאולתיים שיש בו עבורנו, יש בו הסכמה מרבי נחמן על סבא, כי נכתב לו בפתק "תלמידי היקר", "ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח".

הלא רבי נחמן גילה על עצמו שהוא הרופא היחיד למחלות הדורות האחרונים והוא מורה הדרך היחידי של כולם, גם של כל הצדיקים. ולפני שנפטר בגיל צעיר הוא נאנח ואמר שהוא משאיר "כלי חרס שבורים" (כלומר את אנשיו ותלמידיו) אבל גם השאיר לנו הבטחה מנחמת: "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח". וכאמור הוריד מהשמים פתק (120 שנה לאחר פטירתו) לר' ישראל בער (סבא) ובו הוא כותב לנו: שעליו (על סבא, מקבל הפתק) הוא אמר את הנחמה ("האש שלי תוקד עד ביאת המשיח"). מה שמורה לנו בשיא הפשיטות: אם אנו חפצים ברפואה ותיקון, בהדרכה והשגת

התכלית הנצחית, זה צריך לעבור איכשהו דרך התלמיד היקר. רבי ישראל בער אודסר, סבא ישראל.

נקווה עבורנו, שגם בתום קריאת הספרון כולו, נשתוקק באמת להכיר ולשאוב ממנו שוב ושוב, נקרא ונשנן את הספרון. נרצה לדעת ממנו עוד ועוד, נחפש בכל דרך אפשרית את שאר שיחותיו וכתביו, נאזין לכל מילה שלו, לכל צחוק שלו, לכל אנחה שלו, אפילו לכל הפסקה שבין דיבור לדיבור... או אז גם נבין את רמזיו, את קריאותיו הנשמעות בין כל שורה ושורה.

באהבה

המוציא לאור

Aniron148@gmail.com

אנצל הזדמנות זו, לבקש ממך קורא יקר, אם בוערת בך האש של רבנו ורצונך חזק ואמיתי להיות שותף בהצתת ליבות ישראל, אנא שלח אליי הודאה לאימל זה.

היכרות נוספת עם הסבא: * ספרו הרשמי "אב"י הנחל"
* ספר "שמח"ה שיחות מתוך חיי הסבא". * ספר "זה
ינחמינו", בחציו השני של הספר ישנם סיפורים מופלאים
מחיי הסבא. * קלטות * אתר na-nach.net

מבוא

לפניכם מספר נקודות חשובות לפני שניגשים לאוצר היקר הזה:

* כל מה שנכתב כאן, זה שיכתוב של השיחות, מילה במילה. פעמים בודדות שהוצרכנו להוסיף מילת קישור.

* כאשר יש סוגריים עגולות וכתב קטן, לדוגמא: (*) - זו הוספה או תיאור של המוציא לאור. כאשר יש סוגריים מרובעות ובכתב נטוי, לדוגמא: [*] - אלו דיבורים של אנשים שנמצאים עם סבא, ששואלים שאלות, מראיינים, מביעים את עצמם וכדומה.

* מוגש לכם רק קטעי שיחות, ולא כל השיחה במלואה. וכמובן, שיש צורך להעביר לעם סגולה את הקלטות במלואן עם התמליל המלא, כדי שיהיה אפשר לשמוע את החן והניגון כשסבא מספר, וגם דרך התמליל להבין כל מילה ומילה.

* מטרת הספרון הזה אינו בשביל לסקר את כל הסיפורים והדיבורים, יש מעשיות שאפילו החסרנו מהם פרטים (עוד לא הגענו אליהם בשיכתוב השיחות) כי מטרת הספרון הזה היא לתת לקורא טעימה מהמתקיות של סבא ולחזק את מה שהוא חיזק באותן שיחות שנגענו בהן, והאמת היא שמה שיש כאן (למרות שאין כאן הכל) הוא מספיק דיו להחיות את כל העולם ולקרבו לתכלית בתכלית ההתקרבות.

* חשוב להדגיש ששיחות אלו נאמרו לפני כעשרים שנה מפי אדם מעל גיל מאה, ותמצאו כאן דיבורים שנראים לנו כ"סיקור בשטח", כיום. אבל אז, הקיום של הדיבורים האלו היה רחוק מהמציאות... תמצאו כאן דיבורים מפורשים שעד לפני חמש שנים היו נחשבים להזויים ועכשיו הם מציאותיים ממש. כלומר שמדובר בנבואות ובשורות שמתרחשות. כך שגם דברים שעוד לא ממש נראים לכם באופן והם מדוברים כאן בשיחות, הם בוודאי בשורה שבקרוב תתגשם.

* העתקנו קטעים מהשיחות, את המלל הכי ברור והמובן, ומה שלא ברור או שיש עליו ספיקות ו"בירורים" השארנו להוצאה המיוחדת עבור זה. וכל אחד יתברר לעצמו, כמובן דרך תפילות וחיפוש האמת.

נוסח הפתק הקדוש:

מאד היה קשה לי לרדת אליך
 תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי
 מאד מעבודתך ועליך אמרתי
 מייץ פייעריל וועט טליען ביז
 משיח וועט קומען חזק ואמין

(תרגום מאידיש: ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח

חזק ואמין)

בעבודתך

נְּנַחֲמֵנִי נַחֲמֵנִי נַחֲמֵנִי מְאֹמֵן

ובזה אגלה לך סוד והוא:

מלא וגדיש מקו לקו (פצפציה)

ובחזוק עבודה תבינהו וסמן

יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה

סבא מספר כיצד התקרב לרבי נחמן

סיפור ההתקרבות

קטעים משולבים מתוך מספר שיחות

מזמן שבאתי על דעתי, שהייתי קטן, שש, שבע שנים, אני אהבתי מאוד את התורה ויראת שמים ואמונה, אבל היה לי מרירות גדול, סבלתי מאוד מהיצר הרע,

יש יצר הרע, והוא רוצה רק עולם הזה, הוא רוצה כל העולם הזה, כל התאוות.

הייתי ירא שמים, ואהבתי את התורה מאוד, כשראיתי בן אדם שהוא יודע ספר, והוא מדבר בדברים בטלים ולא שומר את הזמן, אז אמרתי: 'מה זה? הוא משוגע? אם הייתי אני יכול לקרוא בספר, אז לא הייתי נח, לא הייתי בטל רגע אחד', כן.

שמעתי על כל מיני חסידות, ורק על השם 'ברסלב',

לא שמעתי מעולם שיש בעולם מן חסידות
ששמו 'ברסלב', לא שמעתי.

אני למדתי בהשיבה בטבריה על קבר רבי
מאיר בעל הנס, הישיבה עומדת בין השדות
וההרים, ואני אהבתי לצאת לטייל בין ההרים,
בשדות, עוד לפני שנתקרבתי לרבינו.

כשנעשיתי בן שבע עשרה שנה, היה לי
מלחמות קשות מאוד עם היצר הרע, 'מה
עושים?' אני לא ידעתי מרבינו, לא ידעתי...

אבל השם יתברך הוא יודע, יודע את הלב, הוא
יודע מחשבה מהלב. הוא ראה שאני מפקיר
את עצמי ומנבל עצמי לפני בני אדם, כי כשאני
ראיתי איש אחד זקן וירא שמים, אז ספרתי לו
כל לבי כדי שיוציא אותי מהחושך והתאוות,
כן, אז השם יתברך ראה את לבי, והוא רצה

לעשות איתי חסד, להתקרב לרבינו.
ואיך? אני לא יודע אפילו שיש ברסלב בעולם,
איך אני אתקרב לרבינו?

הייתי עני, לא נסעתי לצפת. כי אם הייתי נוסע
לצפת, אולי הייתי יודע מברסלב, כי בצפת
היה חסידי ברסלב. אבל לא, אני לא ידעתי
מחסידי ברסלב.

השם יתברך ריחם עלי וסיבב סיבות שאזכה
להתקרב לרבינו הקדוש.

יצאתי מהישיבה לחצר לקחת כוס תה, ובחצר
עמד פח של אשפה, וראיתי שמה ספר בלי
כריכה, בלי התחלה ובלי סוף. נו, אני הייתי
ירא שמים, וזה היה בביזיון בפח אשפה, אז
לקחתי את הספר על מנת לזרוק את זה בגניזה,
וטרם שזרקתי לגניזה, ראיתי ששם הספר
"השתפכות הנפש"

"השתפכות הנפש", זה עשה עלי רושם, 'אולי זה טוב בשבילי?!', התחלתי לקרוא בו - כל דיבור היה בשבילי.

אני הייתי רגיל לקרוא בהרבה ספרים, ספרי מוסר וספרי חסידות, כן, אבל לא ראיתי ספר כזה ששמו "השתפכות הנפש", לא ראיתי, לא. אז כשראיתי שהשם של הספר "השתפכות הנפש", חישבתי בדעתי: 'אולי, אולי זה טוב בשבילי, אולי זה השגחה מהשם יתברך שיהיה לי זה הספר', כן.

קראתי דף אחד, וראיתי שזה בשבילי, שזה בשבילי טוב מאוד, שאצליח לכבוש כל המלחמות, כל מה שאני סובל.

אז לא זרקתי את הספר בתוך הגניזה, ולקחתי אותו וגנבתי את עצמי מהישיבה להשדה, בין ההרים עם הספר. קיימתי מה שכתוב שם. הלכתי להתבודד בשדות עם הספר, והתפללתי כמו שכתוב שמה בשם רבנו - איך

להתבודד ואיך להתפלל. אף אחד לא ידע, אני גנבתי עצמי בשדות.
לפני כן רציתי להציל עצמי מן היצר הרע, חיפשתי וחיפשתי, והיה לי טובות גם לפני כן, היה ישועות, אבל ישועה כזו! - לכבוש כל המלחמות בקלות? לא, זה לא היה לי מעולם!

קראתי בתוך הספר, דף, שני דפים, ותכף קיימתי מה שכתוב שמה. וראיתי פלאות כאלו, מה שלא ראיתי בכל ימי חיי. אני הייתי מחפש בספרים, ואני ראיתי ישועות, אבל דבר כזה שהיה לי פלא כזה מתוך הדיבורים של זה הספר, לא היה לי מעולם.

ראיתי פעם הראשון בחיי, את הכח של הספר הזה. את הכח של ההתבודדות, זה הורג כל המשחיתים, כל המזיקים, כל מיני מחלוקות, כל מיני מעשים, כל מיני תאוות. ראיתי עין בעין, שאחרי ההתבודדות, כשחזרתי לישיבה

- הייתי כמו אדם חדש. הרגשתי בעצמי שאיפה הם כל המשחיתים? נהרגו. אני לא ידעתי ממי זה, מי המחבר של הספר?, כי היה בלי הקדמה, בלי התחלה, בלי סוף. ואני שמרתי את הספר, סגרתי אותו בתוך הארגז שלי.

נו, והדפים של הספר היה אצלי כמו אוצר, אני שמרתי אותם מאוד, כי בכל יום אני הלכתי עם הספר לתוך השדה וקראתי, ותכף קיימתי מה שקראתי, וראיתי פלאות כאלה, ביטול הטבע, כאילו שאין טבע.

פעם אחת קראתי בספר, בחדר שלי. ישבתי במיטה שלי, ובא חבר אחד...

אני הייתי קרליני, (יש מין חסידות ששמה קרלין) ובא חבר שלי מחסידי קרלין, והוא ראה שאני קורא בהתלהבות, ברצינות, באהבה, בהתעוררות

גדול, בהתלהבות מתוך הספר, אז הוא ראה שהספר הוא "השתפכות הנפש".

הוא ידע שזה מספרי ברסלב, אז אמר לי: "בזה הספר אתה קורא?"

"מה אתה עושה? בספר הזה אתה קורא?", כן, "בספר אסור, אסור, אסור לקרוא בזה הספר, זה מספרי ברסלב" כן, "אתה קורא בספר הזה?"

נדהמתי מאוד, התרגזתי מאוד, ונכנסתי לכעס גדול, ואמרתי לו: "זה לא עסקך, הספר הזה בשבילי זה טוב, זה ספר קדוש, ואני רואה ממנו פלאות גדולות", "זה הספר קודש קודשים, מה אתה אומר?", אז הוא אמר לי: "בהמה, אתה בהמה, אתה לא בן אדם, אתה לא שמעת מברסלב? שאסור לקרוא בספרי ברסלב? כל האדמו"רים בכל העולם הם מתנגדים על ברסלב, ואתה..."

אמר לי: "בהמה, אתה לא יודע מה שיש,

אתה לא יודע כלום מה שיש בעולם, זה מספרי ברסלב, אסור לקרות בהם, מה? הרב וכל האדמו"רים וכל העולם מתנגדים על זה ואומרים שאסור לקרוא בספרי ברסלב", אז אמרתי לו: "שיבואו כל האדמו"רים וכל המלכים וכל... אני לא אשמע לאף אחד, בשבילי זה טוב",

אני שמעתי בפעם הראשונה בחיי, שיש ברסלב בעולם ושאסור לקרוא בתוך ספרי ברסלב! אמרתי לו: "אני לא שומע לכל העולם, לכל האדמו"רים, זה הספר טוב בשבילי, אני ראיתי פלאות כאלה, מה שאי אפשר לספר", אז הוא אמר לי: "אתה חוצפן כזה, עז פנים כזה, נגד האדמו"ר ונגד כל האדמו"רים! אז אתה לא בן אדם", אמרתי לו: "בשבילי זה טוב!", אז הוא אמר לי: "זה הספר שלי, אני רוצה את הספר", אני לא רציתי לתת לו, אמרתי לו: "אני זכיתי מן ההפקר, הספר היה בפח אשפה", אז

הוא אמר לי: "זה הספר שלי ואני רוצה אותו. אני לא צריך אותו, אני רוצה רק שאתה לא תקרא בו",

הוא הכה אותי ואמר לי: "אתה עז פנים כזה נגד כל האדמו"רים, נגד הרבי של חסידות קרלין, כולם אומרים אסור לקרוא בספרי ברסלב, ואתה רוצה לקרוא?",

הוא התגבר עלי, ולקח ממני את הספר בכח, אני לא רציתי לתת לו בשום אופן, אבל הוא היה יותר חזק ממני, והוא הוציא ממני את הספר בכח, והלך, ואני נשארתי יתום, בלי הספר.

אבל אני קראתי כבר כמה פעמים בספר וטעמתי את הטעם, אז מה שאני זכרתי, הייתי ממשיך והולך בשדות.

נשארתי בלי הספר, אבל היה לי ריווח ששמעתי

שיש חסידות 'ברסלב', שאסור ללמוד ספרי
ברסלב (סבא צוחק),

מאחר והשם יתברך קודם הודיע לי שיש
חסידות ברסלב, ש"אסור ללמוד בספרי
ברסלב", אז התפללתי להשם יתברך שיזמין
לי ספרי ברסלב וחסידיו ברסלב.
אני התפללתי, והשם יתברך עשה פלאות
איתי, חסד עליון.

נשארתי בלי הספר, אבל שמעתי שיש חסידות
בעולם ששמו "ברסלב"...

נודע לי חדשות: שיש ספרי ברסלב ש'אסור
ללמוד בהם'

ואני חיפשתי ספרי ברסלב ולא מצאתי, לא
הדפיסו ולא היה איך להשיג.

המשכתי להתבודד, והתפללתי להשם יתברך
שירחם עלי, כמו שהתחיל לעזור לי כשמצאתי
את הספר,

"אני רוצה להיות חסיד ברסלב", כן, כן, ככה
התפללתי להשם יתברך.

השם יתברך עזר לי, ונתן לי את רבי ישראל
קרדונר. הוא כבר נתן לי את הספרים.

בצפת היה גר מורי הקדוש רבי ישראל קרדונר,
והוא היה חידוש כזה, מה שאין בעולם. אבל
אני לא הכרתי אותו, ולא ידעתי שיש בצפת
רבי ישראל (קרדונר), לא הכרתי אותו ולא ידעתי.

הוא היה נמצא במירון, והוא עבד השם שמה
ביחידות, לא היה איתו אף בריאה, היה לו
המפתח של הבית הכנסת של רבי שמעון בר
יוחאי, והוא היה שמה לבד בהתבודדות, והלך

בין ההרים להתבודד ולהתפלל, עסק בעבודת השם במסירת נפש.
 רק מירון, מירון. המשפחה היה גרה בצפת, והוא היה כל השבוע במירון, וכל יום שישי הלך ממירון לצפת.

עבר זמן רב, והשם יתברך קיבל את תפילתי ושלח לי לטבריה את רבי ישראל קרדונר: השם יתברך רצה שרבי ישראל ילך ממירון לטבריה, לישראל בער, פלא!

אבל רבי ישראל לא יצא ממירון, אפילו שיש לו כל כסף שבעולם. - הוא יעזוב את מירון, את רבי שמעון? הוא יעזוב את המקום הקדוש כזה וילך לטבריה? מה יש לו, מה יש לו בטבריה?
 נו, שרבי ישראל (קרדונר) ילך לטבריה? איך, איך?

השם יתברך ידע שרבי ישראל לא יזוז ממירון

לטבריה, מה עשה? הוא שלח לו מחלה על היד שלו, והכאבים, כאב גדול מאוד, התגברו מיום ליום, משעה לשעה, כאבים כאלה שהוא לא יכל לדבר דיבור אחד, לא יכול להתפלל, ולא לעשות איזה עבודה.

הכאבים היו כל כך גדולים שאי אפשר בדרך הטבע לסבול כאבים כאלה. הוא לא היה יכול לומר תפילת חצות ולא להתפלל ולא ללמוד.

הוא לא היה תולה שום דבר בדרך הטבע, רק הכל השגחת הבורא, וכשהוא ראה דבר כזה, הכאבים החזקים, אז התחיל לחשוב: 'אולי רצון הבורא שילך לטבריה' ומה יש בטבריה? בטבריה המזג האוויר יותר חם ממירון וצפת ולא שבטבריה יהיה בריא ממש, אבל בטבריה לא יהיה כל כך כאבים גדולים, שם הוא יוכל להתפלל ולעסוק בעבודת השם.

אבל אף-על-פי שהיה לו כל הכאבים האלה, הוא התחיל לחשוב על זה, הוא היה בספיקות

- אם ילך, אם יעזוב את רבי שמעון (בר יוחאי) וילך לטבריה, אם לא?. כי הוא חשב - אולי: 'איך אפשר דבר כזה, כשאדם בצרה, עוד בורח ממירון מרבי שמעון לטבריה? צריכים לברוח לרבי שמעון, להתפלל, לבקש על רפואה! לא לילך!' אבל הוא היה בספיקות - אולי רצון הבורא שילך לטבריה, אולי לא?

אז כל זמן שלא ידע בבירור, אם רצון הבורא הוא שילך לטבריה, אז הוא היה לו התבודדות, והוא ביקש הרבה מהשם יתברך שיאיר במחשבתו, בדעתו, מה לעשות, 'אם רצון הבורא שאלך לטבריה, אני נוסע תכף לטבריה, אז אני רוצה לדעת רק איך רצון הבורא, אם לא, אם כן, אם לא', אז הוא התפלל כל כך, עד שהשם יתברך האיר עיניו וסיבב סיבה שראה בבירור, שידע בבירור כי רצון הבורא הוא: שילך לטבריה,

הוא התבודד והתפלל הרבה על זה, ואחר כך פתח ספר "ליקוטי הלכות" ומצא בו שרצון

הבורא יתברך שייסע לטבריה.
זה היה ביום, ביום רביעי...

ביום ראשון התחלנו לאפות לחם למכירה,
ורבי ישראל קרדונר בא לטבריה באותו שבוע,
ביום חמישי, והיה צריך לחם, אז הביאו אותו
אלינו.

השם יתברך סיבב סיבה - זו הייתה השגחה
שאני לקחתי את הכיכר לחם והוצאתי ונתתי
לרבי ישראל...

כשראיתי את רבי ישראל, את הצורה שלו, אז
חשבתי: זה האיש, הוא צדיק נסתר ואצלו אני
אמצא מה שאני מחפש, אמונה ויראת שמים.

רבי ישראל נתן לי את הכסף, ואמר לי: "אולי
אפשר לאכול את הלחם אצלכם בבית?"
הרגשתי שהוא יודע את מחשבתי ורצוני, שאני
רוצה שיהיה לי קשר איתו.

ראיתי שזה השגחה מהשם יתברך, למעלה מן

הטבע, שיהיה לי קשר עם הצדיק הקדוש הזה,
וככה היה!

רבי ישראל ישב במדריגה אחת של הבית,
ונתתי לו את הלחם לאכול. הוא עשה נטילת
ידיים וברך את "המוציא.." וכששמעתי את
הברכה ממנו - "על נטילת ידיים" ו"המוציא..
- ראיתי שזה נכון! - זה צדיק נסתר! כי ברכה
כזו עוד לא שמעתי!

ברכה כזו עוד לא שמעתי! אני גדלתי בין
חסידים לומדי תורה ויראי השם, אבל ברכה
כזו לא שמעתי!

וגם כן, הפנים שלו! צורה כזה כמו שהיה לרבי
ישראל, לא ראיתי, לא ראיתי!

הצעת לי את מה שנשאר מהסעודה שלנו -
"אכול את זה", אז הוא אמר לי: "אני לא אוכל
שום דבר, רק לחם ותה"

לא ידעתי שהוא ברסלבר, אני ידעתי רק שהוא צדיק נסתר. אמרתי לו בלחש, בסוד, באוזן: "רבי ישראל, תדעו, שאתם באתם לטבריה בשבילי! אני 'כך וכך', אני רוצה מאוד לעבוד השם באמת, ויש עלי מלחמות קשות. כל ימי חיי אני מחפש מקום שידריכו אותי ויאירו בי את אור השם, שאזכה לעבוד את השם באמת. אז אתם באתם לטבריה בשבילי, ואני מבקש אתכם שלא תעזבו אותי!". אני ראיתי שהוא נרגש מאוד.

אחר כך הלכתי איתו לבית כנסת, ועל הדרך דיברתי איתו וסיפרתי לו את העניין שלי, והוא שמע הכל... דיברתי איתו ובכיתי לפניו, כי רציתי מאוד, הרגשתי שיש אצלו רפואה, רפואות בשבילי - שלא יעזוב אותי, שלא ילך למירון.

הוא שמע דבר כזה... ראיתי שהוא מרוגש כל כך. כי הוא ראה עין בעין שהשגחת השם יתברך שיבוא לטבריה, הוא בא לטבריה ישר לביתי.

באותו חורף ירדו הרבה גשמים, נתעלה הים ונכנס לבית כנסת שהלכנו אליו, המים הגיעו עד לגובה של חצי שולחן. לא יכלו להתפלל שמה. הוא היה פתוח, והשולחנות והכיסאות עמדו במים...

נכנסנו לתוך הבית כנסת, עלינו על שולחן ולמדנו תורה ז' מחלק ב' - "כי מרחמם ינהגם". רבי ישראל למד איתי את התורה הזו כל הלילה. וזכיתי לזה שכל ימי חיי לא הרגשתי טעם תורה, טעם יראת שמיים, כמו הלילה הזו שלמד איתי את התורה הזו, התורה הקדושה הזו: "כי מרחמם ינהגם".

היה לו נרות, והדליק נר ולמד איתי ב"ליקוטי מוהר"ן" עד קרוב לאור הבוקר, עד ששמעתי את הקול בכייה של אמא שלי, שהיא בכתה מאוד כמו אחרי מישהו שנפטר, היא בכתה מאוד: "אוי, בני, בני, בני ישראל בער, בני ישראל בער נאבד, נאבד"

יצאתי מבית הכנסת והלכתי לאמא ואמרתי לה: "מה זה הבכייה?", אז היא אמרה: "מה זה עשית? איפה, איפה הלכת כל הלילה? נו, ומהלילה הזו נעשה רעש בטבריה - שהלילה הזה... נעשה ישראל בער ברסלבר, כן!

(רבי ישראל קרדונר) הוא בא לטבריה ומצא את ישראל בער, אז הוא כבר שכח שיש לו משפחה בצפת, ושיש מירון, הכל השליך, הכל, רק ישראל בער

מה שהיה, מעשה כזה זה, זה במיוחד, זה מיוחד דבר פלא כזה שאין דוגמתו

[תספר, תספר]

אוי, נו, אי אפשר לספר הכל...

בבוקר שהלכתי לבית הכנסת, ורבי ישראל היה בבית הכנסת ואני דיברתי אתו, אז אמרו: "נו, כבר, כבר נעשה מה שנעשה בלילה הזה"

(סבא צוחק),

הלילה הזה, אוי, אוי, אוי, אוי, אוי,
אחר כך ביום ראשון הלכנו לישיבה, הוא למד
איתי, ולמדנו ספרי רבינו וגמרא ו"שולחן
ערוך", פוסקים, נו, והם ראו, אוי וי, "ישראל
בער, ישראל בער נעשה ברסלבר,..."
נו, עמד עלי מחלוקת, מלחמה גדולה והאבא
והאמא והקרובי המשפחה וכל, וכל הישיבה
וכולם ... אמרו: "אוי וי, ישראל בער נעשה
ברסלבר", נו, הם הלכו מהישיבה, הם הלכו
לההורים, לאבא ולאמא, וסיפרו להם: "אתם
יודעים? ישראל בער נעשה ברסלבר",
אז אמר אבא: "אני לא דואג, אני מכיר את הבן
שלי, הוא מקיים כיבוד אב, הוא, אפילו יראה
שאני אשלח אותו לאש, אין דוגמתו, אתם
מכירים, הוא ירא שמים והוא מקיים מצוות
כיבוד אב, אז הוא יבוא מהישיבה, ואני יגיד
לו שאני לא רוצה, אז הוא בוודאי לא יהיה
ברסלבר, אין לי שום דאגה", אז הם רעדו:
"אתה לא יודע מה זה ברסלבר? הוא לא ישמע

לך, אתה צריך מלחמה כבידה", אז הוא אמר:
 "אני לא דואג, אני מכיר את בני",
 אני באתי מהישיבה, אז אמר לי האבא: "אני
 שמעתי כולם מהישיבה, רב מוטל (מסלונים)
 וכולם באו ואמרו שאתה נעשית ברסלבר, תדע
 בני, רחם עלי, אני לא רוצה שתהיה ברסלבר,
 אני רוצה שתהיה איזה חסיד שאתה רוצה,
 אבל לא, רק לא ברסלב!", אז אני אמרתי לו:
 "אבא, אתה יודע, מכיר אותי, אני מקיים כיבוד
 אב, בזה אני לא, לא אשמע לך", אה, אז הוא
 אמר: "הצדק אתם, הם אמרו שאני לא יודע
 מה זה ברסלב".

האבא שלי היה עיוור בשני עיניו, והוא בכה
 ואמר לי: "תרחם עליך ועלי, לא תהיה ברסלב",
 ואני אמרתי לו: "אבא אני רוצה רק ברסלב"
 רבי ישראל אמר לה (לאמא): "זה דבר שאי
 אפשר בשום אופן לבטל, ישראל בער יהיה
 ברסלב, וככה יהיה, לעולם, הוא תמיד יהיה

ברסלב". היא שמעה שהוא אומר ככה, היא מתה מגודל הפחד והשבר הגדול, "ישראל הוא יהיה לעולם ועד ברסלב"

אני מסרתי את נפשי להיות עם רבי ישראל (קרדונר), כי אני הייתי לבד.

אני לא עזבתי אותו פסיעה, איפה שהוא הלך, הלכנו ביחד, כן. היה שיחה בפי הבריות "הנה ברסלב, הנה זוג ברסלב" (סבא צוחק)

אני הייתי בטבריה, ולא עלה על דעתי לנסוע לירושלים, בשביל מה? ולא עלה על דעתי לנסוע לירושלים. אז בא רבי ישראל קרדונר הוא בא לטבריה ונעשה מה שנעשה.

אוי, מה שנעשה מזה, רבי ישראל בא לטבריה, רבי ישראל קרדונר בא לטבריה, אתה חושב שאתה בא לטבריה, זה דבר קל? אז זה היה כמו לנסוע יותר רחוק מן אמריקה.

ונעשה, ונעשה אש גדול עד השמים, - "הוא כבר שניים? רבי ישראל קרדונר ורבי ישראל בער?" זה סכנה גדולה! (סבא צוחק), נפל עליהם פחד, כל המתנגדים הגדולים והמפורסמים.

נעשה מזה רעש בכל העולם: "ישראל בער, ישראל בער נעשה ברסלב, הוא נתקשר עם רבי ישראל קרדונר!, נו, נו, נו"

נעשה רעש בכל העולם, פה בארץ ישראל: בטבריה היה תחיית המתים. אימי נפטרה מגודל צער שנעשיתי ברסלב. (סבא סיפר בהזדמנות אחרת שרבי ישראל קרדונר התפלל וקמה לתחיה)

סיפורים נוספים

סבא מספר לחסיד ברסלב על התקרבות המגיד מטררוייטען לרבנו הקדוש

רבינו הקדוש נסע לארץ ישראל בזמן מלחמה, ויש מעשה גדולה, מה שעבר עליו. וברוך השם, בא לארץ ישראל בשלום, וחזר בשלום בדרך ניסים נפלאים, מה שאי אפשר להשיג. וכשבא מארץ ישראל, יש מעשה שהיה עם הרב הצדיק המגיד מעיר טרוויצען, שהיה איש זקן, ורבינו הקדוש היה כמו ילד, בן עשרים וכמה שנים. המגיד מטררוויצען היה גאון וצדיק גדול מאוד, תלמיד הבעל שם טוב, היה יחיד בין הצדיקים האמיתיים, היחיד שביטל את עצמו לרבינו הקדוש, ואמר לו: "אתה רבי". וכשרבנו בא מארץ ישראל, הוא נסע דרך איזה

כפר, לא רחוק מהמגיד מטרוויצען, ונודע למגיד שרבינו הקדוש בא מארץ ישראל, והוא נמצא בהכפר. והמגיד לא היה מלובש ולא היה מוכן להנסיעה, אז הוא תכף התחיל לרוץ, ואמר לאנשיו שילכו אחריו עם עגלה, והוא רץ בכח, כל כך מהירות, עד כדי כך שהוא בא לפני העגלה - העגלה יצאה תכף אחריו, והוא בא לרבינו הקדוש לפני שבא העגלה, כי הוא רץ לרבנו בהתלהבות כזו!

המגיד היה יחיד בין הצדיקים הגדולים, שהוא הכיר קצת את גדולת רבינו הקדוש, הוא היה איש זקן, ואמר לרבנו: "אתם הוא הרבי שלי", כן. והיה מבוטל ומאמין ברבנו באמת, לא רק סתם בפה, סתם דיבור. - הוא היה איש זקן, בן שמונים שנה, והוא רץ כמו ילד, לראות את רבינו הקדוש כשבא מארץ ישראל.

המגיד מטרוויצען, הוא היה גאון, יש הסכמה

שלו על ה"שולחן ערוך" של הרב בעל התניא. נו, נראה מזה, שהוא לא היה סתם איזה... והיה לו איזה עניין עמוק מאוד, והיה קשה לו מאוד איזו סוגיא, והוא היה אצל כמה צדיקים גדולים, קדושים, ושאל אותם על זה, ואמרו לו איזה תשובה, אבל הוא לא היה שבע רצון. הוא חשב לעצמו שהוא ישאל את רבינו, והוא בא לרבינו, ורבינו הקדוש אמר לו תורה על זה, על מה שהיה קשה לו.

וכששמע מפי רבינו התורה הזו, אז הוא ראה שזה לא שכל אנושי, זה נורא מאוד, הוא יצא מהכלים, והוא חשב, שתורה כזו אי אפשר להעלות על הכתב. (אחר כך בא רבי נתן וכתב את התורה הזו, והוא עשה בכתב, כן) אז המגיד מטררויצען אמר לרבינו הקדוש: "אתם חידוש נורא מאוד", ככה אמר לו המגיד מטררויצען לרבינו הקדוש, אז אמר לו רבינו: "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם".

הסיפור מהבית שנשרף והספרים לא

כשיצא הספר "ליקוטי מוהר"ן", אמר רבינו: שזהו התחלטה דגאולה, כן, לא סתם איזשהו דבר נאמר, דבריו חיים וקיימים כאילו עכשיו הוא אומר את זה!

גם הוא אמר שזה שמירה בבית

[כן, כן, נכון]

אפילו שלא, שלא קוראים, רק שהוא נמצא, הספר נמצא בבית

[זה שומר]

כן,

אצל ממשפחת בלום בצפת היה שריפה, הבית נשרפה, נשרף הכל ושלושה ספרים של ברסלב של רבינו לא נשרפו, "ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי תפילות", זה היה בהדירה שלו, זה לא

נשרף (צוחק)

טבריה, כשכבשו את ארץ ישראל

השם יתברך הציל אותנו מכל הגויים. אנחנו ראינו בפלאות כאלה, מה שראינו שהשם יתברך עושה לנו ועם הגויים, מלא מתנות. אני זוכר, איך שהיה לאמא פחד מהגויים, פחדה שלא יהרגו אותנו ואת זרענו, והשם יתברך ריחם עלינו. נפל עליהם פחד והם נפלו ונפלו, אינני יודע לאן ואיך נפלו, הם היו חזקים כל כך והיה להם נשק הרבה, והשם יתברך עשה אתנו ניסים ונפלאות. אנחנו היינו ילדים קטנים, לא יודעים מה זה מלחמה, ילדים קטנים... נפלאות כאלה, שלא רואים דברים כאלה, שאמהות וילדים קטנים ניצולים מן הגויים, איך? מדוע? איך? וככה היה כמה פעמים. בכל דור ודור, עשה עמנו השם יתברך ניסים כאלה, שהגויים נפלו עלינו, ואנחנו נצלנו מהם ומהנשק שלהם. כי היה פחד גדול, פחדנו עלינו

ועל זרעינו ועל המשפחות, ועל כל היהודים היינו בצרה גדולה, והשם יתברך ריחם עלינו, נצלנו, והגויים נאבדו.

פחדנו, כי אנחנו ראינו שאנחנו נתרחקנו מן התורה ומן הקדושה ואיך נהיה ניצולים מהגויים? אנחנו היינו בצרה גדולה, אנחנו וזרעינו ומשפחתנו, כי איך אפשר להינצל מרוצחים כאלה? לא היה שום תקווה להינצל מן הגויים, והשם יתברך הוא עשה נסים ונפלאות כאלה, אנחנו נשארנו, והם, והם נאבדו, עם הנשק שלהם

אנחנו היינו במדבר והיה רעבון, לא לחם ולא לשתות ולא אנשים ולא, ולא חכמים... לא היה שום דרך הטבע איך להינצל, הם היה להם נשק, כל העולם נתנו להם נשק, הצרפתים והאנגלים כולם נתנו להם נשק, ואנחנו לא היה לנו מי שיתן לנו, אנחנו היינו נאבדים, כמו בעלי חיים, לא יודעים איפה לברוח? מה לעשות עם ילדים קטנים? ואנחנו היינו משוגעים, לא היה לנו כלום. השם יתברך הציל אותנו מהם,

אנחנו חיים וקיימים, והם נאבדו
 מה שאני ראיתי, אני זקן יותר ממאה שנים, אני
 חי, והם נאבדו. אני זוכר עכשיו כמה היה לנו
 פחד מן הגויים, כן, והם רצו להרוג, להשמיד
 ולהרוג ולאבד, והיה, היה להפך!

דווקא אז בצפת היהודים היו חזקים, גיבורי
 כח, אבל אנחנו בטבריה היינו כמו מתים.

אני זוכר, האמא לא היה לה מה לאכול, וגם
 הילדים הקטנים לא היה להם חלב, לא היה
 להם במה לחיות. לערבים היה בתים והיה להם
 בהמות, היה להם חלב, חמאה וכל טוב.

השם יתברך הציל אותנו מן הגויים ונתן לנו
 תורת אמת.

הבתים כולם שלהם והחלב שלהם, אבל תורה
 לא היה להם. אנחנו, אנחנו גירשנו אותם, ואין
 להם כלום, הכל בשבילנו, כן, הם והנשק זה
 כבר הכל שלנו, הבתים שלנו, ונהיה לנו כל
 טוב... עכשיו אנחנו בבתים שלהם וכל אשר
 להם שלנו, הבתים שלנו והכל שלנו.

על העוני בזמן שלמד בחיידר

הייתי הילד העני יותר מכולם, כל הילדים הביאו כסף להרב, ואני, האבא שלי היה עני, לא היה לי כסף, התביישתי לבוא בלי כסף להרב, מה? זה כל הפרנסה שלו, כן.

אמא נתנה לי חתיכת לחם, אני נתתי את הלחם לזוג עני, כדי שיהיה להם לאכול, כן. הרב אמר: "הפרשה הזו, הוא פרשת 'נח'", ולא נכנס בי הדברים של הרב. הוא ראה שאני לא יודע כלום, שאני לא יודע מה הוא מדבר, אז הוא אמר לי: "ישראל בער, ישראל בער, איזה פרשה השבוע?", לא ידעתי, כי הייתי רעב והיה לי כאב ראש, ולא ידעתי, לא אמרתי כלום, הוא אמר לי, "מה", הוא הכה אותי ואמר לי: "כמה פעמים אמרתי שהשבוע הוא פרשת 'נח'? ואתה לא היית פה? לא שמעת, לא יודע? מה זה? מה זה? איזה תלמיד זה?"

הטעם שלי היה טעם גהינום, איך אני הולך לה"חדר", להרב, בלי כסף? כל התלמידים, ראש חודש הם באים עם כסף, רק אני הייתי יחיד, אני לא הבאתי כסף ראש חודש לרב. והרב אמר לי: "תגיד לאבא, תגיד לאבא, ראש חודש אני צריך כסף, פרנסה, תביא כסף", ואני לא היה לי, אני באתי מחר גם כן בלי כסף, (סבא צוחק), הוא אומר לי: "מה אתה עושה? מדוע אתה בא? אין לי, זה כל הפרנסה שלי, ראש חודש, כל התלמידים מביאים כסף, מה זה?, יש לי פרנסה, ואתה ילד יחיד שלא מביא כסף, תביא את הכסף"

ואני היה לי, היה לי דבר גדול, שכל פסיעה הרגשתי גהינום, 'איך אתה הולך להרב בלי כסף?' והרב אומר לי: "תגיד לאבא, ראש חודש צריכים להביא כסף, זה פרנסה שלי" (סבא צוחק), אז מהשבוע הזו נעשה בעיר טבריה דבר חדש: תלמוד תורה בלי כסף, בלי כסף, בחינם, היה שמחה גדולה, אני הלכתי בלא כסף.

הודו להשם

חסידי קרלין צועקים בתפילה, ואני צעקתי יותר מכולם. והיה יושב לידי זקן גדול, כן, היה לו זקן יפה, אני ישבתי על ידו, וצעקתי: "הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו", אז הוא אמר לי: "אני זקן, ואני לא שומע, ואתה עושה לי צרות, ואתה צועק, אני אהיה חרש, לא אשמע כלום, מה אתה רוצה ממני? מדוע אתה עושה את זה, אתה צועק כל כך?" (סבא צוחק), הוא היה בכעס גדול עלי: "מה אתה צועק? אני לא אשמע כלום, מה אתה רוצה ממני?" (סבא צוחק).

מי חכם יותר?

אני בחרתי ברבי ישראל (קרדונר), והשלכתי את רב מוטל (מסלונים).

(רב מוטל) היה לי כמו אבא, הוא לימד אותי וקירב אותי ותמך אותי והרים אותי, כן, אז הייתי צריך להמשיך (עם) רב מוטל, (לכאורה...)

(אבל בגלל ש) רב מוטל אומר: "ברסלב לא!", אז תקף, זה סימן שאני, שאני יותר חכם מרב מוטל.

רב מוטל היה גאון ולמדן וכשר וירא שמים וחכם, וישראל בער לא כלום, כמו זבוב, כן, אבל זה הזבוב היה לו כח כזה שהוא יכול לעמוד נגד כל העולם (סבא צוחק)

מה? בן אדם כמוני, שאין לי שום ערך בעולם, שום חשיבות, שום ערך, אין לי... אין לי שכל, אין לי כישרונות, אין לי... כן, אבל, היה לי

איזה עניין שהייתי - שעזבתי כל העולם! רב
מוטל וכל הגדולים וכל, וכל...

'מה? מי היית? מה אתה? אתה יותר חכם מרב

מוטל? מרב משה קלירס? מה זה?' (סבא צוחק)

כן, כן, כן, זה ישראל בער! (סבא צוחק)

הסבל וההתנגדות

מה שאני סבלתי לפני שבעים שנה...

אתה יודע שהיה התנגדות גדול מכולם.

ובמקום שאני ישבתי בטבריה, בצפת, היה

השורש של המתנגדים. גדולי תורה וחסידים,

והם היו כולם מתנגדים עליי, וקראו לי "בוגד".

מה שאני סבלתי, אי אפשר לספר ואי אפשר

לבאר.

אז אני סבלתי מאוד, ואז לא היה רצוני בזה

הסבל, אבל עכשיו אני רואה את גודל הערך של הייסורים והצער שסובלים בשביל דבר שבקדושה.

ברסלב, לא היה לנו נשים להתחתן, כל הנשים לא רצו, לא רצו ברסלב, 'מה ברסלב? אינם צריכים לא כסף ולא כבוד ולא שום דבר, בשביל מה להתחתן? (סבא צוחק) ...

ראיתי מה שסבלתי, לא היה לי, היה לי עשרה ילדים, ולא היה לי לתת להם לא לחם ולא בגד ולא כלום, אינני יודע איך אני חי? איך אני חי בעולם? אבל יש כח, חכמה כזה שהוא נותן חיים וחיות - זה רבינו הקדוש, רבי נחמן, רבי נחמן, נְיָחַ נְחָמְךָ נְחָמְךָ מאומן, רבינו, רבינו הקדוש...

העונש שקיבל חמיו של סבא

חמי היה מכה את רבי ישראל (קרדונר), ותלש לו הזקן. 'כן, מה זה? מה אתה רוצה מחתני? מה זה? שיהא ברסלב? מה? אני לא אפסוק!, אני יש לי ערבים שיהרגו אותך בדרך, בזמן שתלך למירון, הם יהרגו אותך בדרך',

חותני רצה להרוג את רבי ישראל (קרדונר) כדי שהיא (אישתי) לא יהיה ברסלב. כן, ואמר, שהוא יתן כסף לערבים שיהרגו את רבי ישראל, בזמן שהוא הולך למירון, אז יהרגו אותו.

אבל היה לו עונש נורא מאוד, הוא נפטר בקרוב מאוד, יום חמישי הוא נעשה חולה, ויום שבת בבוקר נפח הנשמה, ונפטר בשבת בבוקר.

הדמעות של רבי ישראל קרדונר:

רק תפילה, כל העולם לא רצו לקבל - 'מה זה תפילה? מה? מה יהיה מזה אם הוא יגיד: ריבוננו של עולם?' (סבא צוחק)

"אבא, אבא, אבא, אבא רחם עלי, אבא רחמני, רחם עלי", הו, כן. אני ראיתי איך רבי ישראל (קרדונר) בכה בדמעות (אצל) רבי שמעון (בר יוחאי) על הציון הקדוש, ועד שנעשה בבית (במתחם של הציון) כמו ששופכים פח מים - מהדמעות, מהדמעות שלו. הוא בכה. אינני יודע, איך הוא נמצא בעולם כל כך מים, כל כך דמעות.

"אבא אתה רחמן, רחם עלי, רחם עלי, אני רוצה לישון ולאכול, מה יהיה התכלית מזה?" (סבא צוחק) הדמעות שלו, של רבי ישראל (קרדונר) שבכה, בכה על הציון של רבי שמעון, היה על הארץ כמו ששופכים פח מים, מים...

תפילות ראש השנה שהניסו את המתנגדים

המתנגדים בראש השנה היה להם ביזיון, הם באו לזרוק אבנים, אז הם שמעו את התפילות שלנו בראש השנה, הניגונים והזמירות, אז הלכו בלי אבנים (סבא צוחק), נפל עליהם פחד.

פורים של רבי ישראל קרדונר

בפורים, רבי ישראל (קרדונר) עליו השלום, הוא התחיל לשתות בבית ורקד בבית, וראיתי בכל רגע שעובר יותר, הוא יוצא מן העולם לעולם אחר...

על-כל-פנים, הוא התחיל ללכת מהבית לרחוב - להודיע, להודיע שזה פורים, שזה "להודיע,

להודיע, להודיע, להודיע", אני הלכתי אתו, והוא הלך כל רחוב, למקום (של חסידי) "סלונים", וחסידי סלונים הם לצים, הם מתלוצצים מברסלב. אז הוא הלך ונכנס לבית (שלהם) וכולם ישבו ושתו יין והשתכרו, כן, והוא נכנס כמו לבית שלו ורקד.

רב ליישקה אז אמר לי: "אתה מבין (את) הריקודים שלו? של רבי ישראל? אתה מבין מה זה? זה ריקודים פלאים, פלאים מאוד", כן, ככה הוא אמר לי, הראש של המתנגדים, הראש שלהם, כן, הוא נתבטל בגלל שהוא ראה את הריקודים של רבי ישראל.

הוא נכנס בין מתנגדים, בין, בין עקרבים, נחשים ועקרבים, והוא עשה מהם אין ואפס (סבא צוחק), נו, מי ראה דבר כזה? איך היה לו גבורה כזה להיכנס לתוך, לתוך הבעל דבר ולהגיד לו ולהראות לו "בא, בא, בא, בא, בא, בא, אני לא מפחד ממך"

רבי ישראל לא מוותר על הצות

(סבא תיאר איזה סיפור מדהים שהיה לו עם רבי ישראל קרדונר, שהם נקלעו בתוך יער והיה שטפון חזק והם שקעו בבוץ. העתקנו לכאן את הסוף של הסיפור, אחרי שהם הצליחו להחליץ ולהגיע לאיזה בית במושבה, שאירחו אותם... - אז בלילה)

היה לי את המיטה שלי, ואני שכבתי כמו מת, אוי, אוי.. והוא עשה הווידוי וה'קריאת שמע' ו... כן, כאילו לא קרה כלום!, ה'קריאת שמע' היה במסירת נפש כזה, "שמע ישראל.."
"ואהבת.."

נו, אז אני חשבת: 'הלילה הזו, הלילה הזה אי אפשר לקום בחצות, אחרי שיטפון כזה ואחרי... איך אפשר לקום בחצות לילה?' אז אני חשבת: 'הלילה הזה אין חצות', כן (סבא צוחק),

אבל הוא היה גיבור, אריה! הוא קם בחצות לילה, כן, כמו מי שנשרף, - יש שריפה בביתו וצריכים להציל... כן, הוא, הוא קם בגבורה כזו!

אוי, שמעתי החצות שהוא אמר בהתעוררות
כזה, נו, אני כבר שכבתי במיטה כמו ששוכבים
על קוצים, איך אפשר? ששומעים חצות
כזה, איך אתה רוצה לישון? איך אתה שוכב?
(סבא צוחק). אחרי שהוא אמר חצות, ושמעתי
החצות שלו, אמרתי: "מה זה? מה זה אתי? עד
מתי תשכב? עד מתי אתה לשכב?"

אני ראיתי את הפנים שלו, היה אש, הפנים
שלו אדום והיה פחד להסתכל בפניו, והשולחן
והרצפה רעדה, רעדו, והוא היה רועד, והשולחן
והרצפה היה גם כן רועדים מהרעדה שלו.

אחר כך הגיע זמן התפילה, והוא עשה הכנה
להתפילה, ואחרי חצות כזה, הוא עשה תפילה
כזה, שכל המושבה כולם היו סביב הבניין שלנו
מהקולות שלו, מהתפילות שלו, מתפילת
'שחרית'.

בקיצור, אני ראיתי שאי אפשר לי להיות בחדר,
אני יכול לגזוע, והיה פחד, נפל עלי יראה ופחד
גדול, כן, כן.

על הסבל והעניות בטבריה

הרב אלפנדרי ביקש אותם (כולל של טבריה) שיתנו לי לחם, רק בשביל הילדים, אמרו: "לא, זה לא בן ישיבה, הוא לומד ספרי ברסלב, אנחנו לא ניתן לו, לא ניתן לו",

אבל אף-על-פי-כן נתנו חצי לירה על שבת. חצי לירה (סבא צוחק), זה לא, זה לא, לא היה מספיק על לחם בשביל הילדים, (סבא צוחק)

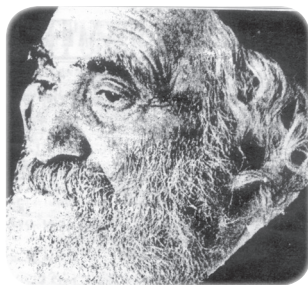
הילדים עד היום הם מתביישים, ...ואז היו מתביישים אחד בפני השני, 'איזה אבא היה', אין להם לחם לאכול ואין להם שמלה, אין להם..(צוחק)

מי יכול לספר? מי יכול לשער דברים כאלה? הייתי יכול להיות משוגע, או, או גנב, או, או... דבר כזה? אפשר לשער במוח דבר כזה?, יש ילד,

ואין לו בגד ואין לו לחם ולא בית ספר (סבא צוחק).

אני מבין שאני צריך תמיד להודות ולהלל להשם שעשה לי נס, איש יחיד לבד נגד כל העולם, כן. (סבא צוחק), איך אני הייתי בשפלות ובביזיון כזה, שאם היית אז, היה קשה לך: 'איך אני, איך אני נמצא בעולם? איך אני חי?' (סבא צוחק), אי אפשר לתאר, אי אפשר, אין, אין דיבורים לדבר ולתאר מה שסבלתי.

וברוך השם, אני רואה עכשיו שזה טוב, זה טוב מאוד, אני מתגעגע ואומר: "הלוואי שהייתי סובל יותר" (סבא צוחק), אבל עכשיו, אם אני משלם מליונים, אין, עבר הזמן (סבא צוחק).

הקושי והעניות בזמן שעבר לגור בירושלים

לא היה להם שמלה ולא היה להם נעל לרגליים, ולא שילמתי בעדם את הכסף של החינוך של הבית ספר, בכל חודש זרקו אותם מן החדר, שלא יבואו עד שיביאו כסף, כן. לא לחם ולא נעל ולא שמלה וגם זרקו אותם מן החדר (סבא צוחק), נו, יכולים לשער הצער הזה? צער כזה?, וברוך השם אני לא הכנעתי עצמי להשקר, כן, ברוך השם אני הייתי חזק, אני צחקתי מכולם. מי יכול לשער את הצער והכאב והבושה של מי שיש לו ילדים קטנים, ואין להם לחם לאכול, ואין להם בגד, ואין להם בית ספר, ואין להם ואין להם...? מי יכול לשער את הצער כזה? כן (סבא צוחק).

כן, ככה, אני לא הרהרתי על זה,

על ל. ועל ל. י. ("משפיעים" בברסלב), מדוע הוא מעלים עין? מדוע? הוא צריך לראות להשתדל לאסוף צדקה, לתת... הם ידעו שאני, שאני יחיד בעולם, אני... כן, וכלום. בשביל שאין להם זכייה, כן.

וגם כן אני הייתי צריך לעבור בדרך כזה, לראות, לראות...

מי יכול לשער? עכשיו אני מספר ואני מצחק ואני בשמחה. אבל אז, מי יכול לשער את הלב שלי, את הצער והשיברון לב שהיה לי?, 'יש לי ילדים קטנים, לא בית ספר ולא לחם ולא בגד ולא נעל'. מי כן יכול להבין את זה? איזה צער שזה? כן. ואני הייתי גיבור חזק, ולא הכנעתי עצמי כלום, כלום, כאילו לא כלום, כן (סבא צוחק).

אני מתבייש לדבר, הילדים סבלו, הילדות, לא היו יודעים מה זה אל"ף ומה זה בי"ת ומה זה 'פתח', לא ידעו כלל. רב משה בלום, הוא היה הראש, הראש של 'אגודת ישראל', והוא אמר

לי שהוא ידבר, והוא לא עשה כלום. והילדים שלי כבר כולם, כל שבוע שלחו אותם הביתה, כי לא היה לי כסף לשלם (סבא צוחק).

הילדים שלי לא ידעו מה זה אל"ף ומה זה בי"ת, לא היה לי לשלם משכורת למשה בלום, הוא היה ראש 'אגודת ישראל', כן, ולא נתן לי לא לחם ולא כסף, כן, הוא רק הגאווה, הוא ראש 'אגודת ישראל', מה שזה, רק הגאווה, הוא ראש 'אגודת ישראל'.

הילד מת מהרעב

באתי לרב משה בלום, וסיפרתי לו: "יש לי עשרה ילדים, ואין לי לחם לתת להם", הוא אמר: "אני אראה, אני אדבר, אני אדבר עם זה, אני אדבר", לא דיבר ולא כלום, לא היה לי לחם לתת להם. בן אחד נעשה נפטר, נפטר מרעב,

הוא נעשה נפוח, והוציא נשמתו, מרעב. אני לא אומר שקר, ככה היה, בן אחד נפטר, נעשה נפוח, ונפטר מרעב.

ילד אחד נעשה נפוח, וכמה ימים הוציא נשמתו, והרגיש טעם מיתה, לא היה לחם לאכול (סבא צוחק). אני באתי לרב משה בלום, וסיפרתי לו: "הילדים קטנים, עשרה ילדים, אין לי לחם לתת להם", הוא אמר: "אני אראה, אני אדבר, אני, אני, אני, אני", ולא עשה כלום, טוב, אמר לי: "היום אין לי זמן, אני צריך ללכת לחוץ לארץ בשביל ישראל ובשביל כל עניין הגאולה, בשביל ישראל, בשביל, בשביל ישראל, אין לי זמן היום", הוא הלך לספינה, ונפטר על הספינה, הביאו לו רופאים גדולים, ולא הועיל כלל.

הוא אמר לי: "אני אראה, אני אסדר, אני אדבר", ולא עשה כלום, הוא הלך לחוץ לארץ עם הספינה, ונעשה חולה, ונפטר על הספינה, רב משה בלום, ראש "אגודת ישראל"...

...אני הייתי חייב עשרה גרוש בשביל חודש
 בשביל הילדים, ושלחו אותם הביתה, כי אין
 לי עשרה גרוש לשלם שכר לימוד.
 היום אין לי משא, הילדים נתגדלו, ויש להם
 לחם לאכול, אני כבר יש לי חופש כן (סבא צוחק).

צחקו מאתנו, אבל אנחנו בלבנו צחקנו מהם
 טוב (סבא צוחק)

ילד בן שנה, הילד הראשון שלי, הוא נפטר
 מרעב. כמה בכיות הוא בכה: "לחם, לחם,
 לחם", ככה היה, והוא נעשה כמו הר, הגוף שלו
 נעשה כמו הר, מרעב, כן. והוא בכה עד שמת:
 "לחם, לחם, לחם" (סבא בוכה)

רבינו הקדוש אמר: "יהיה מה לדבר ומה לספר
 מהאנשים שלי, מאנשים שלי" (סבא צוחק)

אוי, אני, עכשיו אני מצחק, אני בכיתי, מת
 אצלי בן שנה מרעב, הוא נעשה נפוח, נפוח
 כמו הר, מרעב, אני לא מגזם ולא משקר, חס

ושלום, זה עוד לא, אין עוד כטיפה מן הים מה
שסבלתי (סבא בוכה)

עכשיו אני צוחק, אבל אז לא צחקתי, אני
סבלתי מה שאין בעולם דבר כזה, מיתה כזה,
אין, אין בעולם, רק, רק בשביל ברסלב. הרעב
נברא רק בשביל ברסלב. וכל הצרות והייסורים
בשביל ברסלב – 'נראה איזה חיילים הם, איזה
גיבורים הם' (סבא צוחק),

שיראו כל העולם הערך של המעשים שלי,
שאני מוכן למסור הכל בשביל האמת!
צוחק, אבל אז בכיתי, הבן שלי שוכב בן שנה,
הוא מת, הוא מת מרעב, אני לא משקר ולא
מגזם, ובכל לילה, ובכל לילה הוא בכה כל
הלילה: "לחם, לחם, לחם", כל הלילה הוא
בכה, אני שומע, ואין לי לתת לו, מי יכול לדבר
ולספר מה שעבר על ברסלב? (סבא צוחק) ...

נס הצלה מרוצחים

אני פעם הלכתי לשדה, הגיע זמן המנחה, ונפגשתי עם שני ערבים רוצחים, אינני יודע איך אני ניצלתי, הם הלכו, ואני נשארתי חי.

תפילה, רפואה

אני אכלתי איזה דבר רע, אולי אוכל שלא היה כל כך טרי, היה לי קשה מאוד והתפללתי להשם יתברך שישלח לי רפואה שלימה, אני הרגשתי לא טוב, כן, וברוך השם נעשה שינוי, אני רק התפללתי להשם יתברך: "ריבוננו של עולם, אבא, אבא רחמני, רחם עלי ותמחול לי על עוונותי, ותעזור לי לעשות תשובה שלימה".

כאבי שיניים נעלמו בכח התפילה

אני סבלתי על הפה, סבלתי מאוד, כאבים גדולים, ואני חיזקתי עצמי להתפלל בכל יום להשם. התפללתי והתפללתי והתפללתי, עד שאני רואה שהם עברו, הייסורים הלכו, ואינני יודע איפה הלכו? אבל הלכו ממני.

כן, היה לי צער, צער גדול, לא יכולתי לסבול הכאבים, התפללתי בכל יום להשם יתברך. השם יתברך שומע תפילה, וברוך השם בסדר הכל, השניים והחניכיים והפה כולו, הכל בסדר ברוך השם, אולי לא צריכים לספר, אבל חסדי השם ונפלאותיו צריכים לדבר.

ללכת לנכד ולהגיד לו על בטחון

אני שמעתי שיש לי נכד בתל אביב, אני אינני יודע איפה, נכד שהוא רוצה לשאול אותי: "מה לעשות בפרנסה" הוא רוצה לעבוד השם, אבל "פרנסה?" , אז אני רוצה לילך אצלו להגיד לו: "פרנסה, הוא רק אצל השם יתברך" (צוחק)

התמצית של תה 'ויסוצקי'

התמצית של תה 'ויסוצקי', זה ירפא כל הכוויות תכף ומיד, אני רוצה לנסוע לירושלים ולהגיע לרופאים לדבר אתם, "תיראו, תיראו, מה אתם מפחדים? זה תכף ירפא את כל המחלות של הכוויה"...

ואני רוצה למסור נפשי בשביל לנסוע
לירושלים לרופאים...

אם לא היא תמות, חבל על כל רגע, ייסורים
כאלה, זה תקף יתרפא לגמרי...

..בטבריה היה רופא גדול, דוד, דוקטור דוד,
זה כולם יודעים, והוא בכוויה היה מומחה
גדול, כן, והוא צחק מזה, אז אני הלכתי אליו
ואמרתי לו, והוא ניסה, כן, ותקף היה שינוי
לטובה, שינוי גדול לטובה, כן, אז הוא עשה
זה, והחולה נעשה בריא לגמרי...

תמצית של התה 'ויסוצקי', יניחו על הפצעים,
על מקום של הכוויה, ויראו שתקף הכוויה
תעבור...

הקשר עם שז"ר

השם יתברך סיבב פלאות, שהנשיא שזר קיבל
אותי והרגיש עלי שאני בעל מסירת נפש כזה,
שאני תמיד דבוק וקשור לברסלב, ברוך השם.

[אתם קרבתם אותי, את שזר?]

וודאי, וודאי

המכתבים (המודפסים בספר "אבי הנחל"), כל מי
שרואה המכתבים, הוא נעשה בעל תשובה.

הנשיא עשה מסירות נפש, הדפים את זה (אב"י הנחל), הוא נתן במתנה להפקידים, לכל הפקידים של המשרד שלו ... הוא נתן לכל החברים שלו, בלי כסף.

כל הממשלה יודעים שאנחנו חברים, היינו חברים מיוחדים. הוא אמר לי: בן גוריון ואהרון וכל שרי הממשלה אינם חברים שלו, אינם חברים, אני חבר, (סבא צוחק), אני נכנסתי אליו, כל השוטרים ידעו, כשאני באתי היה פתוח לפני בכל מקום.

אני ועמרם (הנכד של סבא) למדנו אתו "ליקוטי מוהר"ן"

[עם מי? עם שזר?]

כן (סבא צוחק)

כן, כן, הם רצו להכות אותנו (את שז"ר)... "חסיד

ברסלב". איך היה לי חברות, עם הנשיא? זה אי אפשר להבין את זה? זה לא מדרך הטבע. עד היום המזכירה והפקידים, כולם מתפלאים מזה.

והנשיא הדפיס גם המכתבים שלי ונעשה מזה עכשיו "אב"י הנחל". זה, זה דבר גם כן נורא מאוד, המכתבים שהוא הדפיס, זה מראה שהוא... "אני נשיא, אבל אני מאמין!"

(סבא צוחק), כן

מי יכול להגיע לדבר עם הנשיא? אני נכנסתי והייתי הולך, בכל מקום שוטרים, אני הלכתי, לא בקשתי איפה שייתנו לי ללכת. רק הוא עמד. ואז אני עשיתי מה שאני עשיתי ונכנסתי

(סבא צוחק)

אישתו, אישתו קיללה אותי - "מה אתה רוצה ממנו? איך הוא יהיה נשיא אם יתפלל כל יום?"

(סבא צוחק)

הנשיא נתן את השם שלי, י'שראל ב'ער
 א'ודסר, זה "אב"י הנחל", כל העולם יודעים,
 הוא, הוא נדפס ככה בספר, ששזר אמר: "שם
 הספר יהיה "אב"י הנחל", כי "אב"י" זה י'שראל
 ב'ער א'ודסר", כן, ככה כתוב בהקדמה של

הספר (סבא צוחק)

מכתבים לנשיא ישראל

"אב"י הנחל", מכתבים לבכיים שכתב
 רבי ישראל אל הנשיא זלמן שזר
 עבוד כל נשמות ישראל

הציון של רבנו, רפואה

איזה חולה היה כל הלילה עם רבינו באומן
במקום שהוא קבור, והיה לו רפואה. אתן לך
מקום בתוך החדר של רבינו, שרבינו שוכן שם,
זה סגולה לרפואה

[לכל חולה, או לילדים?]

לכל חולים, כן.

סבא מסתובב באלנבי..

יצחק אייזיק... כל מי שראה אותי הולך איתו,
שאני הולך עם התייר הזה, עם מזוודה כזו,
והוא הלך כמו לורד אנגלי.

כולם אמרו: "הו, ישראל בער, ישראל בער כבר
אין לו דאגות פרנסה" "הוא מצא תייר כזה,

והוא עשיר כזה, הוא והוא איתו ביחד תמיד" וזה התייר אכל אצלי בשבת, ועשינו ריקודים ושמחה, כן, והוא רקד איתי.

אני הייתי אצלו בצפון תל-אביב, בהדירה שלו בכל לילה עד חצות, עד האוטובוס האחרון, אנחנו יצאנו מן הבית.

היה לי ארבע אוטובוסים לנסוע ולא היה לי כסף על הוצאות, אמרתי: 'אם אני יגיד לו כסף, הוא יחשוב שאני עושה מסחר ממנו' (סבא צוחק), כסף אסור להזכיר (סבא צוחק) אני נהגתי איתו בחכמה, לא אמרתי לו שאני צריך כסף (סבא צוחק)

[איפה הוא גר?]

בדזינגוף

[בדזינגוף?]

כן, הו, הו

[באיזה שנה זה היה?]

תשי"א

אוי, אני טיילתי אתו בתל אביב, באלנבי
ובמסעדות הכי יפות, כן (צוחק), ואני הסתכלתי
עלי כמו משוגע.. 'מה אתה עושה? מה זה
אתך? מה? אתה משוגע? אתה נכנס, אתה
נכנס לגיהנם כזה? עד חצות לילה, זה משוגע'

[נכנסת אתו למסעדה?]

כן!

[אכלת?]

לא אכלתי, אבל הוא, הוא אכל

[אה, הוא אכל, ומה אתה?]

הוא רצה שאוכל, אני אמרתי לו: "אני לא אוכל
במסעדה, די (סבא צוחק), זה עולה ביוקר, אני
קמצן, אני לא" (סבא צוחק)

אבל הוא רקד איתי בליל שבת, הוא רקד
איתי... אני היה לי "ליקוטי תפילות", נתתי
לו, ואני נשארתי בלי ה"ליקוטי תפילות", אני
נתתי לו.

אני נקי

אני אין לי שום תאוות נשים, כאילו לא נברא נשים בעולם, כאילו אין נשים בעולם. אין לי שום פגם של תאוה, בפגם הברית, אני נקי בזה. זה כח של רבינו ז"ל,

אי אפשר להבין על דבר כזה, שהרי האדם, בכל זמן שהוא חי, יש לו תאוות, ואני אין לי תאוות לגמרי. אין לי שום מלחמה, שום כלום, כאילו אין בעולם תאוה, כאילו אין בעולם נשים.

ברוך השם, אם היה לי חס ושלוש מלחמות, הייתי בשפלות גדול, בביזיון גדול. אם חס ושלוש אם היה לי מלחמות, הייתי יכול למות. איך, אין לי שום פגם, לא במחשבה ולא בשום דבר של תאוות אשה. כן, זה כח רבינו, זה למעלה מן הטבע, אי אפשר להבין את זה.

[ואנחנו, רבי ישראל, איך נעשה?]

להתפלל, לבכות לפני השם יתברך ולהתפלל
תמיד שנזכה, שנזכה לטהר ולשבר התאוות.
זה תלוי בנו, בלבנו, כמה שרוצים ומתפללים,
ככה זוכים לזה.

אני אינני מבין את זה, איך העולם הוא מלא
תאוות? איך דבר כזה? אין לי שום פגם, חס
ושלום, לא במחשבה ולא בשום עניין שבעולם,
זה הכח של רבינו ז"ל, אי אפשר להבין.
זה עניין גדול, המלחמה של תאוות נשים, כל
העולם משוקע בזה, כן. הגוף הוא רוצה כל
התאוות. אבל אנחנו יהודים, יש לנו תורה,
התורה מלמדת אותנו הכל, איך להתנהג.
אינני יכול להבין את זה, אפילו פעם אחת
בחודש, או בשנה אין, אין, כאילו אין בעולם
התאוה של נשים

"תיקון הכללי", לא, אני לא אומר.

מי שחם ושלום נכשל ונפל, הוא צריך רפואה, ה"תיקון הכללי" זה רפואה. אבל אני לא אומר "תיקון הכללי", כלום, בשבוע ולא פעם בחודש, לא, כלום.

רב נפתלי כהן שהיה בירושלים, היה חכם גדול וזקן, ובר דעת וחכם, הוא אמר לי: מי שהוא לא פוגם בברית, חס ושלום, אז לא צריך להגיד. - ה"תיקון הכללי" הוא רק בשביל מי שיש לו מלחמה וצריך לנקות ולבכות לעשות תשובה. אבל אני לא אומר "תיקון הכללי", אני לא צריך את זה, אין לי שום פגם, אין לי שום הרהור, שום מלחמה. היה לי מלחמות קשות מאוד, וברוך השם פטרתי לגמרי, אני יצאתי מזה לגמרי.

ה"תיקון הכללי" זה דבר קל, לומר עשרה מזמורי תהלים? נו, ואני לא אומר, בשביל שאני לא פוגם, אין לי שום מלחמה, אין לי, אז אני לא אומר "תיקון הכללי".

מה יש אם אומר "תיקון הכללי"? אבל בתור "חיוב", בתור רפואה, לא!.

אני לא הולך למקווה, אני לא צריך לא מקווה ולא "תיקון הכללי".

[איזה עבודת השם יש לכם עכשיו?]

עכשיו? כמעט, כמעט כלום, לא רואה בעיניים ולא שומע באוזניים, אני לא לומד, אני לא רואה בעיניים. אבל העיקר, הטומאה והתאווה אין לי. כמו מי שאין לו אבר, כאילו נולד בלא אבר, זה רק פעולות של רבינו ז"ל.

איך יכול להיות? הגוף הוא רוצה תאוות, הגוף כל זמן שהוא חי, הוא יש לו מלחמות, מלחמות, בפרט העיקר התאווה הכללית, התאוות אשה, אבל ברוך השם.

אני חושב אולי, אולי חמש עשרה שנה שאני כך, אולי יותר

[רבי ישראל, אם אתם אין לכם תאוה כבר, אתם יכולים

לעזור לנו לצאת מזה?]

זה תלוי באדם עצמו, הלב. רבינו הקדוש אומר: "תנו, תנו לבכם לי, ואני כבר", כן (סבא צוחק),

לבכם, לב זה הנשמה, כל החיות, הלב, "תנו לבכם לי, ואני אעשה מה שאני, מה שאני יכול"

התאווה הזו, שזה העיקר, שהוא מקושר ומדובק לאדם כל זמן שהוא חי, אין לי את זה, אין לי, אני לא אומר "תיקון הכללי", אני כמעט ששכחתי כבר "תיקון הכללי", אני לא אומר, אז אני שכחתי.

היה לי מלחמות קשות, כן, אבל עכשיו אין לי שום פגם מחשבה או איזה, לא, זה דבר פלא מרבינו הקדוש.

ורבי ישראל (קרדונר) עליו השלום, הוא רצה את זה, כל העבודה שלו, כל מה שהוא היה עוסק לקרב אותי לרבינו, היה רק על זה, כדי להיות נקי מפגם הברית.

אז אני, אני כאילו אינני מזה העולם, כאילו אין אשה בעולם, כאילו אין תאווה בעולם, כלום, לא בחלום ולא בהקיץ. זה פלא מרבינו.

חברה באו"ם שקיבלה ישועה מהשם נ נח

כן, "נ נח", יכולים כל העולם לשיר ולומר ולהגיד "נ נח". היה באמריקה חברה באו"ם, היא רצתה לראות את הבן שלה... היא הייתה מגורשת ולא היה אפשרות, אז אמרו לה שתגיד "נ נח". זה היה בעיתון באמריקה, היא אמרה "נ נח", והוא בא מחר. (סבא צוחק)

נס שהתרחש לגויה בזכות השם נ נח

גויה, אשה אחת הלכה ללדת, הילד לא רצה לצאת, כן, אז היה שם אשה יהודיה, אמרה לה: "תגיד נְ נְחָ נְחָמָ נְחָמָן מאומן", והיא אמרה, ותכף נולד הילד, כן.

נס שקרה לסבא

(אחד החברים מספר לפני סבא)

[סבא, היה לך נס גדול לפני כמה שנים בבני-ברק, אתה היית על המיטה, ונפלת על הריצפה, והיה בקבוקים על הריצפה מלא מים, אמרת לי, אמרת "פה יהיה הקבורה שלי" (סבא צוחק) נפלת על הריצפה, והיה דלת פלדה, לא היה אף אחד בבית, היית לבד, ואתה אמרת "נְיָ נְחֵם נְחֵמָן מְאוֹמָן"]

סבא: כן

[ופתאום היית על המיטה בחזרה, ככה סיפרת לי, שהיית על הריצפה, אמרת "נְיָ נְחֵם נְחֵמָן מְאוֹמָן" והגעת בחזרה על המיטה].

סיפורי מעשיות סגולה לפקידת עקרות

אשה אחת, שכנה, שבעלה הוא מתנגד על ברסלב, חסיד קרלין, הוא היה חברי. זה היה בחודש אלול, ואני הייתי בכל חודש אלול במירון, תמיד. היא באה, בחודש אלול - כל אחד בא עם בקשות לרבי שמעון להתפלל, אז היא באה אלי ואמרה לי: "הבן שלי אין לו בנים זה כבר שש שנים, אני מבקשת ממך שתתפלל ש... כן, שתעשה מה שתוכל",

אז אמרתי לה: "רבינו הקדוש אמר, שעל ידי ה"סיפורי מעשיות" זוכים לפקוד עקרות" אז אמרתי לה שתקנה את "סיפורי מעשיות", ושניהם יקראו בו, כן, אז היא עשתה ככה והיא סיפרה לי שהיה קשה עליה, היה קשה להשיג "סיפורי מעשיות", לא כמו היום, אם הולכים לחנות וקונים, אז לא היה להשיג, אז היא ביקשה, עד שמצאה ספר (סיפורי) מעשיות, ובשנה הזו הם נפקדו בבן, היא באה בחודש אלול אחרי שנה, כן, היא באה אלי במירון ואמרה לי: "תודה רבה" (סבא צוחק),

רבי ישראל קרדונר

(בפרק "סיפור ההתקרבות" סבא סיפר על הקשר שלו לרבי ישראל קרדונר, דרכו התקרב. ומאז שהכירו לא נפרדו זה מזה עד שרבי ישראל ק' נפטר. להלן קטעי שיחות מסבא על רבי ישראל ק':)

כל מה שעובר יותר זמן, אני רואה ביותר, שהעניין שלנו, שלי ורבי ישראל (קרדונר), הקשר שהיה לנו, זה היה ההתחלת הגאולה.

אנחנו היינו שניים, וכל העולם היו מתנגדים על ברסלב, ואנחנו היינו רק שנים נגד כל העולם.

אני קבלתי מרבי ישראל מה זה ברסלב ומה זה רבנו.

רבי ישראל קרדונר, איך שהוא היה טוען טענות לפני השם יתברך! הוא דיבר איתו כמו שאנחנו מדברים בנינו.

רבי ישראל קרדונר, הוא היה מדבר עם השם
יתברך כמו שמדברים עם חבר, כן. הוא היה
מדבר עם השם כמו שמישהו אומר: 'אתה
תאמר ככה, שיהיה ככה. כמו שאתה רוצה
תעשה'.

אני איש פשוט לגמרי, רק שאני זכיתי בחסדי
השם להכיר חסיד ברסלב, את מורי רבי ישראל
קרדונר. קראו לו קרדונר כי הוא היה מעיר
קרדון, בגליציה, ברוסיה, אבל השם המשפחה
שלו הלפרין.

היה לו גם כן צער, צער גדול וייסורים גדולים
להתקרבות לרבינו, כי אז היה כל העולם
מתנגדים.

מה שראיתי... שרבינו הקדוש רבי נחמן יכול
לעשות מבן אדם ילוד אשה! קדוש כזה!
זה למעלה מן הטבע, מה שראיתי אצלו. רק

לשמוע את הקול שלו, היה נעים, ותמיד היה דבוק בהשם יתברך בפרט בתורה ותפילה, לא ראיתי, לא שמעתי דבר כזה מעולם, בשביל זה נתקרבותי.

אני נתגדלתי בין חסידים גדולים, חסידים מחמירים, מדקדקים במצוות. אבל ראיתי את האיש הזה, ראיתי שכולם עומדים בחוץ, שאינם יודעים כלום מאמונה, מהשם יתברך, מהתורה, הם כולם לומדים, אבל ראיתי נגדו, הוא יחיד, הוא יחיד בעולם, אין, אין, אין דוגמתו.

אוי, רבי ישראל (קרדונר), היה לו מסירת נפש, כאילו אין לו, לא אשה ולא בנים, רק אני, הוא ואני, שני אנשים היה. נו, גבורה כזה, אי אפשר להבין שיש בעולם גבורה כזה כמו רבי ישראל, שהוא עבד השם על ידי רבנו, רבינו הקדוש האיר בו. הוא היה מדובק ומקושר לרבינו.

יש אהבה ויש אהבה, אני ראיתי מה זה אהבה,
רבי ישראל (קרדונר) עליו השלום, הוא נתן את
כל נפשו עלי, אולי הוא יצליח להאיר בי איזה,
איזה אור!

לא ידעתי כלום, אבל אני חיפשתי אמת
ומצאתי איש אחד, כן, רבי ישראל קרדונר,
וראיתי מה זה ברסלב, כן. הייתי גיבור כזה..
עזבתי כל העולם, ונדבקתי וקישרתי עצמי לר'
ישראל, כן.

מה שאני זכיתי להכיר ולהדבק ברבי ישראל
קרדונר, זה דבר גדול מאוד, כן. הוא היה איש
פלא, הוא היה כולו להשם, כולו אמת, כן, אני
לא מצאתי, רק הוא לבדו.

אוי, אוי, אוי, הוא היה דואג תמיד על
ישראל, תמיד היה לו צער כזה על ישראל

– 'איפה, איפה עם ישראל? איפה התורה?
איפה?'

ברסלב יש מעט, אבל זה טוב, 'טוב מעט
לצדיק', יוא.

אני ראיתי, שמעתי את רבי ישראל מתפלל –
זה מספיק.

ראיתי בעיני את רבי ישראל, ראיתי מה זה
ברסלב. ראיתי את התפילה שלו והעבודה
שלו והשבת שלו, הדיבורים הקדושים שלו,
הרצונות שלו, מה שהוא סבל בשבילי, מה
שהוא סבל...

הגוף הוא רוצה לישון, הוא רוצה לחזור לישון
במיטה (סבא צוחק), אבל הוא היה חייל טוב, ...
איך אפשר לא להגיד "תיקון חצות"?

זה היה מין התבודדות כזה... לב כזה, טענות כאלה, בכיות כאלה, געגועים, געגועים כאלה, חצות? צא, צא מן המיטה (סבא צוחק), ... הוא סיפר לפני השם יתברך את כל ליבו, הכל, "אשמנו, בגדנו, גזלנו, דיברנו דופי, העווינו, והרשענו, זדנו, חמסנו..", מי יכול לתאר ולשער כל מילה? רק לשמוע "אשמנו, בגדנו, גזלנו..", זה שנשאר לו רוח חיים, זה היה נסים גדולים מן השמים, נסים גדולים, היה יכול לגזוע מגודל צער, "אשמנו, בגדנו, גזלנו..", הוא סיפר לפני השם יתברך את כל ליבו: "מה? מה יעשה? מה אעשה?" "אשמנו, בגדנו, גזלנו, דיברנו דופי..". (צוחק).

רבי ישראל (קרדונר) נפטר ונשארתי לבד, אחד בעיר, אחד (סבא צוחק) ואני... אחד, וצחקתי מכולם, אני רקדתי בביתי ותמיד היה בביתי כמו חתונה, שמחה, ניגונים וריקודים אפילו בחול, וזה היה כח, וזה היה פלא, דבר פלא

מרבינו

בפורים הם כולם ביחד, היו כולם הם מתנגדים, ומצחקים עלי בפרט בפורים, זמן צחוק, כן... כן, כן, היו מתלוצצים, אבל כמו שאומר רבינו הקדוש: "העניין שלי היא בביזיון, אבל בכבוד גדול", כן, ככה, הם התלוצצו, אבל זה כבוד גדול..

אני ראיתי את העבודה של רבי ישראל (קרדונר), אז נתבטל אצלי כל הגדולים שבטבריה שהם רדפו אותי אחר כך.

אבל בטבריה, הם היה להם יראת שמים, הם היה להם יראה, הם אמרו, כולם אמרו, שהוא איש פלא.

וגם כן הוא היה דבוק ברבינו באמונה כזו, באור כזה שעדיין לא היה בעולם כזה.

דיבור אחד מן התפילה של רבי ישראל קרדונר, אז היה נופל פחד ויראה על כל אחד ששמע,

הניגון שלו של התפילה, הנוסח שלו של התפילה, איך הוא דיבר עם השם יתברך

הוא היה גר בצפת, במירון, הוא אמר: "כן, אני, אני אשאר פה", הוא נשאר בטבריה בשבילי (סבא צוחק),

וכך היה, הוא לא הלך כבר לשום מקום, הוא נשאר בטבריה כמה שנים בשבילי, אולי יצליח להוציא אותי מן העולם הזה, כן, כמו שצריכים (סבא צוחק),

נו, הוא היה לו ה"ליקוטי מוהרן" והיה לו ה"סיפורי מעשיות" כבר, והוא היה עם השורש של כל התורה, של כל האורות, הכל היה.

סיפור נס הפתק

קטעים משולבים מתוך מספר שיחות

קיבלתי את הפתק בשנת תרפ"ב, לפני שישים
ושלוש שנים.

שישים שנה היה לגמרי בסוד, רק לילדים שלי
סיפרתי וגם היו אחרים יחידי סגולה צדיקים
וחברים שלי שסיפרתי להם.

ולפני שלוש שנים התחלתי לגלות ולפרסם, כי אמרתי שצריכים לפרסם פלאות השם, שהוא יכול לעשות נסים מלובש בדרך הטבע בספר.

מצאתי חתיכת נייר בספר:

נכשלתי ונפלתי, זה היה ביום שבעה עשר בתמוז, זה צום חמור של ארבע תעניתים, היה נדמה לי שאני מרגיש לא טוב ושאני מוכרח לבטל את התענית. ואכלתי...

כל היהודים עושים תענית, ואני לא עשיתי, לא עשיתי תענית (סבא צוחק), אז נפלתי ונתביישתי מאוד, 'מה עשית?'

הכלל, כולם עשו ליצנות ממני, ואמרו, שאני יצאתי מדעתי ואני כבר משוגע, כן,

אני הייתי חולה מאוד, וכולם היו מתנגדים, כולם, כל העיר טבריה היו מתנגדים, והם אמרו: "שהסוף של חסידי ברסלב, שנעשים משוגעים",

כולם צחקו ממני.

אני הייתי חולה בנפש והייתי מדוכה מאוד ולא היה אפשר להסתכל בפניי מגודל הפחד, וכל מי שראה אותי נפל לעצבות.

"מה עשיתי? תענית שבעה עשר בתמוז, כל היהודים מתענים, רק אני לא עשיתי תענית, מה?" הייתי, הייתי יכול למות מגודל הבושה, מגודל הנפילה

למדתי בישיבה ברבי מאיר בעל הנס בטבריה, אני נכנסתי לבית הכנסת, ואמרתי לרבי מאיר בעל הנס: "נכשלתי, נפלתי, ואין לי שום עצה איך לעשות תשובה", "כל ישראל קבעו עליהם תענית, מהגמרא, מהדין, כן, ואני נכשלתי, נפלתי, ואכלתי לפני התפילה, אני תמיד לא שתיתי מים לפני התפילה, ועכשיו אני אכלתי לפני התפילה" נפלתי מאוד, ונתביישתי מאוד, "מה, מה עשיתי? מה?" (סבא צוחק), "כולם מצחקים ממני, ואינני יודע מה לעשות, ואיך לעשות תשובה"

היה לי התבודדות, התפללתי להשם שירפא אותי, - 'למה יאמרו המתנגדים: איה, איה, חסידי ברסלב כך, שיבזו את חסידי ברסלב? אני גורם הביזיון, אני גורם לזה'. שירפא אותי, ואז אני בכיתי, התפללתי.

ואחר כך נכנס במוחי, כמו אחד נכנס בפנים במוחי ואומר לי: "תכנס להחדר שלך ותפתח את הארון ותיקח ביד ספר מהארון, איזה ספר שהוא, ותפתח אותו איפה שיפתח ותמצא דברים טובים שיוכלו להחיות אותך" נכנסתי להחדר והוצאתי איזה ספר, זה היה ספר "ליקוטי הלכות" של רבי נתן, והיה החתיכת נייר הזה שמה בתוך הספר.

אבל אני לא שמתי לב לנייר, 'מה יהיה מנייר? מנייר יהיה לי רפואה?' לא שמתי לב לזה, רציתי לזרוק, רק קראתי במקום שפתחת, קראתי החידושי תורה של רבינו, קראתי, וזה החיה אותי, כל הדיבורים שלו, של רבינו ז"ל הם

מחיים ומתקנים כל העולם, כל דיבור שלו. אבל אף-על-פי-כן כשגמרתי, חזרה המחלה כמו שהיה ולא ראיתי שום רפואה, טרם שסגרתי הספר להחזיר אותו, הבחנתי שיש שורות כתובות על הנייר, התחלתי לקרוא, קראתי אותו עד הסוף, ונכנסתי לשמחה כזו שאין בעולם הזה שמחה כזו.

הם חשבו כולם שאני יצאתי מן הדעת, נעשיתי משוגע, ואמרו: "כך הוא כל חסידי ברסלב, סוף כל סוף נעשה משוגע!"

'מה זה? פתאום נעשה משוגע, היה בעצבות ואחר כך היה בשמחה כזה, מה זה? זה לא דבר רגיל, הוא משוגע כזה, שאין לו רפואה לצאת מזה'

אז הם באו העירה, בני הישיבה, וכל אחד סיפר בבית הכנסת שלו: "הברסלבי נעשה משוגע", "מה, מה? איך אתה יודע?", "הוא היה בעצבות כזה שהיה פחד להסתכל עליו, ואחר כך פתאום

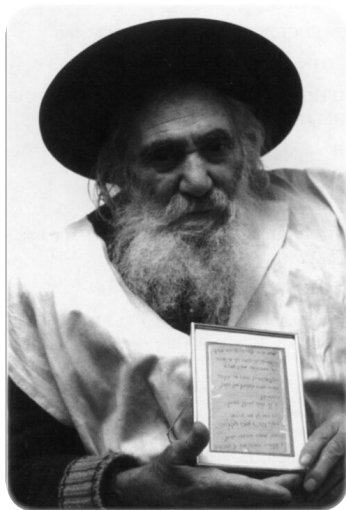
נעשה בשמחה כזה והיה מרקד כל הלילה, היה מרקד, מה זה? זה לא נורמלי", כן, אז קיבלתי שם משוגע.

רב מוטל מסלונים, אני הייתי השכן שלו, והוא אהב אותי מאוד, אף-על-פי שהוא היה מתנגד, אבל הוא אהב אותי מאוד, הוא שמע על זה שאני נעשיתי משוגע, אז היה דואג מאוד, "אוי, אסון כזה, נעשה משוגע?" אז הוא אמר: שילך לראות, הוא בא ודיבר איתי, הוא היה מפחד שאולי אני יכה אותו, 'שהוא משוגע הוא יכול להכות גם...'
(סבא צוחק) אז הוא בא והוא מדבר איתי ושאל אותי שאלה, "יש לי שאלה: כולם אומרים שאתה נעשית משוגע, ואני היה לי צער גדול, אני רואה שאתה לא משוגע, מה זה, מה זה היה העצבות והשמחה? מה זה?" (סבא צוחק), אני סיפרתי לו המעשה של שבעה עשר בתמוז והראתי לו את הפתק.

אז הוא ביטל את ההתנגדות, (על ברסלב בכלל) - "אם

כן? ישראל בער יש לו פתק? יש לו מכתב מרבי
 נחמן? אני מבטל את, את כל ההתנגדות",
 כן, הוא נעשה אדמו"ר בירושלים
 [אחר כך]

כן. אז אמר: "מה שאתם רוצים, תעשו מה
 שאתם רוצים, אני לא, ביטלתי את ההתנגדות
 על ברסלב" (סבא צוחק), "מה יש?", "הוא קיבל
 מכתב מרבי נחמן!".

היה משמע מהפתקה, שעדיין יש לי תקווה.
 רבינו הקדוש גילה וצעק בקול גדול: "איי, אויי,
 אויי, אל תתיאשו, אין שום ייאוש בעולם כלל",
 אף-על-פי שאכלתי קודם התפילה, ועשיתי דבר
 כזה, "אין שום ייאוש בעולם", אפילו אני יש לי
 תקווה עדיין (סבא צוחק).

למדתי מזה, מהפתקה, שעדיין יש לי תקווה.
 רבינו הקדוש צעק בקול גדול: "גוואאלד! אל
 תתיאשו, אין שום ייאוש בעולם כלל" (סבא צוחק),
 לקחתי את זה עלי, "אין שום ייאוש בעולם כלל",
 אפילו אני יש לי עדיין תקווה (סבא צוחק).

אני לא הרגשתי איזה עבודה, איזה פנים יש לי?
 "נהנתי מאוד מעבודתך, ועליך אמרתי"
 יש שיחה מרבינו ז"ל שהוא אמר ככה: "גוואאלד!
 אל תתיאשו, אין שום ייאוש בעולם כלל", אז
 מזה לקחתי כח לעמוד, לעמוד כנגד החושך
 הזה, כנגד הצרה הזאת,
 אכלתי לפני התפילה, מה?, שמעת דבר כזה?

סליחות, יהודים מתענים תענית, ואני לא. ורבינו הקדוש אמר לי: "וסמן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה", הוווו, רבינו הקדוש, אף-על-פי שעשיתי דבר כזה, ואכלתי בשבעה עשר בתמוז לפני התפילה, אף-על-פי-כן "אין שום ייאוש בעולם כלל", תתחיל מעתה מחדש להיות יהודי (סבא צוחק).

ומאז הלכה המחלה לגמרי על כל ימי חיי, וזה גרם לי חיים חדשים, חיים של שמחה תמיד. כל ימי חיי, בכל פעם שעובר עלי מה שעובר בגוף ונפש, אז אני לוקח את המכתב וקורא אותו, והוא כמו חדש אצלי והוא מרפא אותי, מנחם אותי ומרפא אותי מכל המחלות בגוף ובנפש.

שישים שנה לא פרסמתי אותו. רק אני החייתי עצמי בזה. כי הרגשתי שהעולם רחוקים מאמונה, הם לא יאמינו והם יתלוצצו מברסלב, אז לא פרסמתי את זה.

אבל זה החתיכת נייר, זה יכבוש כל העולם, כי רבינו רבי נחמן בו תלוי כל הגאולה והתיקון של כל, של עם ישראל ושל כל העולם, ככה הוא אמר.

וגם כן כתוב סימן, (כתוב בפתק: וסימן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה) סימן שלא ידע מזה שום בן אדם, רק אני והשם, כן.

הפתק

נוסח הפתק הקדוש:

מאד היה קשה לי לרדת אליך
תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי
מאד מעבודתך ועליך אמרתי
מיין פייעריל וועט טליען ביז
משיח וועט קומען חזק ואמין

(תרגום מאידיש: ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח
חזק ואמין)

בעבודתך

נְחַמְנוּ נַחֲמָנוּ נַחֲמָנוּ מֵאֲוִמָּנוּ

ובזה אגלה לך סוד והוא:
מלא וגדיש מקו לקו (פצפציה)
ובחזוק עבודה תבינהו וסמן
יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה

רק לראות הכתב הזה והלשון הזה, כבר רואים
שזה רבינו.

זה פלא גדול, אי אפשר להבין את זה, איך הוא

נכנס הפתק לחדר? ואיך אני פתחתי את הספר,
והוא היה שמה איפה שפתחת? (סבא צוחק) זה דבר
פלא כזה, שאי אפשר... יותר מכל הפלאות!,
זה לא רק פלא שהיה, הפתק הוא נמצא, הוא
נמצא תמיד, הוא לא נפסק! (סבא צוחק).

הפתק הוא כולו פלא מה שאי אפשר להשיג,
איך הוא היה חי שישים שנה בלי פרסום, ולא
שום מחשבה שיתפרסם, כן. והוא היה נמצא
בעולם שישים שנה בלי שום פעולה, כלום.
ככה, אנחנו לא מבינים, ואיך הוא חי?, ואיך הוא
חי חתיכת ניר שישים שנה?
ואני לא ידעתי כמו היום מה שזה, אני רק ידעתי
שזה פלא, אבל לא ידעתי מה, כן.

אם רואים את הפתק בצילום, רואים שזה לא
פשוט, מרגישים שזה לא פשוט, כן (סבא צוחק),
איך שזה נברא ואיך נמצא בעולם ואיך...?

(הפתק) הוא היה בסכנות גדולות כאלו, הוא היה בפולניה (סבא שלח אותו לחברים בפולין), והם, הפולנים דבר שלא נראה אליהם, היו קורעים את זה.

יש כותבים לי "אל תהיה שוטה, אתה מחלל השם, אתה, אתה עושה מחתיכת נייר אתה עושה... איך בדורות האלו אפשר שיהיה נס, נסים כאלה? בדורות האלו? בחושך הזה?"
איך הוא מתקיים שישים שנה? גם בן אדם שישים שנה הוא כבר איש זקן, כן, וחתיכת נייר הוא חי שישים ושלושה שנים, איך הוא נמצא בעולם?

וגם הוא היה בסכנות גדולות, אני שלחתי את זה לפולניה לפני המלחמה, לפולניה, והם החזירו לי, ואני קיבלתי אותו בדואר, וזה היה נס, נס, נס, כן.

אנחנו צריכים להודות להשם שקיבלתי את זה בחזרה מהדואר (כשהפתק נשלח לפולין)

[זה גם, זה גם מראה על זה שקיבלו]

כן, אם לא, היו קורעים את זה, כן, הם היו אנשי אמת. (סבא צוחק),

עשיתי דבר שגיאאה כזה, איך, איך שלחתי את זה בדואר לפולניה?

זה היה נס שקיבלתי את זה בחזרה, שהוא נמצא חי, הוא נמצא בעולם. ואז לא היה אפילו צילום, שום צילום לא היה, כאילו לא היה בעולם, כן. עכשיו אפילו, חס ושלום, אם המקורי לא יתקיים, אם הוא... אז יש צילומים, הצילום הוא כמו המקורי (סבא צוחק),

אבל אז לא היה צילום, כלום, אם לא הייתי מקבל זה בחזרה, לא היה, כאילו כלל לא היה בעולם, כן. אבל עכשיו כבר העולם יודעים שיש, שיש מכתב, שיש דבר כזה, כן, ויש צילום ומדברים מזה (סבא צוחק)...

אל תחשוב שזה סתם נייר, סימן, הוא נתן לי סימן "י"ז בתמוז" (סבא צוחק),

מישהו שמע דבר כזה "פתק"? פתק מן השמים?
 פתק? (סבא צוחק), לא שמענו מזה, מעניין פתק,
 פתק כזה, לא שמענו, למי יש בעולם פתק כזה?
 "עליך אמרתי" (סבא צוחק),

שישים שנה היה, הוא היה בלי פרסום, כן,
 אני סיפרתי לרב שלמה ווקסלר, לאנשי סגולה,
 לחברים שלי, אבל לא בפרסום.

אוי, אוי, אוי,

המכתב הוא שישים שנה היה יושן ולא עשה
 כלום, שום פרסום, ואחרי שישים שנה הוא
 נתעורר, נתעורר לאט, לאט, כן, והוא אומר:
 "הנני, אני באתי עכשיו, אני בא, כן, לתקן העולם"

(סבא צוחק)

הוא כבר נפטר (רבנו), והוא מדבר איתי "תלמידי
 היקר".

גם מה שהוא אמר לפני מאתיים שנה: "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח", והוא מגלה בהפתק: 'מה שאמרת ש"האש שלי תוקד עד ביאת המשיח", זה אמרתי עליך', ככה כתוב בהפתק.

"ובזה אגלה לך סוד",

מה הסוד? - "פ'צ'פ'צ'י'ה". וזה תקיעת שופר של ראש השנה...

"וסימן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה" - אני לא עשיתי תענית, אבל אף אחד לא ידע מזה, רק אני בעצמי והשם יתברך.

הוא מדבר אלי ואלריך ולכל העולם - "מאד היה קשה לי לרדת אלריך", אלריך ואלריך, ואלריך, ואלריך ולכל העולם.

מה הוא צריך לרדת כל כך? - להגיד לי: ש"נהניתי מאוד מעבודתך"

אני לא נהניתי כלל, והוא נהנה - "נהניתי מאוד מעבודתך".

זה לא נגמר, עוד לא נגמר - "ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען (עליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח)", 'נו, תהיה בעצבות כשאני אומר לך ככה?'

"חזק ואמץ" זה העניין שלו, זה הרפואה שלו, "חזק ואמץ", שני מילים, "חזק" "ואמץ"

הוא נותן לנו רפואות, הרפואה: "חזק ואמץ
בעבודתך", 'אתה לא רוצה להיות בשמחה? אני
אומר לך שתהיה בשמחה'.

רואים האמת, רואים,
רואים פתק כזה, לא צריכים שום המלצה, לא
צריכים, כן.

רואים שזה אמת ויציב ונכון,
זה לא בן אדם כתב את זה,
לא הלשון ולא הכתב

לא צריכים הסכמות, זה עד לעצמו. כשרואים
זה, שזה למעלה מן הטבע.

צריכים רק לראות הכתב והלשון.

בזמן שמצאתי את הפתק... היה קשה לי לקבל

"תלמידי היקר", כן. וגם כן "עליך אמרתי".

"תלמידי היקר", היה יכול להיות הפתק בלי
 "תלמידי היקר", "מאד היה קשה לי לרדת אליך,
 להגיד לך", מה זה? (סבא צוחק)

הוא מוריד עצמו, 'קשה לי', "מאד היה קשה לי
 לרדת אליך", הוא מוריד עצמו אפילו לישראל
 בער, "תלמידי היקר", "ועליך אמרתי" (סבא צוחק)

יש לו כל הגוונים, זה פלא כזה שלא היה מעולם
 דבר כזה.

רואים שכולם נמשכים לרבנו רבי נחמן. כל העם
 וכל העולם נמשכים לרבנו רבי נחמן, וזה לא על
 חנם, יש בזה עניינים פלאים שאנחנו לא יודעים.
 פתאום נתפרסם רבי נחמן ונתפרסם הפתק הזה,
 שהיה בסוד שישים שנה וכל העולם לא ידעו, רק
 נתפרסם בדרך נס.

[אתם הייתם אצל רב משה פיינשטיין, רב משה פיינשטיין
 נתן לכם מכתב, ראיתי שיש לכם פתק מרב משה פיינשטיין]
 אני הייתי אצלו עם הפתק, לא ראיתם את
 ההמלצה? כולם אמרו (על ר' משה): "הוא לא, הוא
 כבר לא היה בדעתו"

RABBI MOSES FEINSTEIN
 436 F. D. S. BLDG
 New York, N. Y. 10012
 CR 10429 7-1222

רבי משה פיינשטיין
 רח"ט חצרית ירושלים
 בניין יצחק

ב"ה

לכבוד מיינו בני ישראל, כנראה שלום ורכות וכו'.

באני בזה למסליך על הגאון ר' ישראל דוב אדססר שליט"א, שגב לבאן
 פארצנז חקדוטה, ופגשתי גמל לפני אב 1958, וראיתי את סודי שיש
 לו, רבני נפלא גמל.

גמל שיש שערב גמל, ריש לו ידיוקת גורלות נאכמא חקבלה, וכדי
 לקבלו בכבוד חרואייה, ולמושבכו כאי שפסיר, נאריס כרצונו למרפיש
 10000 אמרמ"ר רבינו נאמן פארסלב זצ"ל, וכל אלו שיעודו, יאכברכו
 בכל חרובות.

ועל זה באני על האמוס לכבוד חרובא, בנ' אייר שר"ת.

משה פיינשטיין

I am writing on behalf of a most unusual individual, **Yisroel Dov Odesser shlita**, from Israel. This individual has a **Joan in Torah**. I had the pleasure of recently meeting with him and was inspired by a secret document which he possesses.

Rabbi Odesser is soliciting funds to enable him to print Rabbi Nachman's seforim, and it is a great mitzvah to assist him in this endeavor. Hashem will reward all those that so assist him.

M. Feinstein
 Rabbi Moshe Feinstein

הבן (של ר' משה) בא לאבא שלו והראה לו את המכתב, אז הוא אמר לו: "זה? אל תצחק מזה", הוא אמר שזה פלא, פלא גדול, כן.

הפתק, יש בברסלב שהם אומרים שזה עבודה זרה, שזה... אני, אני לא רוצה להגיד, אבל הם אומרים ככה, אתה לא יודע מזה?

[כן, כן]

(סבא צוחק) כן, וזה נס שהשם יתברך סיבב שפיינשטיין נתן המלצה, לולא זה היו מחרימים אותנו, כן.

אבל ככה הם. הם מתרגזים והם אומרים מה שאומרים. כי זה לא מתקבל על הדעת, "נחמן מאומן", הוא מאומן בא לטבריה?...

זה החתיכת נייר, זה יכבוש כל העולם, כי רבינו רבי נחמן בו תלוי כל הגאולה. והתיקון של כל עם ישראל ושל כל העולם, ככה הוא אמר.

אתה לא יודע?

(הפתק) הוא ישגע את כל בני-ברק וכל העולם
(סבא צוחק)

אוי, אוי, זה הפתק, פתק זה התחלת הגאולה,

[זה התחלתה דגאולה הפתק, התחלתה דגאולה ממש]

כן, כן, כן,

רואים עכשיו שזה עושה פעולות. הוא נעשה
מפורסם בכל העולם,

גם הוא מגלה שהוא זה השיר!

השיר הזה: "פשוט, כפול, משולש, מרובע" –
'זה אני בעצמי, נחמן מאומן, מאומן, איזה נחמן?
מאומן!' (סבא צוחק), הוא זה השיר 'פשוט, כפול,
משולש מרובע'.

רבינו הקדוש הוא "שיר חדש", רבינו הקדוש

הוא השיר הזה, וכאן בהפתק מגלה רבינו דבר קל - "ננח".

כן, ששים שנה לא ידעתי מזה, רק ידעתי שזה פלא, שזה מחיה אותי... כן, ...

שנפלתני, לקחתי את הפתק וקראתי, והייתי נעשה עניין אחר.

את הפתק צריכים להדפיס עוד פעם אלה, אלפיים... כדי שיהיה לנו לחלק לכל אחד, זה צריך כל אחד.

(קטע משיחה באמריקה)

השבתות של עכשיו הם ההכנה להדפוס, קודם כל אנחנו כובשים את אמריקה (סבא צוחק), אחר כך כל העולם. לא אנחנו, המכתב, הכל המכתב. איך אנחנו פה? - אם לא היה מכתב - אין לנו מה לעשות באמריקה.

אתם צריכים לקחת אווירון שיפרח בכל העולם,

ויראה לכל העולם את הפתק ובעל הפתק

(סבא צוחק)

הוא מגלה כאן במכתב הזה שהוא זה השיר פשוט, כפול, משולש מרובע נ נח נחמ נחמן מאומן!

אוי, אוי, אוי, יש בחירה, היינו אנחנו היינו צריכים להיות צדיקים קדושים, לא לשאול מכל העולם, כן, כשיש פלא כזה, בחושך הזה יש פלא כזה, מכתב כזה, איך הוא נחתם ואיך הוא נכתב ואיך הסימן שלא ידע מזה שום בן אדם, רק אני והשם יתברך, וגם כן איך הוא נכנס לארון, לטבריה, לארון, כן, ואני פתחתי את הספר, פתחתי וראיתי חתיכת נייר,

ואני לא שמתי לב לזה, מה? נייר? מה זה נייר? ומה יעשה לי הנייר? זה יכבוש כל העולם זה הנייר! (סבא צוחק)

זה אנחנו, העולם צוחקים מאתנו, "מה? הם טיפשים, הם אומרים דברים כאלה, איך אפשר

לנו לדעת דבר כזה?" (סבא צוחק)

אבל יש צדיק רבינו רבי נחמן שכולו נס, כל דיבור שיצא מפיו, כל מה שגילה, וכל עניניו, וכל נפש שמתקרב אליו, וכל ספר שמדפיסים, זה הכל נוגע להגאולה, כי הוא עיקר הגאולה, וזה מרומז בזה, בזה המכתב "נ נח נחמ..". הוא הגאולה! זה השיר שיתנגן, זה שיר של חסד שיתנגן לעתיד, הוא זה השיר! כן!

ופה רואים בפירוש בבירור, בבירור גמור שרבינו הקדוש מגלה כאן, שכל הגאולה, תולה, תלויה בו! כי הוא זה! הוא בעצמו זה השיר שיתגלה לעתיד! נ עם נקודות. נח נחמ נחמן מאומן. ממקום שהוא נמצא שמה, כנראה שהפתק, נברא ונעשה באומן - במקום שהוא נמצא.

ננה

3

ננה

2

ננה

1

אפשר גם להוסיף רקע...

ננה

ננה

5

ננה

4

נ נח נחמ נחמן מאומן

תתחזק באמונה, תתחזק!

רבנו הקדוש, רק לזכור את השם שלו "נחמן מאומן", "נְחָ נַחְמָן נַחְמָן מאומן", זה ממתיק כל הצרות וכל הדינים וכל העוונות.

אנחנו לא יודעים מה שזה, שזכינו עכשיו בדורות הללו, לדעת כזה, לדעת מזה, מהסוד הזה.

רק להזכיר את השם "נחמן מאומן" זה ממתיק כל הצרות וכל העוונות וכל הכפירות שבעולם, זה כח כזה, כח חדש שלא היה מעולם.

כדאי להתחזק באמונה ולהזכיר רק השם "נחמן", "נְחָ נַחְמָן נַחְמָן מאומן". רק להזכיר את זה, הוא ממתיק כל הצרות וכל הדינים וכל הכפירות וכל העוונות.

השם ית' יעורר רחמים גדולים עליו, שיזכה להתקרב להאמת באמונה ובאמת, אבל חוץ מזה הכל שקר, כי כשלא מאמינים בהשם, זה הכל שקר. העיקר הוא האמת, להאמין בהשם ובתורה. צריכים להתחזק באמונה, ותראה טובות גדולות.

קודם כל, אני הייתי שליח להודיע לך מהשם הקדוש הזה "נְיָ נְחָמְ נְחָמְן מאומן" אשרי המאמין, אשרי המאמין, אשרי האיש שמאמין בהשם ובתורה. קודם כל, רק מה שמאמינים ומזכירים את השם הקדוש הזה, זה ממתיק כל העוונות וכל הכפירות וכל הנפילות. כן, מחדש. חדש!, הוא עושה אותנו חדש לגמרי!

אנחנו משוקעים בטומאה, אבל דיבור אחד מרבינו הוא מהפך הכל. רק להגיד "נְיָ נְחָמְ נְחָמְן מאומן" זה מספיק לנו לרפאות אותנו, להחיות אותנו, לחדש אותנו.

אם יש חס ושלום איזה צער, איזה דבר לא טוב, אז תכף - תלך להגיד השם הקדוש הזה "נְנַחְמְךָ נְנַחְמְךָ נְנַחְמְךָ מאומן", הוא מהפך הכל, כל הכפירות וכל העוונות וכל... הוא מהפך.

אשרינו שאנחנו יהודים, שאנחנו מאמינים בתורה ובצדיקים.

מה שיש, חס ושלום, איזה, איזה ייסורים, איזה דבר לא טוב, אז זה רבינו הקדוש מהפך הכל רק לטוב, הוא מהפך הרע לטוב.

אז להגיד רק "נְנַחְמְךָ נְנַחְמְךָ נְנַחְמְךָ מאומן" זה מספיק להחריב כל הסיטרא אחרא, כל החושך, זה עניין חדש לגמרי שרבינו הקדוש זכה לזה.

בשם הזה מרומז כל מה שעובר על כל אחד מישראל, והוא מהפך הכל לטוב.

זה השם, זה כל התורה ותיקון כל העוונות וכל הפשעים וכל הכפירות, כן, הוא מהפך לגמרי, לגמרי.

אשרינו שאנחנו יודעים מזה, אם לא? לא יודעים כלום.

רבינו הקדוש גילה שהשם שלו "נחמן", "נְחָמָה נְחָמָה נְחָמָה מאומן", זה מהפך כל העוונות וכל הכפירות וכל הפשעים, וכל דבר לא טוב, הוא מהפך לטוב.

זה לא היה מעולם, חדש לגמרי, מה שרבינו הקדוש השאיר כזה, והשם שלו "נְחָמָה נְחָמָה נְחָמָה מאומן", זה ממתיק ומבטל ומשבר כל הרע, כל העוונות וכל הפשעים, הוא מהפך הכל לטוב, כן.

לא עולה כסף, רק להזכיר את השם "נְחָמָה נְחָמָה נְחָמָה מאומן" מספיק, הוא מהפך הכל, כל העוונות וכל הפשעים וכל, וכל הרע, הוא מהפך לטוב.

זה באופן אוטומטי, רק מזכירים את השם "נְחָמָה נְחָמָה נְחָמָה מאומן", זה באופן אוטומטי הוא מהפך הכל לטוב, כל הרע וכל העוונות וכל הכפירות וכל דבר, הוא מהפך הכל.

(בשיחה עם חולה ברגליים)

אל תשכח את זה, תמיד יהיה במח, בלב, "נְנָח נחמן מאומן", הוא מהפך הכל, מהפך, מהפך. רבינו הקדוש מחיה את כל אחד ואחד, הוא מהפך כל הייסורים וכל הצרות וכל הכפירות, מהפך בדיבור אחד - הכל לטוב.

אשרינו שאנחנו יהודים ואנחנו מזכירים את השם "נְנָח נְחָמְ נְחָמְן מאומן", הוא מהפך הכל, הכל, מהפך הכל רק לטובה, מחדש הכל, מהפך הכל לטובה.

יהיה לך רגליים חדשים, הכל חדש, כן, ורק "חזק ואמץ בעבודתך", באמונה, בעבודת השם,

יכולים להתקרב להשם יתברך רק בזה שמאמינים בהשם ובתורה, רק להגיד השם הקדוש הזה "נְנָח נְחָמְ נְחָמְן מאומן" זהו, הוא מהפך הכל לטוב.

זכינו, רפואות וישועות, הכל, הוא מהפך הכל רק לטוב, אם סובלים? תכף "נְנָח נחמן מאומן", כן, זהו מהפך הכל.

אמת כזה אין בעולם, אור כזה אין בעולם, זה
 עולה על הכל, על כל התורה, על הכל. על-כל-
 פנים יש לך במה להתחזק ולהתחדש לגמרי,
 חדש, חדש.

אנחנו שבורים מאוד, והוא עושה הכל שלם,
 חדש, הוא מחדש!

לא, לא ידענו, כל העולם לא ידע, זה לא מובא
 בשום ספר מזה, מ"נ נח", רק רבינו הקדוש
 בעצמו כתב את זה עם נקודות. בפתק, כן, "נ
 נְחָ נְחָמָּ נְחָמָּן מאומן", כן.
 הוא בעצמו זה השיר, שיחזיר כל העולם להשם
 יתברך.

כן, יהיה בכל מקום ובכל הרחובות, בכל מקום
 יזמרו "נ נח", כן. שיר חדש.

"נְחָ נְחָמָּ נְחָמָּן מאומן", רק רבינו הקדוש

גילה את זה, כאילו אף לא ידע מזה, רק רבינו הקדוש לבד.

אוי וי, זה יעשה עולם חדש, איך בא לעולם הזה פתק כזה "נ נח נחמן מאומן"?

[סבא, יש רעש גדול בבני-ברק, "נ נח נחמן מאומן"]

[מתפרסם]

כן?

[כן, מפחדים מזה מאוד, שלא יהיה להם פרסום, לא יהיה

להם כבוד]

השקר יפול! לגמרי לגמרי.

"נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי מיין

פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען

חזק ואמץ בעבודתך נ נח נחמן מאומן"

אתה יודע מי אמר את זה? - נ נח נחמן מאומן

מאומן

מי גילה זה נ נח? רבינו הקדוש גילה, אנחנו

לא יודעים אף לא אות אחת, רק רבינו הקדוש

גילה מזה: "אתם יודעים מי אני? אני גַּןְחָ נְחָמָן
נְחָמָן מאומן",

איפה הטלוויזיה? איפה ה"ידיעות האחרונות"?
איפה הם? מדוע לא ידעו מי אני? (צוחק), הוא
אומר לכל העולם: "הם לא יודעים מי אני, אני
גַּןְחָ נְחָמָן נְחָמָן מאומן" (סבא צוחק) ...

"כל העולם לא יודעים מי אני, אני אודיע לכם
פה, עכשיו, מי אני, אני גַּןְחָ נְחָמָן נְחָמָן מאומן,
זהו הכל, אתם יודעים כבר מי אני" (סבא צוחק),
(בשיחה זו סבא חוזר על זה בכל מיני לשונות, מומלץ לשמוע את
השיחה בשלמותה)

צריכים לחפש מאוד רבי, רבי שיוכל לעזור
לנו. הרבי של העולם הוא רבינו הקדוש, רבי גַּןְחָ
נְחָמָן נְחָמָן מאומן, הוא הרבי של כל העולם,
של כל ישראל, הרבי של התורה, של כל
ישראל (סבא צוחק)

כל העולם צריכים לדעת מי זה הרבי, הרבי
הוא גַּןְחָ נְחָמָן נְחָמָן מאומן, זהו הרבי של כל
ישראל.

להודיע לך שם רבינו הקדוש רבי נחמן, הוא...
מברסלב, הוא הרבי שלנו ושל כל ישראל, לכל
אחד ואחד, יש לו כל המיני עצות, כל המיני
רפואות שהוא צריך.

משיח יגיד, הוא יגלה שרבינו, שזה רבינו
הקדוש - הוא השיר שיחזיר את כל העולם
להשם יתברך.

רבינו הקדוש הוא "שיר חדש", רבינו הקדוש
הוא השיר הזה, וכאן בהפתק מגלה רבינו דבר
קל - "נח".

[שסבא יגלה לנו את הסוד של זה]

הסוד?

[אנחנו לא מבינים את הסוד]

כתוב בזוהר וב"ליקוטי מוהר"ן", שיש שיר
שהוא יחזיר כל העולם להשם יתברך, לתורה,
על ידי השיר הזה. אז מגלה רבינו שהוא זה
השיר, "נְחָ נְחָ נְחָ נְחָ מְנְחָ מְנְחָ מְנְחָ מְנְחָ".

השיר הזה הוא 'פשוט, כפול, משולש מרובע',
 'נ' זה פשוט, 'נח' כפול, 'נחמ' משולש, 'נחמן'
 מרובע,

"נְּנַחַם נְּנַחַם נְּנַחַמן", זה עשרה אותיות, זה כנגד
 עשרה מיני נגינה שהוא גילה, שזה מסוגל
 לתקן פגם הברית, זה ה"תיקון הכללי", עשרה
 מיני נגינה!.

חתימה כזו, אנחנו משוררים את זה, מנגנים
 את זה.

והאמת היא, שמי שהוא מבין, והוא מבין דבר
 מתוך דבר, הוא יכול להבין שחתימה כזו -
 הכל מרבינו רבי נחמן - לא היה עדיין מבריאת
 העולם, מעולם לא היה שום צדיק חותם
 בסגנון כזה, 'פשוט, כפול, משולש, מרובע' זה:
 "נְּנַחַם נְּנַחַם נְּנַחַמן מאומן".

'מאומן', העולם יודעים מ'ברסלב', אבל הוא
 חתם כאן בחתימה 'מאומן', כי הוא שוכן
 באומן, בעיר אומן ברוסיה.

"נ נח", גילה רבינו בעצמו, שום תלמיד, רבינו בעצמו גילה את זה: "אתם יודעים מי אני? אני נ נח נחמן מאומן" (סבא צוחק),

ועכשיו יש לנו כבר רבינו הקדוש, כבר נתגלה בעולם שיש רבינו הקדוש נ נח נחמן מאומן. זה גילה רבינו, הוא יותר גדול ויותר גבוה מהכל. עוד לא היה חידוש כזה, פלאות כאלה עוד לא היה בעולם, רק עכשיו בזמן הגאולה התחיל רבינו להתגלות בעולם.

בוודאי יגיד "נ נח" זה רפואה וכפרה והכל, זהו כל התורה. "נ נח נחמן מאומן" זהו כל התורה כולה, כלול בזה כל הצדיקים וכל התורה. זה אותיות שבהם כלולים כל הצדיקים וכל התורה כולה.

נעשה עניינים אחרים מהכסף ומהתאוות, ויוצאים מהתאוות ומהעבירות, ונכנסים. זה שורש של כל הבריאה - אם אומרים רק זה

השם, בזה כלול כל התורה וכל הבריאה וכל בני האדם, ורק בזה "נְיָ נְחֵם נְחֵמָה נְחֵמָה מאומן". זה לא ידעתי, שישים שנה לא ידעתי מזה, ואחרי שישים שנה סיבב השם יתברך והאיר לי – 'מה אתה לא יודע? נח, אתה יודע מה זה נחח?...'

הצרות הם התאוות והכסף ותענוגי העולם הזה. ולא צריכים את הכל, צריכים לאכול חתיכת לחם.

מה? בשביל מה כל הכסף והבנינים? מה? בשביל לאכול לחם (סבא צוחק), אוי...!

ורבי נחמן הוא השורש שלנו ושל כל העולם, ובשמו "נְיָ נְחֵם נְחֵמָה נְחֵמָה" זה השורש של כל הבריאה, של כל התורה, וזה מסוגל לכל, לחזור בתשובה.

מה? בשביל מה חיים? בשביל מה כל העבודה? אחרי חמישים או שישים שנה נכנסים לבית חולים ואחר כך מכניסים למקרר ואחר כך

לקבר, מה? מה יש? משאירים כל הכסף וכל העבודה משאירים בעולם הזה.

בשביל מה עבדת חמישים שנה, לעבד? בשביל מה? הוא רק חשב תמיד מחשבות מהלב 'איפה לוקחים כסף', כסף, כסף, כסף, כן, מה זה? שיגעון, זה ממש שיגעון!, אוי

רק הדיבור, דיבור אחד שלו הוא מנצח כל העולם, הוא מצחק מהם ומבינים שהם בטעות, על מה הם עובדים כל כך ורודפים כל כך? בשביל מה? בשביל מי? בשביל מה? (סבא צוחק),

העיקר הוא "נְנַחְנַח נחמ..". זה דבר קל להגיד, כי כשאומרים "נ נח", אז מחזיקים בהשורש של כל הבריאה ושל כל התורה ושל כל הצדיקים ו... כן, ונכנסים בעולם אחר (סבא צוחק), רק שמזכירים שם רבינו רבי נחמן כמו שחתום בחתימה בפתק הזה "נְנַחְנַח נְנַחְנַח מאומן", כן,

זה צריך להיות בכל מקום, בכל חנות, בכל בית, בכל העולם (סבא צוחק).

זה שיר של חסד שיתנגן לעתיד, הוא זה השיר!

יהיה זמן שכל העולם ישירו "נ נח", כן. בכל השווקים, בכל מקום, עם ניגון "נ נח", כי כל הניגונים טוב על "נ נח", כל הניגונים שבעולם.

(סבא בשיחה עם חולה סרטן)

כל החכמים, החילונים, כל העולם, לא יודעים מה שזה "נ נח". ולאט לאט הם ידעו, כי הם ישאלו: "מה זה? אני, אני רוצה לדעת מה זה?" הם ילמדו את זה (סבא צוחק), וכשהם ידעו ויתקרבו לרבינו, יהיה נעשה עולם חדש!.

זה נס חדש, כל העולם שואלים: מה זה "נ נח"?

הלומדים, החסידים הם חושבים: "מה, מה, מה זה, מה זה "נ נח"?" (סבא צוחק), ירושלים, מאה שערים וכל העולם ישאלו: "מה, אנחנו רוצים לדעת מה זה "נ נח"?, יש לכם ניגון, ניגון

כזה, ניגון פלא כזה, מה זה?"

הם באים ומספרים לנו: "שמענו ניגון כזה "נ נח", אז נתמלא כל צרפת וכל אנגליה מ"נ נח" (סבא צוחק),

איטליה, כל המדינות, סין, הם ישאלו: "מה זה "נ נח"? (סבא צוחק), אין להם שום שאלה, רק על "נ נח", "מה זה, מה זה "נ נח"? (סבא צוחק)

"נ נח" זה ניגון שהוא מסוגל לרפאות כל המחלות, זה הניגון, אתם יודעים מה זה הניגון? "נ נח" (סבא צוחק), זהו, הם יתפלאו, "מה זה?"

הם רואים בעיניהם, מחלה כזה שאין לה רפואה, סרטן, ורבינו הקדוש אומר למחלה: "תלך", אז מתחיל ללכת!, והעולם אומרים: "מה זה, מה, מה קרה? איפה הוא הלך?"

אני שואל גם כן על היצר הרע שלי: "איפה הלך? הוא מת? אינו, איפה היצר הרע שלי?" העולם הזה הוא יצר הרע, ואיפה הוא היצר הרע שלי? נעלם, נעלם לגמרי! (סבא צוחק),

אנחנו, כמה שאנחנו יודעים מרבינו, ככה היצר
הרע הולך ומתרחק ונעלם. הוא הורג אותנו עם
כל החיילים שלו, בן (סבא צוחק), זה פלא.
מיום בריאת העולם לא היה כזה, רק עכשיו
מתחיל להתגלות "ננח".

רבי נחמן

העולם מקשים: "מה זה רבינו? מה זה? יש הרבה צדיקים?"

קורח גם כן אמר: "כל העדה כולם קדושים ובתוכם השם, מדוע תתנשאו",

אבל התירוץ: רבנו הקדוש כבר אמר לעולם, עוד מעט נגמר, "גמרתי ואגמור"

ורואים שאין דבר כזה בכל העולם, שיהיה לו שם כזה, שכולם יודו ויאמרו: "רק רבי נחמן".

אני רואה מה שהיה, ומה שעכשיו, אזרואים בחוש, שהגאולה מתקרבת, קרוב, בקרוב, היא מתקרבת.

רבנו הקדוש אמר: הבעל שם טוב, הוא היה מותר במופתים, והוא עשה מופתים כאלה.

תחיית המתים ורפואת חולים ו... פלאות, פלאות, כן. "ואני אסור במופתים". כי אם

היה רבנו מותר במופתים, היה כל העולם מתקרבים, כן.

ואפילו הבעל שם טוב וכל הצדיקים לא השיגו מה שרבנו הקדוש השיג, מה שהוריד לנו, זה עניין מיוחד, עולה על הכל.

אנחנו צריכים לשמור כל רגע, כל יום וכל רגע להיות דבוק בהשם יתברך ובהצדיק.

זה חסדים, חסדים ונפלאות כאלה, שלא נתגלה מעולם, אוי וי, לזכור את החסדים, את המתנות - מתנות כאלו וחסדים כאלו, שעשה השם יתברך אתנו ועם כל העולם.

מה שאנחנו זכינו לדעת מרבינו, אוי, פלא של הגאולה האחרונה. הגאולה האחרונה, שכל אחד מישראל יזכה לתקן הכל, כל העוונות, בכח רבינו. הוא יאיר לו הדרך האמת, איך להיות יהודי.

רבינו הקדוש, הוא העיקר שלנו. הוא הנשמה שלנו. הוא עיקר התיקון שלנו. עוד לא היה, מזמן בריאת העולם עוד אור פלא כזה, עוד לא היה.

הוא אמר כבר, שהוא כבש כל העולם, וכבוש כל העולם, ואמר: "אני, אני לא גמרת? אני גמרת ואגמור", הוא בא לעולם לתקן כל העולם, כל הרשעים, כל - כולם יהיה נקי, ויהיו ביחד עם השם יתברך, עם התורה.

אף אחד לא אמר דבר כזה - "גמרת ואגמור"

הראש ממשלה והנשיא יבואו לרבינו: "אנחנו לא נשיא ולא ראש ממשלה, אתה הוא הראש ממשלה, ואתה הוא הנשיא של כל ישראל, אתה הוא הרבי שלנו" (סבא צוחק). כולם ירקוד, כל הממלכות וכל העולם יגיעו לרבינו: "אתה הוא מלך שלנו, אני לא, לא ראש ממשלה, ולא נשיא, אתה נשיא, אתה ראש ממשלה, ואתה הכל".

הוא (יצר הרע) סוגר והוא (רבנו) פותח! רבינו הקדוש פותח כל השערים של תשובה, של הכל, של כל התיקונים. דבר כזה עוד לא היה בעולם, עכשיו יש בעולם אור!. זה יתגלה, הגיע הזמן, כן, בדיוק, יתגלה גדולת הבורא יתברך.

עניין רבנו שנתגלה עכשיו בעולם, מכל הזמן. רבנו הקדוש נתגלה בעולם, והוא עולה עולה, עולה ועולה, ועולה, ועולה, כן.

עיקר הגאולה - שיתגלה רבנו בעולם. זה עיקר בשורת הגאולה. בלי רבנו, אין מה לדבר! ועכשיו השם יתברך עשה נסים ונפלאות, שכל העולם מדברים מרבנו, רק רבנו, רבנו, רבנו, רבנו!, המתנגדים הם מתביישים נגדנו, הם מתביישים מאוד: "מה זה? ברסלב?".

רבנו, הוא למעלה, למעלה מכל הצדיקים, מכל... - אור כזה לא היה בעולם. ושלא היה

לרבי שמעון ולשום צדיק ולכל התורה. היה סגור, ונפתח.

רבינו הקדוש אמר: "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם", וזה עוד לא אפילו כטיפה מן הים, מה שהוא זכה.

רבינו הקדוש הוא מטהר אותנו - "אני נהר המטהר מכל הכתמים", כן. הוא רוצה לנקות בשביל זה הוא בא לעולם - בשביל לנקות אותנו מן התאוות!, כן,

רבינו הקדוש עבר על כל הצדיקים, על כל הצדיקים שהיה מיום בריאת העולם, זה עניין פלא של השם יתברך.

בדורות אחרונים מה שיהיה - איזה כפירה, איזה שקר, איזה מעשים! והשם יתברך ראה וידע - 'בדורות אחרונים? מוכרח לרדת רבנו

הקדוש בעולם הזה, רבנו רבי נחמן - הנשמה שלו, בעולם הזה! אם לא חס ושלום, אז יהיה, יהיה חורבן כזה בלי שום תקווה. רק רבנו.

רבנו רבי נחמן, הוא הרבי שלנו! הוא הרבי שלנו ושל כל ישראל, כן.

"ר'אש ב'ני י'שראל" ראשי תיבות רב"י, הוא ה"ר'אש ב'ני י'שראל" - בעל הבית שלנו. הוא מאיר בנו התורה הקדושה בחיות כזה, באמונה כזו, שלא היה מעולם עדיין.

הוא יתקן כל העולם, כל אחד ואחד, בשלמות גמור, תיקון גמור.

אם היה מתגלה בעולם, היה עולם לא כמו עכשיו, היה עולם כולם צדיקים קדושים אמיתיים.

עניין רבנו זה סוד מכל העולם, סוד. לא כלום. לא יודעים ממנו, כל העולם. והוא מצחק, הוא

אמר: "אני ורבי נתן מצחקים מכל העולם"
 הוא אמר: "אני סוד מכל העולם", כל
 העולם לא יודעים מה זה רבנו. היה גאונים,
 מפורסמים, אבל לא ידעו אפילו דיבור אחד
 מרבנו הקדוש...

הוא בא לעולם לבטל את היצר הרע, את
 התאוות של העולם, יש לו כח כזה, שיש לו,
 הוא יכול להפוך כל העולם לגמרי להפך, כן.

השם יתברך עשה עימי פלאות, אני הייתי
 בידם, וברוך השם, יצאתי לגמרי מהשקר,
 ברוך השם.

ניסים ונפלאות כאלה, אורות פלאות כאלה, לא
 היה עדיין בעולם. זה יאיר, כל העולם ישליכו
 כל השטותים, כל הכסף וכל הכבוד וכל השקר
 יתבטל. ויתגלה רק האמת, יהיה עולם חדש,
 עולם האמת, לא עולם השקר.

יתגלה אור רבנו הקדוש בעולם, אז יהיה עולם
 אחר לגמרי, עולם חדש.

העיקר רק רבנו הקדוש, זה צריך להאיר בכל העולם, בכל ישראל. כל זמן שזה לא, שעדיין לא נתגלה, אין כלום, אין לנו כלום. צריך להתגלה, אור רבינו הקדוש זה אור חדש לגמרי, שלא היה מעולם, שהוא יכול לעזור לנו, לתקן אותנו, לחדש אותנו. רבנו הקדוש, הוא צריך להאיר בכל העולם, וכולם צריכים להתבטל לגמרי לעניין רבנו.

הוא יכול לברוא עולם חדש ברגע אחד! הוא נותן לנו בדיבוריו הקדושים, נותן לנו מתנות כאלה, שלא היה מעולם, שלא נתגלה עדיין כלל בעולם. זה הכל לטובתנו, שיוכל לרפאות אותנו, להחיות אותנו, לחזק אותנו.

מה שאני מרגיש, מה שיהיה - יהיה אור כזה בעולם, כן. אבל יכול שיהיה לאט, לאט. רבי נחמן, הוא יתקן כולם, כל העולם. ולא

יישאר אפילו אחד בלי תיקון.
 אמר: "אנחנו אין לנו, אלה דברי בן שמחה",
 "זהו אני, נחמן בן שמחה"

"גמרתי ואגמור" (סבא צוחק), אף אחד לא אמר
 דבר כזה.

רבינו הקדוש רבי נחמן הוא השורש של כל
 התורה, של כל הצדיקים!

זה לא אנחנו אומרים זה, רבינו הקדוש גילה
 את זה, "הילכתא כרב נחמן והילכתא כרב
 נחמן והילכתא כנחמני" הוא גילה את זה, כן,
 הוא ידע שאנחנו אין לנו שום מקום שיוכל
 לעזור לנו, רק הוא בעצמו.

הרבי הוא אמת "ר'אש ב'ני י'שראל", הבעל
 הבית שלנו, הבעל הבית של כל העולם, והוא
 הוריד וגילה בעולם חכמה כזה שעדיין לא
 נתגלה בעולם.

רבנו הקדוש כבר ישנו בעולם, יש כבר "ליקוטי מוהר"ן" "ליקוטי תפילות"

העולם לא יודעים, הם חושבים ש"נועם אלימלך", "קדושת לוי" מהרב מברדיטשוב... הם חושבים: 'מה, מה? הוא (רבנו) היה יותר מ"קדושת לוי"? 'כן, העולם לא...

הם חושבים: 'יש עוד ספר, יש ליקוטי מוהר"ן גם כן, כמו שיש קדושת לוי, נועם אלימלך, ככה יש "ליקוטי מוהר"ן"... אבל (רבנו וספריו) זה ענין מיוחד (סבא צוחק), זה רבינו הקדוש אמר: "אני, אני סוד מכל העולם".

אפילו הרב מברדיטשוב היה גאון וצדיק, כן, ורבנו הקדוש שיבח אותו, אבל אם (הרב מברדיטשוב) היה יודע מרבנו, הוא היה כמו רבי נתן, שהיה תלמיד רבינו בתכלית הביטול, כן.

הרב מברדיטשוב הוא גדול הדור, שהוא "פאר הדור", כן, אבל יש עניינים נעלמים, רוחניים, יש עניינים פלאים נעלמים מהעולם, כן.

זה עניין רבנו, כל נפש שזוכה להתקרב לרבנו באמת, זה עניין פלא! כי רבנו הקדוש יש לו עסק אם כל אחד ואחד, הוא מדריך אותו כמו שצריכים, כמו שצריכים להדריך אותו, כן, כל אחד ואחד.

"אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל", הדברים שדיבר משה? אל כל ישראל! כל אחד מה שהוא צריך! כל אחד מוצא מה שהוא צריך.

סכנה גדולה, בלי המנהיג האמת, בלי הצדיק. אנחנו אין לנו כח לכבוש המלחמה, המלחמה הזו.

רואים עכשיו, שכל העולם ממשיכים עצמם לרבנו, הם מתבטלים לרבנו. החילונים היו צריכים להתרחק מרבנו לגמרי, היו צריכים לבטל אותו, 'מה? הוא אומר: חכמות לא כלום ו... רק, רק תורה ותפילה, מה?', אבל רואים.

הו, זה ה"בעל תפילה", הוא פילוסוף כזה, הם מתבטלים לגמרי. הם רואים השיחות

שלו והתורות שלו, אפילו לפי מקומם, הם מרגישים, 'הו, לא היה בעולם חכם כזה, פילוסוף כזה', כן, הם מתבטלים, הוא עושה אותם עפר, עפר ואפר, כן.

כמו בחייו, המשכילים באומן הם נתבטלו לגמרי, הם נתבטלו לגמרי!, והירש בער הוא היה, הוא היה הראש שלהם והוא היה אפיקורס, כולם. הם נתבטלו לגמרי, כן (סבא צוחק).

זה עושה פעולות כאלה בלבנו, היא הולכת ומעוררת!

יש באוויר בעולם הזה, היא באה, היא באה לאיזה בן אדם ותופס אותו, 'בא, מה, מה, מה, אתה רץ? מה, מה, מה יש? מה יש?' (סבא צוחק) רבנו אמר: "כל מי שיש לו איזה הרהור תשובה, זה נמשך ממני!"

אנחנו רואים עכשיו הרבה בעלי תשובה, זה סימן גם כן על הגאולה, כי כל ההרהור תשובה נמשך מרבנו, אפילו שלא יודעים, אפילו שלא

יודעים מהיכן, זה באדם, כן. וזה הכח של רבנו
 - ישנו בעולם! והוא עושה פעולות, לא נותן
 מנוחה, כן (סבא צוחק),

אוי וי, אוי, העולם לא יודעים, לא יודעים
 ולא יודעים (סבא צוחק), רבנו הקדוש כבר נמצא
 בעולם, ואם הוא כבר נמצא בעולם אז יש בעל
 הבית לעולם. רק לא יודעים, אז זה בהעלם.
 אבל יש, כן. יש כבר, יש כבר בעל הבית לעולם.
 יהיה, יבוא הזמן שיתגלה, ש... כן, זמן החתונה.
 לכל דבר יש קץ - יבוא הקץ, יבוא הזמן, יבוא
 זמן החתונה, כן, אז יהיה חתונה!, אנחנו לא
 מבינים כלל.

אפילו בזמן רבנו, לא כל הנפשות היו כולם
 צדיקים קדושים. אבל כל אחד הוא עולם
 מעצמו. ורבנו הקדוש בהתורה שלו, הוא האיר
 בלב כל אחד מה שהוא צריך, מה שהוא צריך
 לתכליתו הנצחי - להכיר את השם, כל אחד יש
 לו עניין מיוחד.

יש חס ושלום שאומרים, שאנחנו עושים עבודה זרה מרבינו, 'כל כך גדול', אבל זה אנחנו לא... מה שגילה רבינו, הוא גילה רק טיפה מן הים מגדולתו, כלום, זה נעלם, נעלם!

בכל מיני שבחים שנגיד, עוד לא מגיע טיפה מן הים מגדולתו.

אז העיקר זה רבינו הקדוש רבי נחמן, אני לא כלום, כן. והעיקר ללמוד ספריו ולקיים מה שהוא לומד אותנו ולהאמין, ולהאמין לו מה שהוא אומר.

לולא המחלוקת, לולא ההתנגדות, לא הייתי יודע מרבינו כלום, דווקא זה קירב אותי, כן. זה היה מתנות טובות, "הבאתי לכם מתנה מארץ ישראל - מחלוקת", זה היה מתנה כזה שאין בעולם.

אין, עבר הזמן. אבל גם היום עוד לא בה משיח,

האמת לא כל כך... כן. אבל העולם מתחילים
לשמוע ולהבין מרבינו רבי נחמן, כן.

בכל ימי חיי היו מפחדים לנגוע בספר ברסלב.
ועכשיו יכולים לקנות בכל מקום ספרי ברסלב.
נו, אני היה לי קשיות על השם יתברך: "מדוע
לא מתגלה האמת, עולם התיקון? מתי יהיה
זה? איך אפשר שתהיה הגאולה? איך אפשר?"

אבל עכשיו אני רואה - מלפני שמונים שנה
ועד עכשיו - אני רואה כח כזה, שהעולם הם
ממשיכים עצמם לרבינו.

היה ראוי שכל העולם יתרחקו מברסלב, כי כל
הגדולים היו מתנגדים... נעשה פלא, פלא כזה,
אז רבינו הקדוש אמר: "אני הבאתי לכם מתנה
מארץ ישראל - מחלוקת". ...הוא מודיע לנו
זה: "כל העולם יחלוקו עלי, ואז מי יתקרב אלי
- יהיה מהאנשים שלי".

אוי, מה שהם סבלו, הם סבלו בדורות אלו, הם
הכינו למשיח..

אבל השקר, השקר זה, זה מסמא עיניים,
מעוור עיניים.

אבל כבר הודיע רבינו, כשנכנס לאומן, אמר
לרבי נתן: "אף-על-פי-כן השם יתברך, השם
יתברך גומר תמיד כרצונו".

דיבור אחד מרבנו כולל הכל, בשביל לרפאות

אותנו, בשביל לחדש אותנו ולרפאות אותנו רפואה שלימה, מי יכול לספר? מי יכול לתאר? אוי, נסים ונפלאות, שיש בעולם הזה, אור כזה, יש רבי! כל ה"גאונים" אין להם - מכל הגאונות שלהם - אין להם דיבור אחד מרבנו.

אני שוכב פה, ומוחי ולבי בדברי רבנו, אני רואה שכל "העולם" לא יודעים דיבור אחד מרבנו, כל הגדולים וכל הגאונים....

כל הגאונים וכל הגדולים, אין להם אפילו טיפה אחד מן הים הגדול, מה שיש בדיבור אחד מרבנו.

זה דבר חדש, שלא היה דבר כזה עדיין בעולם, וכשזה יתגלה - יהיה עולם חדש, לא יהיה לנו זמן לדבר איזה דיבור.

רק רבינו, הוא עלה על הכל, כן. העיקר רבנו. הלוואי אם היה אמת בעולם ובאנשי שלומנו (חסידי ברסלב), והיו לדבר מזה ומפרסמים את שם

רבנו - מה זה רבנו - היה כבר הגאולה. היה כבר העולם מתקרבים לרבנו! אבל השקר, זה מפריד ומעוור, מעוור את עיניו. השקר, כן.

רבינו הקדוש כבר רימז בהמעשיות, שהוליכו נשמה לתבוע אותה שתرد לעולם הזה.

אז בא הס"ם, המלאך המוות, היצר הרע... הוא אמר: "מה, מה? אם הנשמה הזו יורדת לעולם הזה, אז אין לי מה לעשות, כלום, וכי לשווא (בראתני)... בשביל מה בראת אותי? אז אין לי מה לעשות, כלום", כן, והלך.

אחר כך אמרו לו, החלטנו: "הנשמה הזו מוכרח לרדת לעולם!, ואתה תן לך עצה, תן לך עצה!" אז הוא הלך לחשוב עצה, הוא חזר, הוא אמר: "כבר יש לי עצה!" (סבא צוחק) "ברסלב", יהיה מחלוקת כזה!" (סבא צוחק).

הכל תלוי ברבנו, הכל. כל התורה והאמונה וכל חיינו - בעולם הזה ובעולם הבא - הוא רק רבנו!

העולם לא יודעים מזה, כן.
 הם לא יודעים שרבנו הקדוש הוא סוד כזה,
 הוא פלא כזה.
 וכשיבוא משיח, הוא יגלה את רבינו הקדוש -
 מי זה, מי הוא רבינו, רבינו נחמן!

[אז אנחנו, מה, מה מוטל עלינו עכשיו לעשות לקרב את
 ביאת משיח עכשיו בכל יום, בכל רגע?]
 בתהלים, ב"ליקוטי תפילות" ועבודת השם,
 זהו התקרבות הגאולה על פי דעת רבינו, כן.
 בלי רבינו, אין כלום, הוא העיקר והסוד והיסוד
 והשורש. הכל תלוי ברבינו, כל הגאולה, ביאת
 המשיח וכל התיקון שלנו ושל כל העולם תלוי
 בו, תלוי ברבינו.

יהיה עוד זמן שאני מקווה להשם, אולי אזכה
 להתגבר בתפילות ולהמשיך ולספר מה זה
 רבינו הקדוש, מה זה...

ברוך השם אני ניצלתי מן הפרסום, מהכבוד, ולא יכול לכנוס בי איזה התפארות, איזה גדולות, אני הייתי שפל בתכלית השפלות, כן. רק רבינו הקדוש הוא יכול לעשות כזה, שפלות כזה, רבינו הקדוש מנקה אותנו מכל מיני גאווה, מכל מיני תאוות.

כח כזה, שעוד לא היה בעולם, חדש. שלא עוד לא היה בעולם. הוא עושה אותנו חדש. תיקונים כאלה עוד לא היה בעולם.

פלאות כאלה שלמעלה, למעלה מכל הפלאות, עוד לא נתגלה בעולם, פלאות כאלה. אין דיבורים לדבר, אין לי.

אנחנו חולים כאלה, שאנחנו צריכים להרופא הכי גדול, והרופא הכי גדול הוא רבינו בכל דור ודור, הוא רבינו.

ה"ליקוטי מוהר"ן", כל דיבור הוא תורה, הוא

כל התורה, הוא כולל התורה וכל התיקונים שכל אחד צריך.

דווקא על ידי מחלוקת זכיתי לידע דברים כאלה, דווקא על ידי מחלוקת, אם לא היה מחלוקת, לא הייתי יודע, על ידי המחלוקת נודע לי מה זה רבינו, מה זה ברסלב, מה זה... עכשיו אנחנו יותר מכל הדורות שהיו, רבינו הקדוש, הוא הבחיר של כל הדורות.

אנחנו חולים כאלה, שאנחנו צריכים להרופא הכי גדול ביותר, וזה הוא רבינו, הוא יכול לעזור לנו.

הוא התורה, הוא כל החכמה, איך להיות יהודי, איך לשוב בתשובה ואיך לתקן. הכל הוא לומד אותנו, לימודים כאלה, שלא עדיין לא נתגלו, חכמות כאלה עדיין לא נתגלה בעולם.

איך לתקן אותנו? רק הוא בעצמו, רק הוא יכול.

רואים עכשיו שזה עושה פעולות, הוא נעשה

מפורסם בכל העולם, בבין הגויים (סבא צוחק),
רבי נחמן מברסלב, כל העולם!

הוא יתקן אותנו ואת כל הפושעים, כל
הרשעים, ככה הוא אמר, לא, לא אנחנו, הוא
יתקן, יתקן ויתקן, חדש. יש דברים שאי אפשר
לתקן, אבל הוא עושה חדש

הוא חדש לגמרי, בכל רגע הוא חדש ועושה
אותנו חדש (סבא צוחק)

רבי נתן

רבנו הקדוש אמר: "הבעל שם טוב היה לו שישים תלמידים, והם היו שישים גיבורים, אני צריך גם כן שישים גיבורים", נו, רצון יראיו יעשה, אז מדוע לא היה לו שישים גיבורים, שישים תלמידים? אז אני אמרתי, שרבינו הקדוש מגלה ומרמז לנו: היה לו רבי נתן, אחד, היה אצלו כל השישים גיבורים. מה שהוא צריך - היה לו, כן, היה לו רבי נתן.

הוא אמר ככה: "אני ותלמידי, ותלמידי רבי נתן, מצחקים מכל העולם".

רבינו הקדוש היה לו רבי נתן, והוא זכה לראות ולהשיג את עניין רבינו יותר מכל העולם, אין בעולם עוד רבי ותלמיד כזה, כזה אין...

רבי נתן, רבי ותלמיד כזה, לא היה מיום בריאת העולם, לא היה כזה.

אשרינו שיש בעולם "ימי מוהרנ"ת". ורבינו הקדוש אומר: "נחמן ונתן מצחקים מכל העולם" (סבא צוחק), אה, הוא עשה "ימי מוהרנ"ת", הוא ציחק מכל העולם. "ימי מוהרנ"ת" מצחק מכל העולם (סבא צוחק)

עוד לא היה בעולם תלמידים כאלה. רבי נתן זה תלמיד רבינו, והוא היה גאון וצדיק. החותן שלו היה גאון עולמי, רבי דוד צבי - היה רב על

שטח גדול ברוסיה, רבינו הקדוש דיבר ממנו, הוא היה גאון. רבינו הקדוש אמר לרבי נתן: "החותן שלך הוא גאון וצדיק!", הוא לא גאון בשביל עצמו, בשביל שם, בשביל כבוד, הוא גאון! ואף-על-פי-כן הוא לא ידע מרבינו.

רבי נתן, תראה את הספרים שלו, תראה את הדיבורים שלו קצת, סתם לדבר? הספרים, התלמידים, הקדושה, החכמה, זה הכל חדש לגמרי.

רבי נתן, הוא היה בסכנה בכל יום ובכל עת, הוא היה בסכנה, הם מסרו אותו, והוא ישב בבית סוהר. ונסע, ובכל מקום שהלך היה מסוכן להרגו. נו, אנחנו רואים שעכשיו כל העולם יודעים על רבי ותלמיד כזה...

כל דברי רבינו ורבי נתן, אנחנו צריכים לשמור כל רגע שאנחנו חיים, לשים כל כוחנו ומוחנו

ולבנו בה"ליקוטי הלכות", "ליקוטי עצות",
 ושזה יהיה מונח בכל האיברים, בכל המוח,
 בלב, בכל איבר, בשביל עבודת השם. לא
 בשביל להיות בקי, רק בשביל לעבוד השם
 יתברך עם כל דיבור, כן.

כזה, אנחנו לא מוצאים. יש הרבה רבנים,
 רבנים ותלמידים, הבעל שם טוב ותלמידיו,
 והאר"י הקדוש היה לו תלמיד רב חיים ויטל,
 אבל, רבי כזה ותלמיד כזה, אנחנו לא.. - נעלם
 מכל העולמות (סבא צוחק) זה נחמן, זה נחמן ונתן.

האבנים עשו ניגון, ניגון יפה (צוחק), רבי נתן
 עשה את זה, זה הניגון ביער, כן (סבא צוחק), הם
 זרקו אבנים, אז הוא זימר "אשרינו מה טוב
 חלקינו.."

רבי נתן, אצלו, אי אפשר להיות בלי רבנו
 הקדוש. הוא ראה את גדולת רבנו, אז הוא

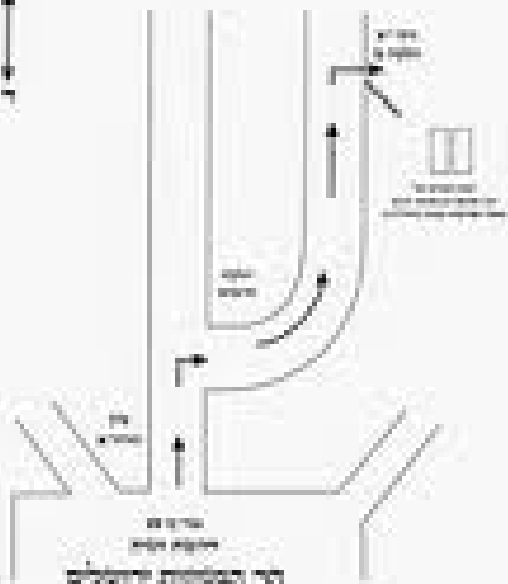
נתבטל לגמרי!, כן, כן. לא היה לו שום מחשבה של כבוד, של גאווה, של: 'אני, אני, אני תלמיד רבנו הקדוש, אני זוכה לשמוע תורות כאלו, מעשיות כאלו', והוא היה אפס ואין, הוא הבין שהוא רחוק מהשם יתברך לגמרי, נגד רבנו, כן. כן, אבל הוא היה גאון, 'אבל אני, אני לא כלום', אדרבה הוא היה עניו, זה חכמה גדולה, איש כזה יהיה אפס ואין? איך זה? זה למעלה מן הטבע.

זה רבינו הקדוש האיר עליו, שיהיה אצלו אפס ואין, כן, אם לא, אז לא יכול לקבל מרבנו, כן (סבא צוחק), 'ואני אפס ואין ממש!', הוא היה גאון, אבל... 'ואני ממש כלום'.

אני לא אומר גוזמאות, רק רבי נתן ידע מרבינו, היה יחיד, יחיד בדורו,

සමස්ත ප්‍රතික්ෂේපන ක්‍රමය
විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සඳහා

1000

אמת ואמונה

זה דבר קל 'אמונה', זה מילה אחת, זה לא הרבה דברים, קל, 'אמונה', אז זה לא דבר שיכולים להבין, זה דבר רוחני, רוחני,

אמונה זה, זה תלוי בלב, אוי, צריכים להתחזק וללמוד לזכות לאמונה, בלי אמונה אין שמחה, אין חיות, אוי, אנחנו צריכים להתחזק ולחדש אמונה, אמונה גם בצדיק וגם בנו, כן, - כמו שאני - השם יתברך רוצה אותי ואוהב אותי ורוצה שאני אתגבר ואהיה גיבור, להתגבר להיות בשמחה. לא להיות שלימזלניק (שלומיאל).

צריכים להתחזק, אמונה זה דבר קל, כן, לא צריכים לעמול ולחפש, צריכים רק הלב,

שיתגעגע ליבו לחזור לטוב, לעבוד את השם
יתברך.

(מציגים בפני סבא שאלה של אשה שמבולבלת מהמחלוקות

שיש בברסלב:)

כשרוצים אמת, כשמחפשים אמת, אז זוכים.
אני נולדתי בין מתנגדים גדולים, שהיו למדנים
גאונים, צדיקים מפורסמים בכל העולם, ואני
לא קיבלתי. לא ידעתי כלום, אבל אני חיפשתי
אמת ומצאתי איש אחד, כן, רבי ישראל
קרדונר, וראיתי מה זה ברסלב, כן.
הייתי גיבור כזה.. עזבתי כל העולם, ונדבקתי
וקישרתי עצמי לר' ישראל, כן.
נסים שאני נמצא בעולם, מה שסבלתי מהשם
'ברסלב'... אבל היום יש, יש ספרים, כן.
מי שרוצה אמת, מי שאומר "ליקוטי תפילות",
אז הוא מוצא האמת!

השם יתברך עשה עימי פלאות, אני הייתי

בידם, וברוך השם, עכשיו אני ברוך השם יצאתי לגמרי, לגמרי מהשקר, ברוך השם. ניסים ונפלאות כאלה, אורות פלאות כאלה, לא היה עדיין בעולם. זה יאיר, כל העולם ישליכו כל השטותים, כל הכסף וכל הכבוד וכל השקר יתבטל. ויתגלה רק האמת, יהיה עולם חדש, עולם האמת, לא עולם השקר.

מי שהוא מחפש אמת, השם יתברך מאיר לו הכל מה שהוא צריך, שיעשה הכל מה שהוא צריך.

וגם... אם האדם מחפש אמת, אז הוא זוכה - ה' יתברך פותח את עיניו, והוא רואה האמת ויודע איך להתנהג, איך, מה לעשות, איך לתקן הכל. רבינו הקדוש אמר: "תנו לי את לבכם, ואני הולך אתכם בדרך חדש", למסור את הלב! אוי וי, מה זה? מה? איפה אנחנו? יש בעולם אור כזה שהוא כל חיותנו ותקוותנו ואנחנו צריכים להכניס את זה בלבנו, לא להסתכל על

כל העולם. כי השקר אין לו כלום, אין לו. מי שרוצה עכשיו, יש לו כבר התורות כאלה, תפילות כאלו, דיבורים כאלו וצדיק כזה, שהוא משנה הטבע, משנה כל העולם, הוא "יש ענין שנתהפך הכל לטובה" - הוא מהפך הכל לטובה, אוי וי.

..לא לישון ולא לאכול, אין לי זמן. צריכים לרחם על בנינו ועל דורותינו ועל עצמנו, ולדבר רק על זה - "מי האיש החפץ חיים".

זה בורא עולם חדש, כל דיבור של רבינו. ואנחנו צריכים למסור נפשינו על זה ולהכניס בלבנו, בלב זרעינו ובדורותנו ולדבר תמיד רק בזה - איך זוכים לצאת מהעוונות, מהתאוות, איך זוכים לתקן הכל.

כח רבינו, הוא גילה לנו שהוא יכול לעזור לנו, הוא יכול לתקן אותנו, כמו שאנחנו, אוי.

כל תורה שגילה רבינו בעולם, כל דיבור שגילה - זה כל חיותנו ותקוותנו, כן, זהו. ואנחנו צריכים לרחם על עצמינו ועל דורותינו

ועל זרענו, להודיע לכולם, לכל העולם: שיש עכשיו בדורות אלו, בחושך הזה, יש כבר אור כזה, שהוא יכול לעזור לנו, להוציא אותנו מן העוונות ומן התאוות, שמתקן הכל!

השקר נופל ונופל, ונופל, והאמת עולה ועולה, ועולה

זה חסדים, חסדים ונפלאות כאלה, שלא נתגלה מעולם. לזכור את החסדים, את המתנות - מתנות כאלו וחסדים כאלו, שעשה השם יתברך אתנו ועם כל העולם - מה שאנחנו זכינו לדעת מרבינו, אוי, פלא של הגאולה האחרונה. הגאולה האחרונה, שכל אחד מישראל יזכה לתקן הכל, כל העוונות, בכח רבינו. הוא יאיר לו הדרך האמת, איך להיות יהודי.

השם יתברך יעורר רחמים גדולים עליו, שיזכה להתקרב להאמת באמונה ובאמת. אבל חוץ

מזה הכל שקר, כי כשלא מאמינים בהשם, זה הכל שקר. העיקר הוא האמת, להאמין בהשם ובתורה. צריכים להתחזק באמונה, ותראה טובות גדולות.

אני הייתי הכי גרוע, אבל היה לי נקודה חכמה כזו, שזכיתי לראות ולהבין האמת, איפה האמת הברור והצח. ואני לא הסתכלתי על העולם הזה, על הגדולה והגאווה, והחשיבות והפירסום, אדרבה! אני לא היה אצלי שום ערך, רק אמת!, כן, - אז אני הייתי חכם יותר מכולם!

הכבוד והגאווה והכסף, זה מחשיך עיניים... ונופלים, כן. אבל מי שמחפש אמת, הווו, הוא לא מפחד משום דבר, הוא אין לו שום פחד.

ועכשיו אנחנו יושבים בבני-ברק בסוכה ומדברים דיבורים כאלה שזה המתקה לכל

העולם, לכל בני-ברק, לכל ירושלים, לכל ארץ ישראל, לכל העולם. כל דיבור שמדברים מרבינו הקדוש - הוא המתקה גדולה לכל העולם.

[אבל העולם עוד לא יודע מזה?]

נו, עוד לא יודע, אבל הוא ידע. האמת לא מתבטל, האמת נעשה בכל יום יותר חזק.

ללמוד ליד הכותל, ללמוד בכל השטח ספרי רבינו, באמת, לא בשקר. כן, אור גדול, שיהיה אור גדול של תורה ויראת שמים.

זכינו, רפואות וישועות, הכל, הוא מהפך הכל רק, רק לטוב, אם סובלים? תכף "נְיָ נְחַמְנוּ מְאוֹמָן", כן, זהו מהפך הכל. אמת כזה אין בעולם, אור כזה אין בעולם, זה עולה על הכל, על כל התורה, על הכל. על-כל-פנים יש לך

במה להתחזק ולהתחדש לגמרי, חדש, חדש.
אנחנו שבורים מאוד, והוא עושה הכל שלם,
חדש, הוא מחדש!

בדורות אחרונים מה שיהיה, מה שיהיה - איזה
כפירה, איזה שקר, איזה מעשים!
והשם יתברך ראה וידע - בדורות אחרונים?
מוכרח לרדת רבנו הקדוש בעולם הזה, רבנו
רבי נחמן - הנשמה שלו, בעולם הזה. אם לא
חס ושלום, אז יהיה, יהיה חורבן כזה בלי שום
תקווה. רק רבנו.

הוא בא לעולם לגלות האמת, שהתאוות לא
כלום והכסף לא כלום, כן, והוא זכה שכולם
נפלו והתבטלו לגמרי כנגד כל דיבור שלו.
וברוך השם, אני ניצחתי כולם. רבינו הקדוש
אומר: "גמרתי ואגמור, ניצחתי ואנצח".
רבינו הקדוש, הוא בא לעולם, לצאת מן העולם
התאוות, התאוות והכסף והתאוות.

הוא גמר, הוא לא השאיר כלום מהתאוות,
 כן. כל העולם, כל החכמים, כל הגאונים, הוא
 ניצח אותם ואמר: "אני גמרתִי ואגמור, ניצחתי
 ואנצח"

(שיחה שמתִיחסת לפרובוקציות במירון בציון רבי שמעון, נגד חברים
 שהפיצו ספרים של רבנו)

המשטרה היה פה? [כן]

הלכו? [כן]

לא נשאר מהם?

[לא, אבל הם לקחו איתם כמה חברים איתם] אה, אה

[רבי ישראל] יוא [איך זה, איך רבי שמעון בר יוחאי יכול

לסבול דבר כזה? זה קשה]

בעוונותינו, בעוונותינו, אנחנו נשוב להשם
 יתברך ויהיה נעשה נסים ונפלאות יותר מארץ
 מצרים...

...אנחנו לעצמינו, ושהם יעשו מה שיעשו,
 אבל יבוא, יבוא הזמן של הנסים...

...הכל שקר! רק אצלנו האמת הברור.

השם נתן לי מתנות טובות, שאני יודע איזה דברים פלאים, שאי אפשר לדבר איתם עם כל אחד. יש דברים שהם מסתירים האמת, אבל אם רוצים באמת? אם יתפללו אל השם יתברך באמת, אז זוכים, זוכים לדברים נפלאים.

העולם הזה מסוכן מאוד, צריכים לרחמים רבים ולהתפלל להשם יתברך תמיד, שנזכה לדעת האמת. יש בעולם הרבה שקרנים שהם מחריבים את העולם, אבל השם יתברך גדול מאד, הוא יהפוך הכל לטובה.

...רק רבינו, הוא עלה על הכל, כן. העיקר רבנו. הלוואי אם היה אמת בעולם ובאנשי שלומנו (חסידי ברסלב), והיו לדבר מזה ומפרסמים את שם רבנו - מה זה רבנו - היה כבר הגאולה. היה כבר העולם מתקרבים לרבנו! אבל השקר, זה מפריד ומעוור, מעוור את עיניו. השקר, כן. אנחנו אסור להרהר על השם יתברך, כן, יבוא

זמן עוד, כן, יבוא. יבוא זמן, יבוא.
 יבוא הזמן שיעביר השקר מן העולם ויגלה.
 ויתגלה האמת, כן. רק אנחנו צריכים להאמין
 ולהתחזק בתפילה.

כולם צריכים לקבל מרבינו, אפילו אדמו"רים
 גדולים, כן, ואם הם מתנגדים לרבינו, אז הם
 שקר! הפך צדיק זה רשע, הפך האמת זה
 שקר! כן...

[אני רציתי לשאול, מי שהוא לומד כל היום תורה, כמה

שעות צריך ללמוד ספרי רבינו?]

מי שהוא מחפש אמת, השם יתברך מאיר לו
 הכל מה שהוא צריך, שיעשה הכל מה שהוא
 צריך, כן.

אני ראיתי שיש בעולם גבורה כזה, שאני ישבתי
 בישיבה ולמדתי בישיבה ספרי ברסלב "ליקוטי
 מוהר"ן", "ליקוטי הלכות" ו"ליקוטי תפילות"
 ותהלים, וראיתי שאין פחד, אני הייתי יחיד,

והם היו כולם מתנגדים ורודפים, ואני היה לי גבורה כזה שאין בעולם, הם התפלאו מאוד, איך אני מחזיק מעמד?.

וגם כן האדם, אם האדם מחפש אמת, אז הוא זוכה, השם יתברך פותח את עיניו והוא רואה אמת ויודע איך להתנהג, איך... מה לעשות, איך לתקן הכל ואיך לחזור להשם יתברך ולתורה, לאמונה, לאמת.

כל אחד מה שזכה למצוא בדברי רבינו, איך לתקן ואיך להתחדש ואיך להתחזק, לדבר רק מזה. עם החברים ועם כל העולם, כן. כי השקר אין לו קיום, אין לו... כן.

דבר שאינו, שקר אני שונא, ולא יכול לסבול הריח שלו, כן (סבא צוחק)
באמת, באמונה, 'אין אמונה בלי אמת ואין אמת בלי אמונה', כן.

באמונה, באמת, אז תראה ישועות... - הוא שומע כל תפילתנו, וסוף כל סוף יהיה ישועה. אבל לא, אסור לנו להרהר: 'מדוע לא רואים', אז זה עיקר האמונה - להאמין בהשם.

צריכים לזיזר להוציא מכל דבר לימוד, שכל דבר מהשם יתברך. רק אמונה. אנחנו מאמינים... אבל "אמונה", זה אמונה באמת על באמת. אם יש 'אמונה' אבל היא בדבר שקר, זה לא נקרא אמונה.

ברוך השם, אנחנו זכינו לידע מרבינו הקדוש, שהוא מכניס בנו אמונה כזו, חדשה. אמונה כזו, שרק אנחנו צריכים לקבל.

תתחזק באמונה, תתחזק!

רבנו הקדוש, רק לזכור את השם שלו "נחמן מאומן", "נְחָ נַחְמָן מֵאֹמֶן", זה ממתיק כל הצרות וכל הדינים וכל העוונות.

כדאי להתחזק באמונה ולהזכיר רק השם
"נחמן", "נְחָ נְחָ נחמן מאומן". רק להזכיר את
זה, הוא ממתיק כל הצרות וכל הדינים וכל
הכפירות וכל העוונות.

אשרי המאמין, אשרי המאמין, אשרי האיש
שמאמין בהשם ובתורה. קודם כל, רק מה
שמאמינים ומזכירים את השם הקדוש הזה,
זה ממתיק כל העוונות וכל הכפירות וכל
הנפילות. כן, מחדש. חדש!, הוא עושה אותנו
חדש לגמרי!

אשרינו שאנחנו יהודים, שאנחנו מאמינים
בתורה ובצדיקים.

מה שיש, חס ושלום, איזה, איזה ייסורים, איזה
דבר לא טוב, אז זה רבינו הקדוש מהפך הכל
רק לטוב, הוא מהפך הרע לטוב.

יכולים להתקרב להשם יתברך רק בזה

שמאמינים בהשם ובתורה, רק להגיד השם הקדוש הזה "יְיָ יְיָ יְיָ נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ נְחֻמְךָ מאומן" זהו, הוא מהפך הכל לטוב.

"ויאמינו בה' ובמשה עבדו", העיקר היא אמונה, ועיקר האמונה היא להאמין בצדיק, "ובמשה עבדו".

אנחנו הזרע של הצדיק. אנחנו צריכים לחפש דרכים איך להגיע לאמונה בהצדיק, כי זה העיקר התיקון שלנו, העיקר הכל.

רבינו הקדוש אומר גם כן: "העיקר היא האמונה"

אמונה, להאמין בנו, בעצמנו, שהשם יתברך רוצה אותנו כמו שאנחנו.

כן, זה לא עצה לשכב, לשכב, לשכב. - רק להסתובב. ולהאמין בעצמו, שאני כמו שאני השם יתברך רוצה אותי, רוצה אותי ורוצה שיהיה לי אמונה בצדיק ובעצמנו, כן.

שיראו כל העולם הערד
של המעשים שלי, שאני
מוכן למסור הכל בשביל
האמת!

אשרינו שזכינו

רבינו הקדוש אמר: "להתקרב אלי, נו, זה קשה מאוד", כן, זה יותר מחצות.

רואים שכולם נמשכים לרבנו רבי נחמן. כל העם וכל העולם נמשכים לרבנו רבי נחמן, וזה לא על חינום, יש בזה עניינים פלאים שאנחנו לא יודעים.

רבינו הקדוש הוא מגלה וממשיך אור שלא היה מעולם, כל התענוגים. 'אשרינו', 'אשרינו' זה בלי שיעור, 'אשרינו' כזה, אני זוכר ה'אשרינו' לפני, לפני שמונים שנה...

כל הנסים והנפלאות שקורה איתך, זה בזכות שזכית להתקרב לרבנו הקדוש, זה הוא.

הוא נותן לנו כל מיני עצות, כל מיני ישועות. זה שזכית להתקרב לרבינו הקדוש באמת ובאמונה, זה הדבר יביא עליך כל הברכות שבעולם, כל ההשפעות טובות, כל הברכות, כן.

זה עניין רבנו, כל נפש שזוכה להתקרב לרבנו באמת, זה עניין פלא! כי רבנו הקדוש יש לו עסק אם כל אחד ואחד, הוא מדריך אותו כמו שצריכים, כמו שצריכים להדריך אותו, כן, כל אחד ואחד.

"אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל", הדברים שדיבר משה? אל כל ישראל! כל אחד מה שהוא צריך! כל אחד מוצא מה שהוא צריך.

איזה שמחה צריך להיות לנו שזכינו בעולם הזה להיות, להיות מקורב לרבינו! אנחנו לא יודעים..

מה שרבינו הקדוש עשה מנפשות פשוטים
 רחוקים לגמרי - לגמרי מהתורה, מהיהדות,
 אנשים מגושמים, לא יודעים ריח תורה,
 לא יודעים, וכשנתקרבו לרבינו נעשה מהם
 צדיקים קדושים כאלה שלא היה מעולם,
 למעלה, למעלה מן הטבע! זה עניין חדש!

זוכים לקבל רק אצל רבינו, לב כזה וטענות
 כאלה. אין, אין, זה סתום ונעלם מכל העולם.
 העולם לא יודעים מה זה תפילה, מה זה חצות.
 בלי רבינו הוא כמו יתום, חסר לו העיקר, כן.
 אוי וי, אוי וי, אוי וי.

ישנו כבר בכל מקום, בכל אבן ובכל בניין ובכל
 אדם! נו, מלא אוצרות, אורות כאלה, פלאות
 כאלה

וגם כל העולם ינגנו, "רבנו, רבנו, רבנו", אה,
 אשרינו, אשרינו, אשרינו.

אשרינו שיש לנו רבי כזה, שהוא יכול לרפאות מחלות שאין להם רפואה, והוא יכול לרפאות תקף כל המחלות, כל הישועות!

אשרינו, אשרינו שיש לנו רבי כזה, שיש בעולם דבר פלא כזה שלא היה מיום בריאת העולם! אם היו מקבלים את זה, היה כבר הגאולה! אבל הכל בחכמה, מאת השם, על-כל-פנים אנחנו צריכים למסור נפשנו להדפיס ולהכניס דברי רבינו בעולם, אז יהיה הגאולה כזה, שלא היה מעולם!

טיפה מן הים, אפילו טיפה מן הים לא נודע מי הוא [רבינו], מה שיהיה מאתנו, איך הוא יתקן אותנו כולנו. עכשיו אנחנו צריכים למסור נפשנו, להכניס בלבנו ועינינו וכל כוחנו - ברבינו הקדוש! ולסמוך עליו מה שהוא אומר, הכל הוא!, "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם", הכל בשבילנו.

מה שהוא סובל מאיתנו, זה אי אפשר לתאר, מה שהוא סובל מאיתנו...

כל העולם צריכים לומר רק, רק "אשרינו", רק מילה אחת, "אשרינו", "אשרינו", "אשרינו" (צוחק) אשרינו שיש בעולם "ימי מוהרנ"ת", ורבינו הקדוש אומר: "נחמן ונתן מצחקים מכל העולם" (צוחק), אה, הוא עשה "ימי מוהרנ"ת", הוא ציחק מכל העולם. "ימי מוהרנ"ת" מצחק מכל העולם.

"אשרינו" כל הלילה! אשרינו, אשרינו, אשרינו (צוחק) אנחנו צריכים לשיר מעיר לעיר, מכפר לכפר, ולהודיע, להודיע, להודיע, שיש אשרינו בעולם (צוחק)

המתנגדים יצטרכו להשכיר פועלים, ולעשות קברים, ולקבור את עצמם מגודל הבושה (צוחק)... אה, אה, מה שזכינו עכשיו, כל השקר, כל הגויים יפלו, יפלו ויפלו, ויפלו (צוחק)

יקח את כל שרי הכנסת, ויעשה ריקוד, ריקוד כזה "אשרינו מה טוב חלקינו"

הם ירקדו "אשרינו", זה יהיה דבר יפה! כל, כל הכנסת ירקדו "אשרינו". כמה יהיה יפה זה,

כמה יהיה הניגון הזה "אשרינו". הניגון יפה, אז
 כולם אומרים "זה ברסלב"
 אשרינו, אשרינו, מי לא רוצה אשרינו? (סבא
 צוחק), אשרינו, אשרינו, אשרינו ואשרינו!!
 אשרינו, כל הכנסת ירקדו אשרינו, אשרינו,
 אשרינו בלי שיעור (צוחק), כן, כל הכנסת!
 ...ירושלים ירקד, כל העולם ירקדו "אשרינו"
 ... (צוחק)

אשרינו, אשרינו, אשרינו, שיש לנו, אנחנו
 יהודים, ויש לנו תורה ומצוות.

רבינו הקדוש, כשהוא ירד לעולם, הוא אמר:
 "בשבילי אני לא צריך לרדת", הוא ירד לבוא
 לתקן אותך לתקן אתכם, ללמד אתכם, לגלות
 לכם דברים טובים, שהם טוב בעולם הזה
 ובעולם הבא, כן.

אשרינו שיש לנו רבי כזה, שהוא מגלה לנו איך
 לחיות ואיך לאכול ואיך לישון...

אשרינו, אשרינו! לא על חנם היה הניגונים שלנו "אשרינו, אשרינו, אשרינו..", על כל דיבור ודיבור צריכים לומר: "אשרינו"! כל ימינו, לכל העולם! שיש כבר אור כזה בעולם, פלא כזה, אשרינו, אשרינו, אשרינו, אשרינו!

כמה וכמה צריכים לשמוח ולהודות תמיד לה' יתברך על המתנה, על החסד הזה שעשה עימנו, שיש לנו רבינו הקדוש עכשיו בחושך כזה, בדורות אלו!

יש כבר, רבינו הקדוש - הרפואה לכל! הוא מרפא ומתקן ומחיה הכל! כל מי שרוצה, בכל רגע ורגע!

יש "ליקוטי מוהר"ן"! ברוך השם אשרינו! //
 יש "ליקוטי תפילות"! אשרינו! /// יש "שיחות הר"ן"! ויש "ליקוטי עצות"! אשרינו! - הכל
 אשרינו!

אנחנו צריכים לבטל דעתנו לגמרי נגד רבינו, נגד רבינו הקדוש, נגד התורה, כן! ולמסור נפשנו לקיים התורה.

לא, לא להסתכל על העולם, הוא עולם כזה היום של משוגעים! של רשעים! אז הרפואה והישועה הוא רק רבינו "ר'אש ב'ני י'שראל".

העיקר אנחנו צריכים לבטל חכמתנו ודעתנו ושכלנו, לבטל לגמרי! רבינו הקדוש הוא השורש והעיקר.

אנחנו צריכים למסור נפשנו לצאת מהעוונות – (שהם) העיקר הייסורים והעיקר הצער. ואין ייסורין יותר גדול מעוון. זה לא שייך לישראל, רק להגויים. העוונות, תאוות, זה רק להגויים.

העולם שמשוקע כל כך בהתאוות, ורבינו כותב ההפך (מהתאוות), הם כולם - כל העולם ממשיכים עצמם לרבינו הקדוש, כל החילונים

- "רבי נחמן, רבי נחמן, רבי נחמן", כן (סבא צוחק)
 הם היו צריכים לברוח! הם היו צריכים
 להתרחק! מה, מה זה? הוא אומר שהכסף זה
 כלום, כבוד זה כלום, רק לעבוד השם? (צוחק)
 היו צריכים כולם להתרחק, לברוח, כן. והם
 כולם מעריכים אותו ואוהבים אותו ואומרים:
 "רק רבי נחמן!" (צוחק)

[ככה אומרים החילונים?]

כן.

רבינו הקדוש היה נראה כגמל, גמל הוא חזק
 מאוד, ועכבר, עכבר זה קטן וחלש. שלא נהיה
 עכבר שלוקח את החבל ומוליך אותו באיזה
 מקום שהוא רוצה, והוא הולך אחריו...
 כך אנחנו, יש לנו רבינו הקדוש, צריכים
 להיזהר מאוד לקבל על עצמנו החכמה והדעת
 של רבינו הקדוש, שזה כל חיותינו בעולם הזה
 ובעולם הבא, כל חיותינו ותקוותינו, הכל.

כל אלה שלא זכו להתקרב לרבינו, הו, יהיה להם "גיהנום", גיהנום כזה, הם עזבו אוצר כזה, כזה חדש שלא היה בעולם.

[רבי ישראל, למה, יש אנשים שזוכים להתקרב לרבינו, ויש

אנשים שלא זוכים להתקרב לרבינו?]

זה בחירה, בעולם יש בחירה, יכולים להיות צדיק, יכולים לא, יש בחירה, השם יתברך ברא את העולם עם בחירה.

עבודת השם

רבינו הקדוש נתן לנו רק מה שקשה - חצות, התבודדות, ללכת ליער - כל מה שקשה צריכים לעשות בשביל השם יתברך. וגם כן רבינו הקדוש אמר: "להתקרב אלי, נו, זה קשה מאוד", כן, זה יותר מחצות.

אנחנו צריכים לשמור כל רגע, כל יום וכל רגע להיות דבוק בהשם יתברך ובהצדיק. ללמוד פוסקים בכל יום, "שולחן ערוך" בכל יום, ואם אין לו זמן, על-כל-פנים ילמד איזה סעיף, אפילו שלא מחזיק בו, רק איזה דבר. כי זה טובת הנשמה - ה"שולחן ערוך", יסוד היהדות. ויש בו גם-כן גאונות. והיה בקי מאוד בכל ספרי קודש והפוסקים והצדיקים, כן, רואים

בפירוש שלו שהוא היה בקי מאוד בכל הספרים, בכל הספרים של הצדיקים הקדושים והגאונים. השם יתברך אמר לאברהם, שייקח את יצחק וישחוט אותו וישרוף אותו. והיה מוכן לשחוט ולשרוף את בנו יחידו, יצחק, כמו שרוצה השם יתברך.

רק הרצון! רציתי לקום חצות לילה, רציתי להתבודד, היה לי רצון, רצון.

האר"י הקדוש היה לו תלמידים קדושים, גאונים ומקובלים, הוא הזהיר אותם מאוד על אהבת חברים.

וגם רבי שמעון בר יוחאי הזהיר לחבורה שלו, שיחזיקו עצמם באהבה גדולה. וגם רבינו הקדוש ותלמידו הקדוש רבי נתן הם מדברים כל כך על אהבת חברים. ברוך השם אצלנו זה נגד העולם.

אבל יש אהבה ויש אהבה, אני ראיתי מה זה אהבה, רבי ישראל (קרדונר) עליו השלום, הוא נתן את כל נפשו עלי, אולי הוא יצליח להאיר בי איזה אור!

רבינו הקדוש הוא מטהר אותנו - "אני נהר המטהר מכל הכתמים", כן. הוא רוצה לנקות. בשביל זה הוא בא לעולם - בשביל לנקות אותנו מן התאוות!, כן, וזה הכל, כל האהבה והכל, הכל בשביל זה (סבא צוחק). ולדבר מזה תמיד - איך זוכים לצאת מן התאוות, לשבר התאוות, כן. כל מיני עצות, איך, מה לעשות.

כל אחד מה שזכה למצוא בדברי רבינו, איך לתקן ואיך להתחדש ואיך להתחזק, - לדבר רק מזה! עם חברים, ועם כל העולם, כן.

מה חושבים העולם, 'הנני בעולם בשביל,
בשביל כסף', בשביל זה נברא העולם? אוי, אוי,
וי, וי, וי...

הוא בא לעולם לגלות האמת, שהתאוות לא
כלום והכסף לא כלום, כן.

אוי וי, הכבוד והגאווה והכסף זה מחשיך עניים
ונופלים, כן. אבל מי שמחפש אמת, הווו, הוא
לא מפחד משום דבר, הוא אין לו שום פחד.

כל דברי רבינו ורבי נתן. אנחנו צריכים לשמור
כל רגע שאנחנו חיים, לשים כל כוחנו ומוחנו
ולבנו בהליקוטי הלכות, ליקוטי עצות, ושזה
יהיה מונח בכל האיברים, בכל המוח, בלב,
בכל איבר, בשביל עבודת השם. לא בשביל
להיות בקי, זה כבוד גדול להיות בקי בליקוטי
מוהר"ן, אבל לא בשביל כבוד, לא, רק בשביל
לעבוד השם יתברך עם כל דיבור, כן.

על-כל-פנים אנחנו צריכים להתחזק לא ליפול, ולהתחדש ולהתחזק וללמוד ספרי רבינו תמיד, לא בשביל בקיאות, רק בשביל לעבוד השם בזה, כן. עם כל תורה, מכל מעשה, מכל שיחה מרבינו, זה שורש של כל התורה, כן.

רק לא לעשות רע, רק לעשות הכל רצון השם יתברך, אז כל מה שלומדים, מה שלומדים - כל הספרים הכל מאיר רבינו הקדוש, ומוצאים בכל דיבור של התורה מה שאנחנו צריכים, איך לחיות ואיך לתקן ואיך להתקרב להשם יתברך.

אני רואה שהעיקר הוא המסירות נפש בשביל השם יתברך, בשביל התורה. חכמה, זה גם כן טוב, אבל העיקר היסוד והעיקר היהדות, עיקר התורה היא: המסירות נפש, הרצון החזק.

וגם רבינו הקדוש רימז בזה ואמר: "תנו לבכם לי, ואני הוליד אתכם בדרך חדש", זה דרך ישן מאוד, שלא הלכו בו אבותינו מעולם, ואף-על-

פי-כן הוא חדש לגמרי!
 נו, צריכים לתת את הלב, וברוך השם אני נתתי
 את כל חיי ואת לבי, את האבא והאמא וכל
 העולם, נתתי הכל בשביל ההתקרבות לרבינו,
 זה פלא, זה דבר פלא מאוד.

(סבא מספר על נסיעתו במסירות נפש מטבריה לירושלים אחרי שרבי

ישראל קרדונר נפטר הוא נסע לירושלים שם היו חסידי ברסלב)

אוי, רבונו של עולם, אוי אוי, אוי וי, כמה אני
 אהבתי את ברסלב, אני מסרתי את נפשי לנסוע
 מטבריה לירושלים בזמן שאין לי כסף, אין לי
 לחם בשביל הילדים, אין לי בגד בשביל הילדים.
 אני נסעתי לירושלים, הם כולם עניים, אנשי
 שלומנו היו עניים, כן, נו, אצל עניים אפשר
 לאכול? אפשר לקבל כסף?

אני הולך לחנות - הוא לא יתן לי! אם אני רעב
 או לא, זה לא עסקה שלו - "אתה רוצה לחם?
 - כסף!". אני לא היה לי כסף, וגם כן מים לא
 היה לי.

הסתכלתי עלי: "איך, איך, איך אתה נוסע? למי אתה נוסע? מה? מה תעשה שמה? ואין לך אפילו לאכול לחם!", ואני לא הסתכלתי על זה, אני מסרתי את נפשי, כן.

השם יתברך, הוא רואה את הלב שלי, הוא ראה שאני נוסע במסירות נפש בשביל לשמוע איזה דיבור מרבנו, כן, אז, אז כותב לי: "תלמידי היקר".

סבלתי רעב, חרפת רעב, גם מים לא היה לי, נסיעה כזו - זה יחיד בעולם.

הייתי משליך הכל בשביל לעבוד השם יתברך, אבל להגיד לאחרים, אינני יודע, אינני יודע מה, מה, מה להגיד, זה תלוי בהלב של האדם, כמה הוא רוצה, קשה להגיד. אי אפשר להגיד, זה תלוי בו באדם עצמו, אם הוא מוכן להקריב עצמו בשביל עבודת השם.

רחמנות גדול, מי שאינו זוכה להקריב עצמו על השם יתברך, על עבודת השם יתברך, ולהשליך

כל העולם הזה לגמרי ורק לעסוק בהתעוררות, בתורה ותפילה.

אבל להגיד לאחרים זה קשה. על-כל-פנים אני לא יודע מה להגיד. אבל אני לעצמי - אני למדתי בחיי שיותר טוב להחיות עצמו ולהשליך הכל בשביל עבודת השם!

צריך לדעת ולהתפלל שיזכה, שיזכה להפקיר עצמו בשביל עבודת השם, בשביל כל רגע של תורה ותפילה. (סבא שר "אשרי אדם בוטח בך..")

האשה שלי לא רצתה שום דבר, לא בגדים ולא... לחם, לא היה לי לחם לתת (סבא צוחק), והלוואי שלא הייתי חושב על האשה ועל הבנים, כן, ולהשליך על השם יתברך, להאמין ולהתחזק בביטחון על השם יתברך, יותר טוב, בוודאי (סבא צוחק)

העולם יגיד: 'משוגע, משוגע, משוגע', גם האשה תגיד 'משוגע' וגם האבא, וגם המשפחה וגם כל העולם יגיד ש'הוא משוגע', 'הוא היה לו פרנסה, אבל הוא משליך את זה בשביל

לעבוד השם' (סבא צוחק)

רבינו הקדוש אמר: "בזמן שהאדם מונח עם הרגליים על הדלת, הוא מתחרט מאוד על שלא שמע לי". נו, אשרי מי ששומע לרבינו ומחזק עצמו לעמוד כנגד כל העולם, אוי, אני ראיתי השם יתברך מראה שהוא הבעל הבית, הוא בעל הבית שלי ושל כל העולם.

רק העניין הוא תפילה - להתפלל כל אחד להשם יתברך כל יום, כל מה שחסר לו, כל מה שצריך לבקש רחמים מהשם יתברך. שנזכה ליראת שמים ולשמור התורה והמצוות. ואם חס ושלום נופלים, יש רבינו רבי נחמן שהוא לא נותן ליפול, לא נותן לנו ליפול!

אז העיקר זה רבינו הקדוש רבי נחמן, אני לא כלום, כן. והעיקר ללמוד ספריו ולקיים מה שהוא לומד אותנו ולהאמין, ולהאמין לו מה שהוא אומר.

זה מן השמים, זה כל חיותינו ותקוותינו, והוא, השם יתברך הביא אותו לעולם עכשיו בחושך הזה, שיהפוך, שיקרב כל העולם להשם יתברך ולתורה ולאמונה בשביל האמת, כן. זה העיקר - העיקר להאמין בהשם ולהתפלל להשם, להאמין שהשם יתברך ברא אותנו והוא רוצה שאנחנו נאמין בו ונאמין בתורה ובמצוות ונהיה בנים אצל השם יתברך, זהו התכלית, זהו החיים, בלא זה אין חיים כלל, כן.

בלא זה, בלא תורה, זה, זה לא חיים! זה חיים - חיים של מין בהמה. יש בהמות שהולכים על ארבע רגליים, ויש בהמות שהולכים על שתי רגליים. בעולם מסתובבים בהמות על שתי רגליים ומדברים גם כן

אוי, צריכים בפשיטות לדבר בפה, מה שהעיניים רואות בספר, לדבר בפה ולהאמין שהשם יתברך שומע כל תפילה. אפילו רצון טוב שיש לנו, השם יתברך יודע הכל ועוזר, ועוזר לנו ורוצה לעזור לנו.

אנחנו קיבלנו התורה ואנחנו עם התורה, עם השם, כן, ואנחנו כל חיותינו התורה והמצוות, זה כל החיות.

רבינו הקדוש אומר: "מה יש לאיש ישראלי לעבוד בזה העולם? מה יש? איזה עבודה יש לו? להתפלל וללמוד ולהתפלל!, זה העבודה שלו!"

צריכים לחפש כמו שמחפשים אוצר, לחפש ולהכין איך נזכה לחיות חיים של תורה ואמונה, חיים של שמחה.

אנחנו צריכים להתגעגע לזה, ולהתפלל להשם על זה, שנזכה להכיר את השם יתברך, שנזכה להאמין בהשם ולשמור על התורה והמצוות, זה העיקר החיים, זהו!

העיקר הלב, להתגעגע ולאמר להשם: רחם עלי שאזכה להכיר אותך ולעבוד אותך באמת, באמונה, כן, זהו, זהו עיקר החיים, זהו, חיים של אמונה וביטחון, חיים של שמחה.

ואני זכיתי להיות גיבור כזה, אני עמדתי נגד גדולים שהיו חשובים וגדולים בכל העולם... אני הייתי איש יחיד ועמדתי כנגד כל העולם. הוא אמר ככה: "אני ותלמידי, ותלמידי רבי נתן, מצחקים מכל העולם" (סבא צוחק), וגם יש שיחה מרבינו הקדוש, הוא אמר: "אני ניצחתי, אני גמרתי ואגמור, גמרתי".

אנחנו צריכים להיות גיבורים, גיבורי המלחמה, להתגבר, לא להסתכל על כל העולם.

[אז אנחנו, מה, מה מוטל עלינו עכשיו לעשות לקרב את

ביאת משיח עכשיו בכל יום, בכל רגע?]

בתהלים, ב"ליקוטי תפילות" ועבודת השם, זהו, זהו התקרבות הגאולה על פי דעת רבינו, כן.

בלי רבינו, אין כלום, הוא העיקר והסוד והיסוד והשורש.

הכל תלוי ברבינו, כל הגאולה, ביאת המשיח

וכל, וכל התיקון שלנו ושל כל העולם תלוי בו, תלוי ברבינו.

"גַּן גִּן גִּן גִּן גִּן", זה עשרה אותיות, זה כנגד עשרה מיני נגינה שהוא גילה, שזה מסוגל לתקן פגם הברית, זה ה"תיקון הכללי", עשרה מיני נגינה! (סבא צוחק)

הצרות הם התאוות והכסף ותענוגי העולם הזה, ולא צריכים את הכל, צריכים לאכול חתיכת לחם.

מה? בשביל מה כל הכסף והבנינים? מה? בשביל לאכול לחם (סבא צוחק), אוי...

ורבי נחמן הוא השורש שלנו ושל כל העולם, ובשמו "גַּן גִּן גִּן גִּן גִּן" זה השורש של כל הבריאה, של כל התורה, וזה מסוגל לכל, לחזור בתשובה.

מה? בשביל מה חיים? בשביל מה כל העבודה? אחרי חמישים או שישים שנה נכנסים לבית

חולים ואחר כך מכניסים למקרר ואחר כך לקבר, מה? מה יש? משאירים כל הכסף וכל העבודה משאירים בעולם הזה.

בשביל מה עבדת חמישים שנה לעבד? בשביל מה? הוא רק חשב תמיד מחשבות מהלב, 'איפה לוקחים כסף', כסף, כסף, כסף, כסף, כן, מה זה? שיגעון, זה ממש שיגעון!, אוי, נו, נו (סבא צוחק),

רק הדיבור, דיבור אחד של רבנו הוא מנצח כל העולם, הוא מצחק מהם ומבינים שהם בטעות, על מה הם עובדים כל כך ורודפים כל כך? בשביל מה? בשביל מי? בשביל מה? (סבא צוחק),

העיקר הוא "נַןְּ נַחַמְּ.. " זה דבר קל להגיד, כי זה, כי כשאומרים "נַחַח", אז מחזיקים בהשורש של כל הבריאה ושל כל התורה ושל כל הצדיקים ו... כן, ונכנסים בעולם אחר (סבא צוחק),

כל אחד מה שזכה למצוא בדברי רבינו, איך

לתקן ואיך להתחדש ואיך להתחזק, לדבר רק מזה. עם החברים ועם כל העולם, כן. כי השקר אין לו קיום, אין לו... כן.

ברוך השם אני ניצלתי מן הפרסום, מהכבוד, ולא יכול לכנוס בי איזה התפארות, איזה גדולות, אני הייתי שפל בתכלית השפלות, כן. רק רבינו הקדוש הוא יכול לעשות כזה, שפלות כזה, רבינו הקדוש מנקה אותנו מכל מיני גאווה, מכל מיני תאוות.

אנחנו צריכים להתגעגע מאוד, ולהתפלל להשם יתברך הרבה, שנזכה לתשובה שלימה.

אנחנו צריכים גם כן ללמוד, לא לבטל אפילו רגע אחד, ללמוד ורק ללמוד, ולחנך עצמו שידע התורה, האמונה והאמת, לא כמו הגויים, הם לא בני אדם, הם חמורים, בני אדם, רק אנחנו עם ישראל, עם התורה.

תפילה והתבודדות

רבי ישראל קרדונר, איך שהוא היה טוען
טענות לפני השם יתברך! הוא דיבר איתו כמו
שאנחנו מדברים בנינו.

רבי ישראל קרדונר, הוא היה מדבר עם השם
יתברך כמו שמדברים עם חבר, כן. הוא היה
מדבר עם השם כמו שמישהו אומר: 'אתה
תאמר ככה, שיהיה ככה. כמו שאתה רוצה
תעשה'.

לקשר המחשבה להדיבור, כל דיבור שיוצא
מהתפילה, צריך לא לחשוב איזה עניין, רק
המחשבה תהיה קשורה אל הדיבור, מה שהוא
מוציא מפיו.

צריכים להאמין שהשם יתברך שומע כל דיבור, כל תפילה מאיתנו. ועוזר ורוצה לעזור. ועוזר והכל, בוודאי. תפילה! תהלים, תפילה, התבודדות. התבודדות זה לדבר עם השם יתברך כמו שאנחנו מדברים. זה דבר חדש של משיח. זה דבר חדש, שמצחקים מזה - 'מה? הוא מדבר עם השם יתברך?'

רק העניין הוא תפילה - להתפלל כל אחד להשם יתברך כל יום, כל מה שחסר לו, כל מה שצריך לבקש רחמים מהשם יתברך. שנזכה ליראת שמים ולשמור התורה והמצוות. ואם חס ושלום נופלים, יש רבינו רבי נחמן שהוא לא נותן ליפול, לא נותן לנו ליפול!

אנחנו צריכים להתגעגע לזה, ולהתפלל להשם על זה, שנזכה להכיר את השם יתברך, שנזכה

להאמין בהשם ולשמור על התורה והמצוות,
זה העיקר החיים, זהו!
העיקר הלב, להתגעגע ולאמור להשם: 'רחם
עלי שאזכה להכיר אותך ולעבוד אותך באמת,
באמונה', כן, זהו עיקר החיים, זהו חיים של
אמונה וביטחון, חיים של שמחה.

אוי, צריכים בפשיטות לדבר בפה, מה
שהעיניים רואות בספר, לדבר בפה ולהאמין
שהשם יתברך שומע כל תפילה. אפילו רצון
טוב שיש לנו, השם יתברך יודע הכל ועוזר,
ועוזר לנו ורוצה לעזור לנו.

רבינו הקדוש אומר: "מה יש לאיש ישראלי
לעבוד בזה העולם? מה יש? איזה עבודה יש לו?
- להתפלל וללמוד ולהתפלל! זה העבודה שלו!"

רק תפילה, כל העולם לא רצו לקבל - 'מה

זה תפילה? מה? מה יהיה מזה אם הוא יגיד:
ריבוננו של עולם?' (סבא צוחק)

"אבא, אבא, אבא, אבא רחם עלי, אבא רחמני,
רחם עלי", הו, כן. אני ראיתי איך רבי ישראל
(קרדונר) בכה בדמעות (אצל) רבי שמעון (בר יוחאי)
על הציון הקדוש, ועד שנעשה בבית (במתחם
של הציון) כמו ששופכים פח מים - מהדמעות,
מהדמעות שלו. הוא בכה, אינני יודע, איך הוא
נמצא בעולם כל כך מים, כל כך דמעות.

"אבא אתה רחמן, רחם עלי, רחם עלי, אני
רוצה לישון ולאכול, מה יהיה התכלית מזה?"
(סבא צוחק) הדמעות שלו, של רבי ישראל (קרדונר)
שבכה, בכה על הציון של רבי שמעון היה על
הארץ כמו ששופכים פח מים, מים...

להתפלל אליו כל יום ויום, לדבר אליו, כמו
שאנחנו מדברים. ברוך השם, אנחנו יהודים,
ברוך השם, מקבלי התורה והמצוות - יש
עשירות גדול מזה? ואנחנו עשירים יותר מכל

הגויים, מכל העולם! - מה יש להם? הם כמו
 בהמה - עוד פעם לאכול, עוד פעם לאכול,
 וזהו, וזהו הכל (צוחק)

באמונה, באמת, אז תראה ישועות... הוא
 שומע כל תפילתנו, וסוף כל סוף יהיה ישועה.
 אבל לא, אסור לנו להרהר. 'מדוע, מדוע לא
 רואים', אז זה עיקר האמונה - להאמין בהשם.

לדבר עם השם יתברך, אפילו ככה, כמו שני
 חברים שמדברים ומספרים, כן, כן, ככה רצה
 רבינו הקדוש, שנדבר עם השם יתברך כמו עם
 חבר טוב.

נו, אנחנו יודעים שהעיקר היא תפילה. תפילה
 אפילו באיזה חדר, בפרט שיכולים ללכת
 להכותל ולקברי צדיקים פה ובצפת. כן,
 תפילה, תפילה - תפילה על האמונה. אם לא

חס ושלום, חס ושלום נופלים, נופלים, כן.

יבוא הזמן שיעביר השקר מן העולם ויגלה.
 ויתגלה האמת, כן. רק אנחנו צריכים להאמין
 ולהתחזק בתפילה.

מה זה התבודדות? שיחה! הוא משיח לפני
 השם יתברך, הוא מספר ומדבר להשם יתברך
 הכל, מה לעשות באיזה עסק שיבוא.

'שיחה' זה 'משיח', משיח ומדבר עם השם
 יתברך, "ויצא יצחק לשוח בשדה". זה משיח,
 לשון 'שיחה', העניין של משיח הוא שיחה,
 לדבר עם השם יתברך ולהתפלל לפני השם
 יתברך "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל.."

להגיד: "ריבונו של עולם", זה כל החכמות! זה
 עולה על הכל. לבכות לפני השם יתברך תמיד

(סבא צוחק)

שיחה זה ענין משיח, הוא מדבר ומספר לפני

השם יתברך כל מה שעובר עליו, זה שיחה, כן
(סבא צוחק),

גם השם "נחמן", הוא עניין של נחמה ודיבורים,
לדבר עם השם יתברך "נְנַחֵם נְחָמָן מְאֹמֵן"
(סבא צוחק),

אנחנו צריכים להתגעגע מאוד, ולהתפלל
להשם יתברך הרבה, שנזכה לתשובה שלימה.

אני לא האדם שהיה, אני, היום אני זקן וחלש,
אני הייתי גיבור. הקולות של התפילה שלי היה
- מתבטלים כולם, כל המתנגדים, רק לשמוע
הקולות כאלו.

...אז ללמוד באולפן, ללמוד [באולפן?] לשון
הקודש [כן, כן] אז הוא יוכל [כן] להגיד "ליקוטי
תפילות" [כן] וכל, וכל התורה

[סבא, רבי ישראל קרדונר איך היה אומר "ליקוטי תפילות"?

הוא היה בוכה? צועק?]

אין דיבורים לדבר ולספר, אי אפשר לתאר
דבר כזה, רוחני, נשמה, (סבא צוחק)...

אבל הוא האיר בלב, מונח בלבי, בכל האברים
הקול שלו, כן, אה

[הוא היה מנגן? מנגן, כן, כן, הו, הו, היה מנגן ניגון
דקדושה, ניגון כזה, ניגון של משיח (סבא צוחק)

[ה"ליקוטי תפילות" אומרים בשמחה, או בכביה?]

להגיד, להגיד בפה מה שכתוב בספר, בפשטות,
כמו שכתוב להגיד בפה, ומזה יבוא...

[סבא, זה טוב, טוב לדבר מהדברים של העולם? טוב לדבר

מהעניינים של העולם הזה?]

עיקר הדיבור זה רק מן השם, התורה, עם
השם, זה נקרא דיבור.

לדבר עם השם יתברך, אפילו ככה, כמו שני
חברים שמדברים ומספרים, כן, כן, ככה רצה
רבינו הקדוש, שנדבר עם השם יתברך כמו עם

חבר טוב (סבא צוחק)

תורה ומצוות

ברוך השם אנחנו יהודים, עם התורה, אנחנו בני אדם.

השם יתברך נתן לנו התורה לדעת איך לחיות ומה יש לנו לעשות בזה העולם.

השם יתברך הכין לנו תורה ומצוות וחיים כאלה... אנחנו מברכים את השם בכל יום ויום "ברוך אתה ה', שלא עשני גוי", אם היינו גוי, לא היה לנו שום חיות, שום דבר... (צוחק)

בשביל מה אנחנו חיים פה? - בשביל זה. -
מה אנחנו פה? רק בשביל התורה והמצוות.
הגויים אין להם... הוא עומד ואוכל ושותה, זהו העבודה שלו, עבודה אחרת אין לו, לא יודע...
יש לנו תורה ומצוות, זה עיקר החיים, בלא זה אין כלום - חמור שעומד, זה העבודה שלו, לא יודע יותר.

"מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", רבינו הקדוש נתן לנו מצוה כזה, "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", מה זה שמחה? יש לנו תורה ומצוות, זה שמחה, בלא זה אין חיים ואין שמחה, אין כלום.

אנחנו יש לנו תורה כזה, מצוות כאלו, אהה, מצוות שבת, תפילין, מה שיש לנו... רק "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", "שלא עשני גוי", כן, יכולים להיות בשמחה תמיד.

"מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", מה זה השמחה? "שלא עשני גוי", יש לנו תורה ומצוות, יש לנו מצוות תפילין, ציצית, שבת, פסח, סוכות.

כל חיינו, כל רגע מצוה, מצוה... בשביל מה אנחנו חיים? לקיים התורה והמצוות היה לנו אבותינו הקדושים, אברהם, יצחק, יעקב, והם נתנו לנו התורה, כן.

מה יש לנו לעשות בזה העולם? להביא ילדים ולחנך אותם בתורה ולהודיע שיכולים להיות

בשמחה תמיד. "שלא עשני גוי" זה שמחה
תמיד...

הגויים אין להם כלום, לא תורה ולא מצוות
ולא חיים ולא כלום, רק כמו חמור. יש לו
עבודה אחת, אין לו זמן, הוא צריך לבוא לעבוד
ולאכול. בשביל מה לעבוד? לאכול, לאכול
תבן, ועומד תמיד ואוכל, אין לו שום דאגה,
אין לו שום עבודה, רק הוא עומד ואוכל.
מצוה זה דבר גדול, מה המצוה? להיות בשמחה
תמיד.

אנחנו מדברים עם השם, פותחים עיניים,
ישנים ומתעוררים, תכף, "ברוך אתה ה',
שלא עשני גוי", יש דבר יותר טוב מהתורה
והמצוות?

ברוך השם שאנחנו בני אדם, לא חמורים
(צוחק), חמור לא יודע שום דבר, רק לתת לו

לאכול ולשתות יומם ולילה, הוא עומד ואוכל ושותה, זהו, בשביל מה הוא אוכל? בשביל מה הוא חי? בשביל מה הוא בא לעולם? לא יודע כלום (צחק)

אנחנו תמיד יש לנו מה לדבר עם השם, מדברים עם השם תמיד, "ברוך אתה ה'" "ברוך אתה ה', שלא עשני גוי", שלא עשני חמור, מה זה גוי? חמור, הוא לא יודע כלום, הוא יודע רק לאכול ביום ובלילה, רק לאכול ולהוציא...

ברוך השם, אם הייתי גוי, לא הייתי אומר: "ברוך אתה ה', שהכל נהיה בדברו", שנתן לנו קפה, דבש.

כשפותחים העיניים, "מודה אני לפניך", מדברים עם השם: "מודה אני לפניך, שהחזרת

בי נשמתי בחמלה", "ברוך אתה ה', נותן התורה", תמיד אנחנו מדברים עם השם, כשאוכלים, מדברים עם השם, ברוך אתה ה', שנתת לנו ענבים, שנתת לנו... מתנות כאלה - לדבר עם השם תמיד. תמיד עם השם "ברוך אתה ה' המוציא לחם מן הארץ"

"ברוך אתה ה', שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה", שאנחנו אוכלים מצות ואוכלים בסוכות ומתפללים תמיד, ומתפללים ומדברים עם השם.

אתה רוצה לאכול? לא כמו גוי, רוצה לאכול? צריכים לברך: "ברוך אתה ה', המוציא לחם מן הארץ". נתן לנו ענבים וכל הפירות, בשביל מה? בשביל לאכול שיהיה לנו כח לעבוד השם, "שלא עשני גוי", שלא עשני חמור.

וגם כן יש ברכה אחרונה: "הזן את העולם כולו בטובו, בחן, בחסד וברחמים", יש לנו תמיד מה לדבר עם השם תמיד, ואומרים לו: "ברוך אתה..." , כאילו מישהו שהוא פה שמדבר

אתנו ושומע אותנו.

תמיד מדברים עם השם, עם תורה ומצוות, זה
טלפון, זה תמיד בבית, זה טלפון בחינם, "ברוך
אתה ה'"

צריכים לדעת מה אסור ומה מותר. איך לחיות,
מה לאכול (סבא צוחק), לא ללמוד מגוי, הוא אוכל
תבן וטוב לו, אין לו שום דאגה, רק לאכול...
לטלפן להשם יתברך "ברוך אתה ה' שלא
עשני גוי" (צוחק), "ברוך אתה ה' שעשה לי כל
צרכי" "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם,
אוזר ישראל בגבורה"

"ר'אש ב'ני י'שראל" ראשי תיבות רב"י, הוא
ה"ר'אש ב'ני י'שראל" - בעל הבית שלנו. הוא
מאיר בנו התורה הקדושה בחיות כזה, באמונה
כזו, שלא היה מעולם עדיין.

אשרינו, אשרינו, אשרינו, שיש לנו, אנחנו
יהודים, ויש לנו תורה ומצוות.

אנחנו קיבלנו התורה ואנחנו עם התורה, עם
השם, כן, ואנחנו כל חיותינו התורה והמצוות,
זה כל החיות.

התורות והשיחות של רבינו, זה עניינים פלאות
כאלה, עניינים פלאות כאלה שעדיין לא נתגלה
בעולם, והכל בשבילנו.

בשביל שאנחנו צריכים לצאת מבית האסורים,
אנחנו משוקעים במה שמשוקעים, וצריכים
לצאת מכל זה, כן. שום דבר לא יכול לעזור

לנו, רק רבינו רבי נחמן (סבא צוחק)
 כל דיבור ודיבור שהוא גילה, הוא כל תקוותנו
 וכל חיותנו וכל החיות של כל העולם. אוי וי,
 אם היינו זוכים, היינו יכולים להתחדש ולהיות
 בני אדם, לא כמו העולם עכשיו - זה לא עולם,
 זה לא בני אדם, זה מין בהמות שהולכים על
 שני רגליים.

יש בתורה שני סמים, סם חיים, וסם מוות.
 יכולים ללמוד - להיות למדן גדול, וללמוד
 להפך... כן... בלי הצדיק.

הגמרא, כל התורה, הקבלה והכל, ב"ליקוטי
 הלכות" - יש כבר! - הוא מקשר את הקבלה
 עם כל דין, כן.

העולם היו צריכים להיות קבוע תמיד ב"ליקוטי
 הלכות"! כל הלומדים וכל העולם, כי רואים
 בזה פלא פלאות כאלה, איך הוא למד את
 הגמרא, איך הוא למד המדרש.

אבל העולם לא יודעים, הם חושבים: 'יש
 "ליקוטי הלכות" כמו... מה? בשביל מה לי
 ה"ליקוטי הלכות"?', חידושים של חסידות,
 של, של, של קבלה? זה... (סבא צוחק)

אנחנו לא מכניסים ללבנו את כל הדיבורים
 של ה"ליקוטי מוהר"ן" וה"ליקוטי הלכות", אם
 היינו לומדים, היינו צדיקים קדושים. והיינו
 לומדים הרבה גמרא - היינו מבינים, היה מאיר
 בנו הגמרא.

צדיקנו הקדושים, אבותינו הקדושים, אברהם,
 יצחק ויעקב אבותינו הקדושים, שהם האירו
 בנו התורה הקדושה, אשר כל דיבור הוא כל
 חיותינו. עיקר החיים היא התורה "כי היא חייד
 ואורך ימיד".

והמצוות שנתן לנו השם יתברך, הוא נתן לנו
 מצוות תפילין, המצוה של ציצית, המצוה של
 שבת, המצוה של פסח, חגים, חנוכה - ניסים

ונפלאות שה' עושה איתנו, להאיר בנו אור השם, אור האמת, אור האמונה.

בלי זה, אין, אין כלום, אין חיים כלל, כמו בהמה שעומדת תמיד ואוכל, וזה העבודה שלו, לאכול ולשתות ו... (סבא צוחק)

מה אנחנו? מה חיינו? השם ברא אותנו ונתן לנו לעם ישראל את התורה, מה שכל העולם לא יכולים לקבל התורה, ואנחנו עם ישראל גיבורים, גיבורים כל כך, אנחנו זוכים לקבל את התורה, לדבר עם השם.

לקבל התורה, לא היה - רק עם אחד!, עם ישראל, עם קדוש, עם השם! כל העולם לא רצו לקבל התורה, רק עם ישראל! גיבורים כאלה, הם יכולים לקבל התורה.

לא נוכל לדבר ולספר גבורה כזו, עם אחד בעולם, רק עם קדוש, עם ישראל - הם זכו לקבל התורה. אבל כל העולם לא רצו, לא, לא, לא, לא רצו לקבל התורה.

כן, אנחנו עם השם! גיבורים כאלה, אנחנו יכולים לקבל תורה. בלי התורה אין חיים, התורה היא עיקר החיות שלנו. עם ישראל, עם התורה!

אנחנו עם יהודי, עם השם, עם התורה. אנחנו זכינו, אנחנו גיבורים. העיקר הגבורה הוא בשכל, החכמה, "החכמה תחיה".

השמחה הוא עיקר חיות האדם, השמחה - לשמוח, מה יש לשמוח? עם התורה! - התורה זה עיקר החיים, עיקר השמחה.

מאין באים לעוונות? רבינו הקדוש אומר: "זה לא שייך לנו, רק לגויים", אז איך אנחנו יכולים חס ושלום ליפול לעוונות ולעשות עוונות? זה לא שייך לנו, זה לא שלנו, כן.

אנחנו עם אחד, וארץ ישראל היא ארץ אחד בכל העולם, ארץ הקודש, ארץ היהדות, בית המקדש. מה? הגויים, מה, מה יש להם? אין להם חיים כלל, העיקר החיים היא התורה.

האשה צריכה ללמוד ולדעת ולהאמין בהשם
ובתורה, בלי זה אין כלום...
יש בשביל האשה גם כן מה ללמוד ואיך לחיות.
כל החיים שלנו זה על האשה, היא צריכה
להבין איך לחיות עם הבעל ואיך יחנכו הבנים
ואיך יעשו בנים.

בטחון

פרנסה, ככה כל העולם: "פרנסה, פרנסה".
פרנסה, הוא הפירוש - לעבוד תמיד בשביל
כסף! אין לו, אין לו זמן...

כשאדם שוכב עם הרגליים על הדלת (כשאדם נפטר
מניחים אותו בחדר הבית כשהרגליים לכיוון הדלת) הוא הוא
מתחרט מאוד על שהוא - "פרנסה, פרנסה"
צריכים לתת הכל להשם יתברך, הפרנסה
והשינה והאכילה, והכל - להשם יתברך, כן.
כשאדם ישכב על הארץ עם הרגליים על הדלת,
אז יהיה לו חרטה על הפרנסה. (צוחק)

כל העולם: "פרנסה, פרנסה, פרנסה, פרנסה",
אני שמעתי שיש לי נכד בתל אביב, אני אינני
יודע איפה, נכד שהוא רוצה לשאול אותי: "מה
לעשות בפרנסה" הוא רוצה לעבוד השם, אבל
"פרנסה?!", אז אני רוצה לילך אצלו להגיד לו:
"פרנסה, הוא רק אצל השם יתברך" (צוחק)

כל העולם מקשים: "מה? פרנסה, פרנסה, פרנסה, מה יש?" , אבל חסידי ברסלב לא היה להם פרנסה, היה קשה להם לעשות שידוך, כי 'ואיך יהיה הפרנסה?' (צוחק). מה? 'הוא צריך שידוך, אבל ברסלב אי אפשר לקחת, הוא לא מחפש פרנסה' (צוחק)

אנחנו לא שמענו עד עכשיו... שיש פצצה ששמה 'בטחו'! (סבא צוחק)

[רבינו אמר: שהוא אוהב החסידים מטוגנים]

הוא אוהב מטוגן, הוא, יש לו טעם טוב, מטוגן...

[מה זה חסיד מטוגן?]

לא מבושל, רק מטוגן בשמן, נותנים הדגים... הם טעימים, טעימים מאוד.

[מה המוונה?] שעובר עליהם כמה ירידות, וכמה

צרות וכמה ייסורים, והוא סובל הכל, ורוצה עזרה.

ורבנו הקדוש משבח מאוד החסידים האלה, שהם

רוצים מאוד, מתגעגעים להקדושה, להתורה.

העיקר הוא הלב, להתגעגע לתורה, לעבוד השם.

שמחה

ברוך השם, אתה צריך לשמוח, אנחנו צריכים להשתדל בכל הכח להיות בשמחה, ולהכיר את כבוד השם, שהוא עושה עמנו חסדים כאלה. דיבורים כאלו (של רבנו), נורא מאוד, הוא משמח כל האיברים, כל הגוף, כל העולם. הוא רק שמחה, נחמן בן שמחה.

"מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", רבינו הקדוש נתן לנו מצוה כזה, "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", מה זה שמחה? יש לנו תורה ומצוות, זה שמחה, בלא זה אין חיים ואין שמחה, אין כלום.

אנחנו יש לנו תורה כזה, מצוות כאלו, אה!, מצוות שבת, תפילין, מה שיש לנו... רק "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", "שלא עשני

גוי", כן, יכולים להיות בשמחה תמיד.
 "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", מה
 זה השמחה? "שלא עשני גוי", יש לנו תורה
 ומצוות, יש לנו מצוות תפילין, ציצית, שבת,
 פסח, סוכות.
 כל חיינו, כל רגע מצוה, מצוה...
 ...

נו, אולי נלך קצת ונעשה את עצמנו שמח,
 כאילו אנחנו שמחים (סבא צוחק), אף-על-פי
 שהשמחה רחוקה מאתנו, אבל, אבל היא
 רחוקה והיא קרובה, היא קרובה מאוד.

כמה וכמה צריכים לשמוח ולהודות תמיד
 לה' יתברך על המתנה, על החסד הזה שעשה
 עימנו, שיש לנו רבינו הקדוש עכשיו בחושך
 כזה, בדורות אלו! יש כבר רבינו הקדוש - הוא
 הרפואה לכל! הוא מרפא ומתקן ומחיה הכל!
 כל מי שרוצה, בכל רגע ורגע!

השמחה הוא עיקר חיות האדם, השמחה - לשמוח, מה יש לשמוח? עם התורה! - התורה זה עיקר החיים, עיקר השמחה.

"חזק ואמץ" זה העניין שלו, זה הרפואה שלו, "חזק ואמץ", שני מילים, "חזק" "ואמץ". הוא נותן לנו רפואות, הרפואה "חזק ואמץ בעבודתך" - 'אתה לא רוצה להיות בשמחה? אני אומר לך שתהיה בשמחה'.

[איך אפשר להיות בשמחה תמיד?]

באמונה, רק באמונה, זה העיקר הכלי של שמחה, רק אמונה ותפילה...

הוא השמחה,

הוא כל חיותנו, כל שמחתנו, הוא הכל.

הוא עיקר, כל עיקר תיקוננו. אנחנו צריכים תיקון עוד הרבה?

[הו, הו, הו, הו]

ורבינו הקדוש, הוא מתקן אותנו בתיקונים
כאלה, בחכמה כזאת, כאילו לא עשינו שום
דבר, שום חטא. נהיה נקיים.
זה, החכמה הזו, עוד לא ירדה לעולם, עוד לא.
למעלה מן העולם. זה העיקר כל תקוותנו, כל
חיותנו.

רבינו הקדוש מדבר הרבה מזה, וגם מדבר
הרבה משמחה. רבינו ורבי נתן מחזקים אותנו
ומעוררים אותנו שנזכה לשמחה, מה זה
שמחה? לשמוח בעצמנו, שגם אני כמו שאני
השם יתברך רוצה אותי,
שנחפש דרכים לחזור לתורה, לקדושה.

אוי, צריכים להתחזק וללמוד לזכות לאמונה.
אמונה, בלי אמונה אין שמחה, אין חיות.

חזק ואמץ

לא ליפול, ולא להניח את עצמו ליפול, חס
 ושלום, לא. יש כבר רבינו הקדוש בעולם. יש
 כבר תפילות כאלו בעולם, ו"ליקוטי מוהרן"
 כזה בעולם.

יש לנו רבינו הקדוש בעולם, יש כבר משיח וכל
 הישועות, לכל אחד ואחד.

רק "חזק ואמץ", זה מלחמה, זה מלחמה
 גדולה!

הבעל דבר רוצה רק להפיל, רבינו הקדוש
 אמר: 'הבעל דבר הוא מסבב ככה עם האדם,
 הוא רוצה חס ושלום להשפילו לגמרי, ואני
 עושה להפך!'

הוא (הבעל-דבר) סוגר והוא (רבינו) פותח! -רבינו
 הקדוש פותח כל השערים של תשובה, של

הכל, של כל התיקונים.
 דבר כזה עוד לא היה בעולם, עכשיו יש בעולם
 אור!
 עוד לא הגיע הזמן שיתגלה, אבל זה יתגלה,
 הגיע הזמן, כן, בדיוק, יתגלה גדולת הבורא
 יתברך.

לא, לא, צריכים להתגבר! מלחמה!
 במלחמה צריכים להיות גיבור, להתגבר, לא,
 לא ליפול. רבינו הקדוש לא נותן לנו ליפול
 בשום אופן, בשום אופן, הוא רק מחזק אותנו,
 ומחיה ומחזק.

כל נפש שמתקרב, עובר עליו מה שעובר,
 ברוחני וגשמי, אבל עובר עליו, הבעל דבר לא
 נותן... רבינו הקדוש אמר: "להתקרב אליי זה
 קשה מאד!" (צוחק) - מה זה?

יש קושיה: מדוע קשה? "הבא ליטהר מסייעין
 לו", מדוע, מדוע יהיה קשה? אני רוצה, מדוע
 יהיה קשה? מדוע אני אסכול?. אבל רבינו

הקדוש אמר: "אני אוהב חסיד מטוגן"
ואני זכיתי להיות גיבור כזה, אני עמדתי נגד
גדולים שהיו חשובים וגדולים בכל העולם...

אנחנו צריכים להיות גיבורים, גיבורי המלחמה,
להתגבר על כל, לא להסתכל על כל העולם.

הוא אמר ככה: "אני ותלמידי, ותלמידי רבי
נתן, מצחקים מכל העולם". וגם יש שיחה
מרבנו הקדוש, הוא אמר: "אני ניצחתי, אני
גמרתי ואגמור, גמרתי".

רבנו הקדוש גילה וצעק בקול גדול, בקול
גדול: "אוי, אוי, אל תתייאשו, אין שום ייאוש
בעולם כלל"

"אין שום ייאוש בעולם כלל", תתחיל מעתה
מחדש להיות יהודי.

"חזק ואמץ" זה העניין שלו, זה הרפואה שלו,
"חזק ואמץ", שני מילים, "חזק" "ואמץ"
הוא נותן לנו רפואות, הרפואה: "חזק ואמץ
בעבודתך", אתה לא רוצה להיות בשמחה?
אני אומר לך שתהיה בשמחה.

השם יתברך יעזור שנזכה, שנזכה ביחד.
ולעסוק בדברי רבינו, שהוא מחיה כל ישראל,
כל אחד מישראל, איך שהוא, איך שנפל.

להתגבר בכל כוחו להתחזק באמונה, זה העיקר
התיקון והעיקר הגאולה, שלנו. העיקר היא
האמונה.

כן, זה עיקר התיקון. לא חס ושלום ליפול, רק
לשמוח ולהתחזק בהשם. וגם אנחנו צריכים
לעזור לעצמנו, כן, לחפש דרכים איך לחיות
ולא למות. זה מיתה - אם שוכבים ולא עושים
כלום, זה מיתה.

רפואה

אנחנו משוקעים בטומאה, אבל דיבור אחד מרבינו הוא מהפך הכל, רק להגיד "גַּןְּהָ גַּחְּהָ גַּחְּהָ גַּחְּהָ" זה מספיק לנו לרפאות אותנו, להחיות אותנו, לחדש אותנו.

אם יש חס ושלום איזה צער, איזה דבר לא טוב, אז תכף - תלך להגיד השם הקדוש הזה "גַּןְּהָ גַּחְּהָ גַּחְּהָ גַּחְּהָ", הוא מהפך הכל, הכל, כל הכפירות וכל העוונות וכל... - הוא מהפך.

אשרינו שאנחנו יהודים, שאנחנו מאמינים בתורה ובצדיקים. מה שיש, חס ושלום, איזה, איזה ייסורים, איזה דבר לא טוב, אז זה רבינו הקדוש מהפך הכל רק לטוב, הוא מהפך הרע לטוב.

הוא יכול לברוא עולם חדש ברגע אחד! הוא

נותן לנו בדיבוריו הקדושים, נותן לנו מתנות
כאלה, שלא היה מעולם, שלא נתגלה עדיין
כלל בעולם. זה הכל לטובתנו, שיוכל לרפאות
אותנו, להחיות אותנו, לחזק אותנו.

אשרינו שיש לנו רבי כזה, שהוא יכול לרפאות
מחלות שאין להם רפואה, והוא יכול לרפאות
תכף כל המחלות, כל, כל הישועות!

כמה וכמה צריכים לשמוח ולהודות תמיד
לה' יתברך על המתנה, על החסד הזה שעשה
עימנו, שיש לנו רבינו הקדוש עכשיו בחושך
כזה, בדורות אלו!

יש כבר, רבינו הקדוש - היא הרפואה לכל!
הוא מרפא ומתקן ומחיה הכל! כל מי שרוצה,
בכל רגע ורגע!

כל מעשה כל דיבור הוא קבלה חדשה שלא
נתגלה עדיין בעולם, סודות התורה כאלו

שעדיין לא היה בעולם, וכולם, כל זה בשבילנו!
 אנחנו חולים כאלו, אנחנו צריכים רפואות
 כאלו חדשים.

"נ נח" זה ניגון שהוא מסוגל לרפאות כל
 המחלות, זה הניגון, אתם יודעים מה זה הניגון?
 "נ נח" (סבא צוחק), זהו, הם יתפלאו, "מה זה?",
 הם רואים בעיניהם, מחלה כזה שאין לה
 רפואה, סרטן, ורבינו הקדוש אומר למחלה:
 "תלך", אז מתחיל ללכת!, והעולם אומרים:
 "מה זה, מה, מה קרה? איפה הוא הלך?",

יכול להיות שהדיבור שלי הוא דבר גדול
 לרפואה, ל... כן, לאמונה.

איזה חולה היה כל הלילה עם רבינו באומן
 במקום שהוא קבור, והיה לו רפואה. אתן לך
 מקום בתוך החדר של רבינו, שרבינו שוכן שם,
 זה סגולה לרפואה

[לכל חולה, או לילדים?] לכל חולים, כן.

התמצית של תה 'ויסוצקי', זה ירפא כל הכוויות
 תכף ומיד, אין להם מה שיפחדו, יראו תכף, נו,
 תגיד למשפחה, תגיד לכולם.

[טוב]

לדבר עם הרופאים, ינסו, מה, מה יש להם
 פחד? זה תכף יתרפא, רפואה שלימה כאילו
 לא היה כלום.

הכוויה תכף תעבור ויהיה רפואה שלימה,
 אני רוצה לנסוע לירושלים ולהגיע לרופאים
 לדבר אתם,
 אני אדבר להם: "תיראו, תיראו, מה אתם
 מפחדים? זה תכף ירפא את כל המחלות של
 הכוויה"...

לכל הרופאים צריכים להודיע את זה...
 ואני רוצה למסור נפשי בשביל לנסוע
 לירושלים לרופאים...
 אם לא היא תמות, חבל על כל רגע, ייסורים
 כאלה, זה תכף יתרפא לגמרי...
 ...צריכים לפרסם את זה, וכל אחד ידע, ידע

שזה רפואה לכוויה, רפואה, זה רפואה...
..בטבריה היה רופא גדול, דוד, דוקטור דוד,
זה כולם יודעים, והוא בכוויה היה מומחה
גדול, כן, והוא צחק מזה, אז אני הלכתי אליו
ואמרתי לו, והוא ניסה, כן, ותכף היה שינוי
לטובה, שינוי גדול לטובה, כן, אז הוא עשה
זה, והחולה נעשה בריא לגמרי...
תמצית של התה 'ויסוצקי', יניחו על הפצעים,
על מקום של הכויה, ויראו שתכף הכויה
תעבור...

כבוד

רבנו היה לו בני אדם שהיו קדושים צדיקים
אמתיים, ושברחו מן הפרסום והכבוד של זה
העולם.

אוי וי, הכבוד והגאווה והכסף, זה, זה מחשיך
עניים ונופלים, כן. אבל מי שמחפש אמת,
ההווה, הוא לא מפחד משום דבר, הוא אין לו
שום פחד.

לשים כל כוחנו ומוחנו ולבנו בה"ליקוטי
הלכות", "ליקוטי עצות", ושזה יהיה מונח בכל
האיברים, בכל המוח, בלב, בכל איבר, בשביל
עבודת השם. לא בשביל להיות בקי, לא בשביל
כבוד, לא, רק בשביל... לעבוד השם יתברך עם
כל דיבור, כן.

הישיבות - רק ללמוד ספרי רבינו. יהיה ישיבות
הרבה, כן (סבא צוחק), הם ילמדו... לא בשביל
כבוד, רק בשביל השם יתברך, כבוד השם.

אוי, אוי, אוי, אוי, אוי, אוי, אשרי האוזניים
ששומעים דיבורים כאלה, אין בעולם, אין, אין,
אין, לא נמצא בעולם דיבורים כאלה. מה שאני
קיבלתי במסירת נפש מרבי ישראל (קרדונר)
ומכל אנשי שלומנו הזקנים, האנשי אמת.
אנשים שרודפים אחרי כבוד וכסף זה חושך!

רבי נתן, הוא היה אצלו אפס ואין, כי אי אפשר
להיות בלי רבנו הקדוש. הוא ראה את גדולת
רבנו, אז הוא נתבטל לגמרי!, כן, כן.
לא היה לו שום מחשבה של כבוד, של גאווה,
של...: 'אני, אני, אני תלמיד רבנו הקדוש, אני
זוכה לשמוע תורות כאלו, מעשיות כאלו',
והוא היה אפס ואין, הוא הבין שהוא רחוק

מהשם יתברך לגמרי, נגד רבנו, כן.
 כן, אבל הוא היה גאון, 'אבל אני, אני לא כלום',
 אדרבה הוא היה עניו, זה חכמה גדולה, איש
 כזה יהיה אפס ואין? איך זה? זה למעלה מן
 הטבע.

זה רבינו הקדוש האיר עליו, שיהיה אצלו אפס
 ואין, כן, אם לא, אז לא יכול לקבל מרבנו, כן
 (סבא צוחק), 'ואני אפס ואין ממש!', הוא היה
 גאון, אבל... 'ואני ממש כלום'.

בשביל מה הכסף והכבוד? בשביל מה? (סבא צוחק),

ברוך השם אני ניצלתי מן הפרסום, מהכבוד,
 ולא, לא יכול לכנוס בי איזה התפארות, איזה
 גדולות, אני הייתי שפל בתכלית השפלות, כן,
 רק רבינו הקדוש הוא יכול לעשות כזה, שפלות
 כזה, רבינו הקדוש מנקה אותנו מכל מיני גאוה,
 מכל מיני תאוות.

ארץ ישראל

עכשיו אנחנו רואים פלאי פלאות כאלה,
פתאום יש לנו ארץ ישראל. ירושלים שלנו,
בית המקדש שלנו. הגויים יפלו ולא יקומו,
יפלו לנצח נצחים.

אוי, אנחנו לא צריכים ליפול בידיהם!!

אנחנו צריכים להאמין בתורה, באמת,
באמונה. זה כל חיותנו לנצח נצחים. והגויים
הם כמו חמורים, נותנים להם תבן, הם אוכלים,
עומדים ואוכלים כסדר יומם ולילה. ואנחנו עם
קדוש, ארץ ישראל, ארץ קדושה, ירושלים,
בית המקדש, קודשי הקדשים, מי יש לו? מה
יש להם? אין להם כלום.

ארץ ישראל היא ארץ קדושה, אנחנו עם קדוש,

כן. זה שלנו, כל העולם הם ארץ העמים, לא ארץ ישראל, רק פה ארץ ישראל, כן.

אנחנו עם אחד, וארץ ישראל היא ארץ אחד בכל העולם, ארץ הקודש, ארץ היהדות, בית המקדש. מה? הגויים, מה יש להם? אין להם חיים כלל, העיקר החיים היא התורה.

כל הגויים יודעים שאנחנו כבשנו את ארץ ישראל. איך? אין נשק, אין כסף, ואיך? (צוחק)...

אנחנו ישראל, עם אחד בארץ, אין עוד עם כזה. כל הארץ, הבתים והכל מה שיש, שלנו.

השם יתברך נתן לנו את ארץ ישראל לעם ישראל, לעם היהודי. לא היה לנו, לא חיילים ולא כסף ולא נשק, ואנחנו באנו וכבשנו את ארץ ישראל, ככה היה...

עכשיו יש לנו נשק, שאמריקה אין לה נשק כזה

כל ישראל צריכים לגור בארץ ישראל, אבל
בחוץ לארץ? לא! רק בארץ ישראל

(רבנו) כשנכנס לארץ ישראל, היה כולו מדבר
שומם, לא בניין ולא עצים. הוא אמר: "כל
ישראל צריכים לבוא לארץ ישראל, לגור
בארץ ישראל!" , נו, איך אפשר? וזה, וזה נעשה
עכשיו, כל ישראל באים לארץ ישראל (סבא צוחק)
ויבואו, יבואו, יבואו, יבואו. כן, יישארו כל
הגויים, יישארו בלא יהודים.

כל התיירים מתפלאים מאוד, לא רואים בכל
העולם דבר כזה, אור כזה ואויר כזה, וטעם כזה
בפירות, לא רואים בכל העולם.

אנחנו יודעים מארץ ישראל על-ידי רבינו,
ורבינו הוא אומר לגור בארץ ישראל.
הנסים ונפלאות כבר התחיל, רבינו הקדוש
כבר בעולם, ארץ ישראל כבר אצלנו, נו, יבוא
לאט, לאט, יבוא הכל.

אה, מי תיאר אפילו במחשבה - ארץ ישראל
 איך יהא שלנו? הגויים, הערבים, מיליונים,
 מיליונים בעולם, ואנחנו, כמה אנחנו? - אנחנו
 עומדים נגד כל העולם... אנחנו נגיד להם:
 "אנחנו לא מפחדים ממכם, אנחנו יש לנו נשק
 מן השמים" (סבא צוחק),

הגויים הם מרגישים את זה, הם ראו רעידת
 אדמה כזה, צעקות כאלה, כן, אבל הם גויים,
 הם לא רוצים, אינם מאמינים. אבל הם יפלו,
 כל השקר יפול, וכל הגויים כלום, כלום.

מה? אנחנו מפחדים מכל העולם, מכל הגויים?
 (סבא צוחק), פתאום יבוא רעידת אדמה והם
 יראו, זה מכה גדולה, ומי יודע מה מחר? איפה
 שיהיה רעידת אדמה... הם מפחדים! (סבא צוחק),
 נו, כשרואים דבר כזה, אנחנו לא מפחדים. הגויים
 מפחדים. כי המכות יבואו עליהם. כל הגויים
 יבואו: "אנחנו רוצים להתייחד", אין מקבלים
 גרים, בימות המשיח - לא מקבלים גרים!

ילדים

יבוא זמן שכולם ידעו את התורה ויאמינו בתורה ויקיימו התורה.

חינוך, לחנך הילדים בדרכי התורה, שידעו וילמדו ושיהיו בטוחים.

דברים פלאים כאלה, שהשם יתברך עושה עימנו בכל דור ודור, ונתן לנו את התורה, "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, ברוך אתה ה' נותן התורה".

הילדים, צריכים לדבר אתם בזמן שיודעים לדבר, וצריכים לחנך אותם בדרכי התורה, בדרכי שמירת התורה, ויאמינו בתורה, כן.

לא כמו הגויים שלומדים רק בשביל לכתוב ולדבר, בלי שום נשמה, בלי שום חיות. אנחנו עם קדוש, עם קדוש, צריכים אנו לחנך הילדים

בדרכי התורה, כן.

אנחנו צריכים שיהיה הילדים שלנו פרושים
מדרכי הגויים, כן, וידעו שאנחנו עם אחד
בעולם, שאנחנו מאמינים בתורה, במצוות, כן.

אנחנו יהודים, אנחנו והתורה אחד, אנחנו
צריכים להכניס בנו ובזרעינו התורה, כל מעשה
וכל סיפור של התורה זה כל חיותינו.

לא כמו הגויים, הם לומדים לא לשם שמים,
רק שידעו לדבר וידעו... טיפשות, התאוות של
הגוף שמתחנן ומתגבר, כן. נו, אנחנו צריכים
ללמד אותם דרכי התורה הקדושה והאמת
ואמונה, לא כמו חמורים.

אנחנו צריכים גם כן ללמוד, לא לבטל אפילו
רגע אחד, ללמוד ורק ללמוד ותמיד. ולחנך

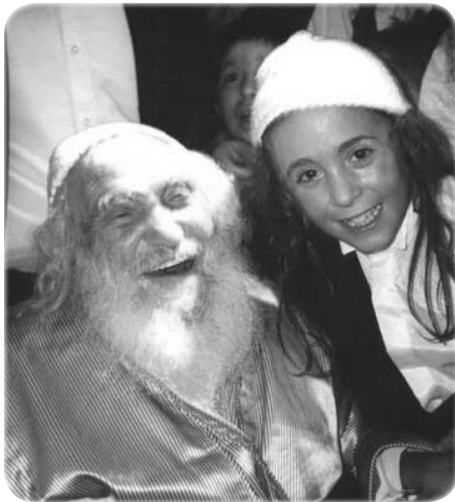
עצמו שידע התורה, האמונה והאמת, לא כמו הגויים, הם לא בני אדם, הם חמורים. בני אדם, רק אנחנו עם ישראל, עם התורה.

חינוך, לחנך הילדים שישנו בזמן, לקום בזמן וילכו לבית הכנסת, לשמוע, אפילו בזמן שהוא לא מבין, אז לשמוע התפילה של יהודים שהם מתפללים להשם יתברך, כן, שידעו ויתרגלו וידעו את השם ואת התורה.

אם לא? אז הילדים לא כלום, אז אנחנו חס ושלום לא כלום, רק כמו הגויים, הוא קם, הוא אוכל בלי ברכה, הוא לא יודע כלום, הוא לא, גוי!, הוא לא יודע דרכי אמונה, הוא חמור, כמו חמורים, מלמדים אותם לדבר, אבל לא שווה כלום.

הדיבורים שלנו, דברי התורה זה הקיום שלנו, זה כל החיים שלנו, אם לא? אז כמו הגויים.

אנחנו צריכים לחנך בדרכי התורה, לא כמו הגויים, שקר!, הם שקר, הם לא יודעים כלום, הם כמו חמורים, מין חמורים כאלה שהולכים על שני רגליים.

אומן, ראש השנה

[סבא נוסע לראש השנה לאומן?]

אני מקווה ומתפלל ומתגעגע לזה.

[לנסוע לאומן לראש השנה]

הלוואי, הלוואי, נעשה הכל, השם יתברך יטיב לנו, יעזור לנו

[אמן]

זה העיקר והיסוד והשורש של כל ישראל ושל כל התורה, יש הרבה לדבר ולספר מה שיש בעולם עכשיו (סבא צוחק)...

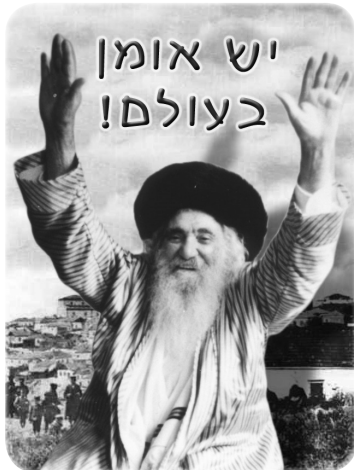
יבואו, כל העולם יבואו לאומן, זה הנסים והנפלאות שיהיה בעת הגאולה עכשיו, יותר, יותר מגאולת מצרים, אני ראיתי את זה בזוהר. יש אומן בעולם, יבואו כל העולם לאומן (סבא צוחק)

אווירונים הרבה יבואו לאומן בערב ראש
 השנה, יהיה, הו, הו, יהיה שמחה בכל העולם
 - יש אומן, יש אומן, יש אומן בעולם, יבואו מן
 אמריקה, מכל העולם יבואו לאומן (סבא צוחק)...

המטוסים, כן, כל היום יבואו (סבא צוחק).

לאמור לכל הכופרים, לכל הציונים שיש אומן
 בעולם (סבא צוחק)...

מאנגליה ומכל, מכל העולם, כל היום יבואו
 אווירונים (סבא צוחק)...

ריבונו של עולם, הוא מכריז ומודיע לכל
העולם: שיש אומן בעולם...

יש אומן בעולם, מה אתם חושבים? (סבא צוחק)...
כל האווירונים מאנגליה ומרוסיה ומאטליה,
מכל המקומות יבואו כולם לאומן (סבא צוחק)
כסף לא כלום, העיקר אומן (סבא צוחק).

כל האווירונים יגיעו לאומן, כל האווירונים
מכל העולם יבואו לאומן.

אתה היית בראש השנה?

[כן]

ראית אותי?

[כן, בציון]

אשרינו, אשרינו שזכינו לזה (סבא צוחק)

כל מי שבא לרבינו על ראש השנה, היה לו
נסים גדולים איך שנשאר בחיים, וברוך השם
כולם חזרו בשלום (סבא צוחק)...

ויהיה תחיית המתים, יסעו כל העולם, כל

העולם יבואו לרבינו הקדוש על ראש השנה.

יבואו כולם על ראש, על ראש השנה לאומן

תיסע לאומן זה הכל (סבא צוחק) כל הברכות וכל

הישועות (סבא צוחק)

זה הכל, כל הישועות, אומן זה כלל כל הברכות

וכל הישועות (סבא צוחק)...

אומן זה מספיק (סבא צוחק),

כל העשירים הגדולים של העולם יבואו על

ראש השנה, והם יראו.

כל העשירים הגדולים יבואו לאומן על ראש

השנה (סבא צוחק),

אתה נוסע לאומן?

[לאומן, כן]

כן?

[בעזרת השם]

כמוני

[מתי אתה רוצה לנסוע?]

תיקח אותי

[מתי אתה רוצה?]

אתה תבוא ותיקח אותי, תיקח אותי איתך

[לאומן]

תשגיח עלי כל הדרך, על האוטו, על האווירון,

כן, אנחנו נלך ונשב ביחד

[איפה? לאומן?]

כן, וודאי (סבא צוחק)

אתה תלך עם הפתק ועם בעל, בעל הפתק (סבא

צוחק)

[לאומן?]

יוא

[עכשיו זה עוד ארבעים יום]

אולי ניסע לבני-ברק, הרבנים והלומדים כולם

יסעו לאומן (סבא צוחק).

יבואו מכל העולם, מאנגליה, מצרפת, מכל
 העולם יבואו לאומן, יש להם כסף הרבה
 (סבא צוחק), אומן יהיה גדול מאוד, יבואו מכל
 המדינות, מאנגליה, מאמריקה, מצרפת, כולם
 ... (סבא צוחק).

...אז יהיה לנו ראש השנה באומן,
 איזה חולה היה כל הלילה עם רבינו באומן
 במקום שהוא קבור, והיה לו רפואה.
 אתן לך מקום בתוך החדר של רבינו, שרבינו
 שוכן שם, זה סגולה לרפואה
 [לכל חולה, או לילדים?]
 לכל חולים, כן

שיביא העצמות של רבינו ז"ל

[בן]

אבל אם לא יבוא, אז הוא מבוטל, נשאר אומן,
 רק אומן.

[טוב, אבל אמרתם לנו שרבינו הוא כבר נמצא בארץ?]

נו, אבל אנחנו לא זוכים לראות אותו (סבא צוחק)

צריכים להביא העצמות של רבינו לארץ
ישראל

שהממשלה תשפיע על הרוסים שייתנו,
שייתנו העצמות של רבינו ז"ל לארץ ישראל,
אז שמעתי ככה.

נו, האוקראינים, אין להם, אין להם לחם
לאכול, הם עניים גדולים, הם צריכים כסף.

[כן]

אנחנו ניתן להם כסף, כן, והם ישלחו אותו

(סבא צוחק)

אם הוא היה רוצה ארץ ישראל? היה מביאים
אותו על אירון, כן.

רבינו הקדוש בדיבור אחד שלו מכניס אמונה,
אמונה בכל העולם, מכניס תיקונים בכל

[מחזיק מר' לוי יצחק?]

אה?

[הוא שואל אם אתם אוחזים מלוי יצחק בנדר?]

העיקר הוא רבינו הקדוש רבי נחמן, זה העיקר והיסוד של כל התורה ושל כל אחד מישראל, לתקנו, לעזרו בכל הישועות, פה הוא זה העיקר.

...שמה יש כל הרפואות וכל הישועות

[אומן]

אה, אה, אה, אה,

יהיה, מה שיהיה בעולם, איזה שמחה,

נו כולם נהיה תמים, ויהיה העולם מלא שמחה

(סבא צוחק),

הרוסים בכל שנה נתחדשו, הם יראו הרבה

יותר משנה קודם, יהיה דולרים הרבה, הם

ישמחו מאוד (סבא צוחק)

יהיה לנו קו מלוד לאומן

[ישיר] כן, ישר לאומן.

הוא אמר זה בזמן שלא ידענו את זה -
 איך? באוויר? יכולים לרכוב באוויר? איך?
 (סבא צוחק) ורבינו הקדוש הוא אמר: "יהיה
 נסיעות באווירון"

[זה פלא]

הוא גילה את האווירון לפני מאתיים שנה

[כן]

שלא היה, שלא היה... כל העולם לא ידעו
 מזה, לא האמינו שיהיה, שיהיה אפשר לנסוע
 באווירון, איפה? איך?

לא יהיה שום עצבות בעולם, רק שמחה (סבא צוחק),
 "יש עניין שנתהפך הכל לטובה", נו (סבא צוחק),
 מי לא ירצה לנסוע להעניין שמהפך הכל
 לטובה (סבא צוחק)

איפה זה העניין? אנחנו צריכים מאוד את
 העניין, איפה הוא? (סבא צוחק) העניין הוא מי
 שגילה זה, הוא העניין!

רבי שמעון בר יוחאי הוא "עיר ו'קדיש מ'ן
 ש'מיא נ'חית", ועכשיו יש "נ'חל נ'ובע מ'קור
 ח'כמה" מאומן, 'נחמן מאומן' (סבא צוחק), כל
 העולם לא ידע מאומן, רק מברסלב, ועכשיו
 כולם, כל העולם יודעים מאומן, אומן (סבא
 צוחק), איך? רבינו הקדוש חתם 'נחמן מאומן'
 (סבא צוחק)

נשאר השם 'אומן', הוא כל כך נעים המילה
 'אומן', קל, קל ויפה, 'אומן'

[כל הרוסים כבר יודעים איפה זה אומן] (סבא צוחק)

לא יהיה להם שום עניין, רק, רק להתייחד.
 אי אפשר להיות באומן בלי יהדות, אז כולם
 יתייחדו (סבא צוחק), הם יראו, כל הרוסים יראו
 שזה טוב (סבא צוחק)...

סימן אחד מן הסימנים של משיח, שיהיה,
 שיהיה רכב כזה שייסע באוויר (סבא צוחק)

שמונים שנה, לא היה אפשר לשום אדם לבוא אליו, אפילו איש אחד בעולם.

לאומן? אי אפשר להגיע, ועכשיו כבר יכולים להגיע לאומן כל העולם (סבא צוחק)

[כולם יסעו לאומן]

וכמה שמחה יהיה בעולם, שמונים שנה לא היה אפשר להגיע לאומן, ופתאום נפתח לכל העולם, איך זה? (סבא צוחק)

[אומן עשה מהפיכה בכל רוסיה]

כן

[בוודאי נגמר הקומוניסטים]

בלי כדור, מעצמו (סבא צוחק)

[עכשיו עושים מטוסים לאומן, יגיעו ישר לאומן, יהיה שדה

תעופה גדול]

היה כמה בקשות ויזה, ויזה, ויזה, ויזה, ויזה, ויזה,
ויזה, לאיפה?

[לאומן] (סבא צוחק)

מה? יש, רק אומן יש בעולם? מדוע רק לאומן?
(סבא צוחק), וכל כך קל, כל כך נעים 'אומן'.

[נכון]

מילה אחד זה הכל, כל העולם 'אומן'

[אומן]

כן, זה, זה הכל (סבא צוחק),

אה, עכשיו נוסעים הצרפתים, בשנה הבאה
יבואו גם האנגלים

[אחד כך מאמריקה]

מאמריקה, כן, כן, כולם, כולם יבואו לאומן
(סבא צוחק)

[לאן אתם הולכים? ישאלו כל כך הרבה אנשים: "לאן אתם

הולכים?"]

אומן הוא, יש שטח גדול, כן?

[כן]

יכול ליכנס כל, כל העולם, (סבא צוחק) כולם
יבואו לאומן, הם יראו כמה טוב זה, אז בכל
פעם הם... [יבואו]....

"פ'צ'פ'צ'י'ה'" זה השם של תקיעת שופר
בראש השנה

[כן]

אז המלאך שממונה על התקיעות שופר של
ראש השנה, זה "פ'צ'פ'צ'י'ה'", על-פי האר"י
הקדוש, כן, אז כתוב פה לעניין ראש השנה
"פ'צ'פ'צ'י'ה'".

[הרבי כבר גילה לנו אז שהתגלה המכתב, שאנחנו נוכה
להגיע בראש השנה לאומן, הרבי גילה לנו כבר אז, זה סוד]
הלוואי, הלוואי, הלוואי, כשאתם תגיעו לאומן,
אתם צריכים לראות כל מיני עצות לבוא
לאומן, רבינו הקדוש הזהיר מאוד לבוא אליו
בראש השנה.

באומן, יבואו כל העולם, והגויים יקבלו כסף
 ויתנו לנו העצמות של רבינו הקדוש

[מת? רבי ישראל]

הם צריכים כסף, הם רוצים כסף, אם יתנו להם
 כסף, אז הם יתנו העצמות

[מת?]

הממשלה אומרת בקרוב. בקרוב, הם יתנו
 כסף, והם יתנו העצמות, הם רוצים כסף, הם
 עניים גדולים, אין להם לחם, אין להם מה
 לאכול, אז הם כסף יתנו הכל.

שמונים שנה היה מוסתר, לא היה אפשר לשום
 אדם לבוא אליו, אפילו איש אחד בעולם. אי
 אפשר, לאומן? אי אפשר להגיע. ועכשיו כבר
 יכולים להגיע לאומן כל העולם (סבא צוחק)

[כולם יסעו לאומן]

כן,

מה? אנחנו משוגעים?

בשביל מה לו, בשביל מה לו כל הצרות? (סבא צוחק)

כל הדולרים של אמריקה יהיה ברוסיה, כולם
 יבואו לרוסיה, לאומן, וייקחו כל הדולרים
 לרוסים (סבא צוחק)

[הרוסים יהיו עשירים]

כן, הו, הו

[בשביל מה שיהיו עשירים?]

אף צדיק לא אמר, ש"אומן", כל העולם
 יודעים שאומן היה סגור לכל העולם, ועכשיו,
 ועכשיו... פלאות השם יתברך שנפתח לכל
 העולם, בלי מלחמה... ניסים, ניסים (סבא צוחק)

...הקומוניסטים הלכו כולם לקבר, לא נותר
 אחד מהם, איפה הם?

ואומן, רבינו הקדוש, הוא ואומן לכל! כל
 העולם יכולים לבוא! יבואו, יבואו (סבא צוחק)
 וגם כן אנחנו ראינו בעולם, אפילו בזמן הזה,

לפני חמישים שנה, היה אילן צייטלין ועוד,
ועוד חכמים גדולים, סופרים, והם כולם, הם
כולם נתבטלו, נתבטלו לרבינו!

מרטין בובר, כן, אילן צייטלין הוא היה פילוסוף

[הוא עשה אבל באמת תשובה שלימה, כן?]

כן, בוודאי! (סבא צוחק), והוא היה באומן על ראש
השנה!...

"נ נח", גילה רבינו בעצמו, שום תלמיד, רבינו
בעצמו גילה את זה: "אתם יודעים מי אני? אני
"נ נח נחמן מאומן" (סבא צוחק),

כל העולם יודעים, שבעים, שמונים שנה היה
סגור אומן, אי אפשר להגיע לשמה (סבא צוחק),

אם אחד הצליח להגיע לאומן, אז כל
העיתונאים, כל העיתון, כל העולם היו מדברים
מזה: "הו, אחד הצליח להגיע לאומן".

הוא גילה "נ נח", שום צדיק לא היה, לא גילה
את זה, לא, לא, לא ידע מזה - מה זה "נ נח",
אנחנו משוררים "נ נח" (סבא צוחק), נו, זה נהר

חדש, ניגון חדש בעולם "נ נח".
 כל בני ישראל, כל, כל ארץ ישראל אומרים,
 שואלים: "מה זה "נ נח"? " הם לא יודעים מה
 זה (סבא צוחק), אז עכשיו ברוך השם אנחנו יודעים
 שרבינו הקדוש גילה את זה שהוא, שהוא זה "נ
 נח" (סבא צוחק).

הוא מדבר איתי, כמו שמדבר איש אל אחד, איש
 אל חברו: "להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך",
 אתה יודע מזה? זה חדשות! (סבא צוחק)

כשיהיה, כשיבוא הגאולה, כולם ישבחו ויפארו
 וישוררו את השם יתברך, כן, על החסד הגדול
 הזה שיש לנו "נ נח"! (סבא צוחק)

הוא אמר לקומוניסטים שילכו, שילכו, הוא בא
 הקץ שלהם, שילכו, הם הלכו לעולם, לעולם
 ועד (סבא צוחק)

[הם הלכו כבר] [סבא, אני שמעתי שקנו, קנו את כל, את
 כל השטח]

כן?

[הוועד, כן, קנו את הכל ועשו בניין גדול]

מה המניעה? כל העולם יבואו, ואיפה יהיה...

[יש מקום, עכשיו יש מקום]

יהיה הרבה, הרבה בתי כנסת וילמדו וירקדו,

ו'יהיה... (סבא צוחק)

רבי נחמן הוא בכל דיבור שגילה הוא מאיר לכל אחד מישראל שהוא עושה, עושה חדש לגמרי, אז דבר פלא כזה עוד לא היה בעולם, ועכשיו יתגלה בעולם רבי נחמן, כן. הוא אמר שהשם שלו 'נחמן', הוא פשוט, כפול, משולש, מרובע. איך? 'נח נחמ נחמן מאומן', הוא שוכן באומן. אני ברוך השם הייתי, הייתי ברוסיה על ציון רבנו הקדוש על ראש השנה.

השם יתברך ריחם עלינו ונתן לנו את הצדיק האמת, את רבנו הקדוש. והוא עושה מאתנו, רק בראש השנה מה שהוא עושה מאתנו, כל השנה עושים עבירות ותאוות, והוא הכל מנקה ומטהר, "אני נהר המטהר מכל הכתמים". אוי,

כל העולם, כל אחד מלא כתמים, אז הוא, הוא
בא לרבינו לפני ראש השנה הוא מספר לפניו כל
הצרות, כן, אז הוא, הוא עושה כבר, בראש השנה
הוא עושה כבר, הוא... אומר, הוא, הוא עובר
בליל ראש השנה עם כל האנשים שלו, הראשון!

סבא באומן

ספרי רבי נחמן

כל דיבור של הליקוטי מוהר"ן ושל הסיפורי מעשיות, של השיחות וההלכות, מה שזה, מה שיש לנו!. רבינו הקדוש אמר: כשיבוא משיח, יהיה ישיבות הרבה, שילמדו, כל הישיבות ילמדו ספרי רבנו.

רבי נתן אמר: אם יפסקו לו גיהנום בעולם הבא, אז הוא יגיד תורה מ"ליקוטי מוהר"ן", יבואו כל הצדיקים לשמוע, אז יהיה נעשה שמה גן עדן".

נו, יש כבר רפואה, יש "ליקוטי מוהר"ן", יש ספרי רבינו, כבר גמר הכל.

דיבורים כאלו, נורא מאוד, הוא משמח כל

האיברים, כל הגוף, כל העולם. הוא רק שמחה,
נחמן בן שמחה.

לא ליפול, ולא להניח את עצמו ליפול, חס
ושלום, לא. יש כבר רבינו הקדוש בעולם. - יש
כבר תפילות כאלו בעולם, ו"ליקוטי מוהרן"
כזה בעולם.

יש לנו רבינו הקדוש בעולם, יש כבר משיח וכל
הישועות, לכל אחד ואחד.

לא על חינום סבלנו גלות כזה, רק כדי שנהיה
ראוי לשמוע דיבורים כאלה.

נדבק באדם, הדיבורים של רבינו. כל דיבור
הוא חכמה כזה, הוא אור כזה, טוב כזה, חדש,
שלא היה מעולם.

אנחנו משוקעים בטומאה, ב... אבל דיבור

אחד מרבינו הוא מהפך הכל, רק להגיד "נְחָ נְחָמְ נְחָמְן מאומן" זה מספיק לנו לרפאות אותנו, להחיות אותנו, לחדש אותנו.

כל הדיבורים שלו, של רבינו ז"ל, הם מחיים ומתקנים כל העולם, כל דיבור שלו.

מה שיש בליקוטי מוהר"ן, בסיפורי מעשיות ו"השיחות" ו"ליקוטי עצות" מה שיש בזה, וגם כן "אב"י הנחל", זה דבר, גם כן דבר פלא.

הוא יכול לברוא עולם חדש ברגע אחד! הוא נותן לנו בדיבוריו הקדושים, נותן לנו מתנות כאלה, שלא היה מעולם, שלא נתגלה עדיין כלל בעולם. זה הכל לטובתנו, שיוכל לרפאות אותנו, להחיות אותנו, לחזק אותנו.

רבנו הקדוש כבר ישנו בעולם, יש כבר "ליקוטי מוהר"ן" "ליקוטי תפילות"

רבינו הקדוש, כל דיבור שלו הוא חדש לגמרי!
חדש לגמרי, חדש!

אשרינו שיש בעולם "ימי מוהרנ"ת", ורבינו
הקדוש אומר: "נחמן ונתן מצחקים מכל
העולם" (סבא צוחק), אה, הוא עשה "ימי
מוהרנ"ת", הוא ציחק מכל העולם. "ימי
מוהרנ"ת" מצחק מכל העולם (סבא צוחק)

יש "ליקוטי מוהר"ן"! ברוך השם אשרינו! -
יש "ליקוטי תפילות"! אשרינו! - יש "שיחות
הר"ן"! ויש "ליקוטי עצות"! אשרינו! - הכל
אשרינו!

ניסים, ניסים שאני נמצא בעולם, מה שסבלתי
מהשם 'ברסלב'... אבל היום יש, יש ספרים,
כן. מי שרוצה אמת, מי שאומר "ליקוטי
תפילות", אז הוא מוצא האמת!

מי שרוצה עכשיו, יש לו כבר התורות כאלה, תפילות כאלו, דיבורים כאלו וצדיק כזה, שהוא משנה הטבע, משנה כל העולם, הוא "יש ענין שנתהפך הכל לטובה" - הוא מהפך הכל לטובה, אוי וי.

לא לישון ולא לאכול, אין לי זמן. צריכים לרחם על בנינו ועל דורותינו ועל עצמנו, ולדבר רק על זה - "מי האיש החפץ חיים".

זה בורא עולם חדש, כל דיבור של רבינו. ואנחנו צריכים למסור נפשינו על זה ולהכניס בלבנו, בלב זרעינו ובדורותנו ולדבר תמיד רק בזה - איך זוכים לצאת מהעוונות, מהתאוות, איך זוכים לתקן הכל.

כח רבינו, הוא גילה לנו שהוא יכול לעזור לנו, הוא יכול לתקן אותנו, כמו שאנחנו, אוי.

כל תורה שגילה רבינו בעולם, כל דיבור שגילה, זה כל חיותנו ותקוותנו, כן, זהו. ואנחנו צריכים לרחם על עצמינו ועל דורותינו ועל זרענו ועל דורותינו, להודיע לכולם, לכל העולם: שיש

עכשיו בדורות אלו, בחושך הזה, יש כבר אור
כזה, שהוא יכול לעזור לנו, להוציא אותנו מן
העוונות ומן התאוות, שמתקן הכל!

רבי נתן. תראה את הספרים שלו, תראה את
הדיבורים שלו קצת, סתם לדבר? הספרים,
התלמידים, הקדושה, החכמה, זה הכל חדש
לגמרי.

כל דברי רבינו ורבי נתן. אנחנו צריכים לשמור
כל רגע שאנחנו חיים, לשים כל כוחנו ומוחנו
ולבנו בהליקוטי הלכות, ליקוטי עצות, ושזה
יהיה מונח בכל האיברים, בכל המוח, בלב,
בכל איבר, בשביל עבודת השם.

לא בשביל להיות בקי, - זה כבוד גדול בקי
בליקוטי מוהר"ן, אבל לא בשביל כבוד, לא, רק
בשביל לעבוד השם יתברך עם כל דיבור, כן.

ספרים כאלה, ספרים כאלה, "סיפורי

מעשיות", ליקוטי, "ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי תפילות" ועוד, ועוד, ועוד.

מה, ברוך השם אני שמח עד היום, שאני זכיתי להתגבר על הכל, על כל העולם, ועמדתי לבד כנגד כולם.

כולם היו להם גאות, בעלי גאווה, שחושבים שהם יכולים ללמוד, אבל זה היה שקר.

"סיפורי מעשיות" כאלה לא היו, אין, אין, אין עוד בעולם, רק אחד.

מה שזה, מה שזה כל דיבור של רבינו, ה"סיפורי מעשיות", ה"ליקוטי מוהר"ן", ה"ליקוטי הלכות", ה"ליקוטי עצות", "ליקוטי תפילות", מה שזה!.

"ליקוטי תפילות", "ליקוטי הלכות", כל דיבור הוא, הוא מחיה מתים. כל דיבור הוא, הוא התגלות כזה, שלא נתגלה עדיין בעולם.

(האב"י נחל) כל מכתב הוא אור השם, כל דיבור,

אור השם

[כן]

נעלם מכל העולמות, נעלם מכל העולם, אבל
רבינו הקדוש...

יהיה ספרים על ספרים, להכין בשביל כל
העולם, יהיה ספרים...

להכניס בכל בית איזה ספר, כן. צריכים לספר
את זה, לדבר מזה, עצות ודיבורים, איך לעשות
שיהיה באמת, באמונה...

לא ליפול, ולא להניח את עצמו ליפול, חס
ושלום, לא, יש כבר רבינו הקדוש בעולם.
יש כבר תפילות כאלו בעולם, ו"ליקוטי מוהרן"
כזה בעולם, ותורה כזה, תפילה כזה, תפילה,
זהו ה"ליקוטי תפילות".

מעשיות כאלה עוד לא היה בעולם, "בעל תפילה", ו"שבע בעטליר'ס",

וכל מעשה כל דיבור הוא קבלה חדשה שלא נתגלה עדיין בעולם, סודות התורה כאלו שעדיין לא היה בעולם, וכולם, כל זה בשבילנו! אנחנו חולים כאלו, אנחנו צריכים רפואות כאלו חדשים.

על-כל-פנים אנחנו צריכים להתחזק לא ליפול, ולהתחדש ולהתחזק וללמוד ספרי רבינו תמיד, לא בשביל בקיאות, רק בשביל לעבוד השם בזה, כן.

אם כל תורה, מכל מעשה, מכל שיחה מרבינו, זה שורש של כל התורה, כן.

אני זוכר שהיה איסור ללמוד בספרי ברסלב. פחדו לנגוע בספר ברסלב. אני ראיתי את זה, כן. וברוך השם היום יכולים ללמוד בכל מקום. זה סימנים על הגאולה.

רק לא לעשות רע, רק לעשות הכל רצון השם
 יתברך, אז כל מה שלומדים, מה שלומדים כל
 הספרים הכל מאיר רבינו הקדוש, ומוצאים
 בכל דיבור של התורה, מה שאנחנו צריכים,
 איך לחיות ואיך לתקן ואיך להתקרב להשם
 יתברך.

"רחמנא ליבא בעי", העיקר הלב, רבינו הקדוש
 אמר: "תנו לי את לבכם, ואני הולך אתכם
 בדרך חדש".

מה יכול העולם לומר על זה, על "ימי
 מוהרנ"ת"? (סבא צוחק), אני לא היה לי "ימי
 מוהרנ"ת", לא היה להשיג

זכיתי לראות את ה"ימי מוהרנ"ת", אוי, ראיתי
 את זה, אמרתי: "כדאי שאני פה, שאני בעולם",
 ההיייי "ימי מוהרנ"ת", "ימי מוהרנ"ת",
 "ימי מוהרנ"ת" (סבא צוחק). אוי, צריכים לומר
 "אשרינו" על כל מילה של "ימי מוהרנ"ת",
 אשרינו, אשרינו, אשרינו ואשרינו (סבא צוחק),

יש "ליקוטי הלכות", מה שזוה, זה כל הגאולה וכל הישועה. כל דיבור של רבינו ורבי נתן, הם כל חיותנו.

המעשיות הוא טובה לאדם, אף-על-פי שלא יודע כלום, רק שהוא קורא התיבות, הדיבורים זה גם כן סגולה גדולה ליראת שמים ולכל טוב והוא אמר: "מה יכול העולם לאמור על המעשיות, הלא הם מעשיות יפות?" והמעשיות, המעשיות מגלים את רבינו, מגלים את השם יתברך המעשיות, מה, מה שזוה, נחת כזה.

קח כל הספרים ותקרא תמיד, ותראה מה שיש בעולם, תראה קצת מה שיש לנו עכשיו בעולם, שהוא יאיר כל העולם, יוציא כל העולם מן החושך, מן הכפירה, מכל דבר רע. רע כאלה, כופרים כאלה שהם מצחקים מכל התורה, והם

יהיה נעשים צדיקים כאלה, קדושים כאלה

(סבא צוחק)

צריכים ללמוד ולקיים כל מה שהוא מלמד לנו,
 כל מה שאנחנו לומדים מספריו הקדושים,
 לקיים את זה, כן, במסירת נפש, תכף לקיים,
 כן. קשה? צריכים, יהיה קשה, צריכים "בכל
 לבבך, בכל נפשך, בכל מאודך".

מה שאנחנו רואים, שמדפיסים ספרי רבינו
 ויכולים לקרוא בכל מקום, בבית כנסת ובכל
 מקום, ואין איסור ללמוד ספרי רבינו, זה, זה
 סימנים על הגאולה!;

אתה לא יודע מה שהיה, היה איסור לנגוע
 בספרי, בספרי ברסלב!

איך יבוא הגאולה? ואיך... 'גמרת ואגמור'?,
 מה זה 'גמרת ואגמור'? לא רוצים לנגוע

בספרי ברסלב? (סבא צוחק),

ורבי ישראל (קרדונר) הדפיס במסירת נפש,
 בשביל מי? בשביל מי? ספרי ברסלב? יש
 הרבה ספרי חסידות, בשביל מה צריך ברסלב?
 יש "ראשית חכמה" ויש "משנה ברורה" ויש...
 "מסילת ישרים" ויש, ויש, ויש... מה? 'כולים,
 יכולים לחיות בלי, בלי ספרי ברסלב!', (סבא
 צוחק),

איך תבוא הגאולה? מה יהיה? העולם לא
 רוצים לנגוע בספרי ברסלב (צוחק),
 נו, ועכשיו אנחנו רואים דבר למעלה מן הטבע,
 מהפך אל הפך, היום יכולים, יכולים להבין
 שיבוא זמן שכל העולם יתקרבו, יתקרבו
 לרבינו בביטול כזה, שישליכו הכל, רק רבינו!
 (סבא צוחק), כן...)

אם היו אומרים לי לפני שבעים שנה, שברסלב
 יהיה לה קיום אחרי שבעים שנה, אז הייתי
 אומר: 'הם משוגעים, הם לא יודעים מה הם
 מדברים, איך אפשר דבר כזה? היה פחד לנגוע

בספר ברסלב' (סבא צוחק)

היה מחמירים גדולים שהם לא רצו לנגוע,
לא, לא, רק לא לנגוע בספר, אפילו השולחן
שהספר עליו לא רצו לנגוע (צוחק), הוא היה
מחמיר גדול (צוחק),

אז עכשיו אני חי ואני רואה שכולם מתביישים,
ברסלב זה כל הזמן יותר, יותר חשוב ויותר...
זה הולך וגדל. מדפיסים וקונים, כן.

ועכשיו אנחנו יושבים בבני-ברק בסוכה
ומדברים דיבורים כאלה שזה המתקה לכל
העולם, לכל בני-ברק, לכל ירושלים, לכל
ארץ ישראל, לכל העולם, כל דיבור שמדברים
מרבינו הקדוש הוא המתקה גדולה לכל העולם.

[אבל העולם עוד לא יודע מזה?]

נו, עוד לא יודע, אבל הוא ידע, ידע, האמת,
האמת לא מתבטל, האמת נעשה בכל יום יותר

חזק (סבא צוחק)

"ליקוטי הלכות" כאלו, "ליקוטי עצות" כזה,

כל עצה. "ליקוטי עצות" כזה אין, אין, אין כזה דוגמא בעולם, "ליקוטי מוהר"ן", ה"סיפורי מעשיות", השיחות, זה עניין הגאולה זה ניגלה, נעלם וניגלה, נעלם לגמרי, כן, וניגלה. הוא יורד לכל אחד ואחד ומלמד אותנו, רבינו הקדוש בכל תורה הוא מלמד אם זה מה שהוא צריך נמצא בתורה שלו, וגם כן כל אחד מישראל מה שהוא צריך ישנו בתורה אחת, מעיין.

כשיצא הספר "ליקוטי מוהר"ן" [כן] אמר רבינו: שזהו התחלתה דגאולה, כן, לא סתם איזשהו דבר נאמר, דבריו חיים וקיימים כאילו עכשיו הוא אומר את זה! (סבא צוחק)

גם הוא אמר שזה שמירה בבית

[כן, כן, נכון]

אפילו שלא, שלא קוראים, רק שהוא נמצא, הספר נמצא בבית

[זה שומר] כן,

אז העיקר זה רבינו הקדוש רבי נחמן, אני לא כלום, כן. והעיקר ללמוד ספריו ולקיים מה שהוא לומד אותנו ולהאמין, ולהאמין לו מה שהוא אומר.

התורות והשיחות של רבינו, זה עניינים פלאות כאלה, עניינים פלאות כאלה שעדיין לא נתגלה בעולם, והכל בשבילנו.

בשביל שאנחנו צריכים לצאת מבית האסורים, אנחנו משוקעים במה שמשוקעים, וצריכים לצאת מכל זה, כן. שום דבר לא יכול לעזור לנו, רק רבינו רבי נחמן (סבא צוחק)

כל דיבור ודיבור שהוא גילה, הוא כל תקוותנו וכל חיותנו וכל החיות של כל העולם.

אם רואים האור של הגמרא, של כל התורה, הקבלה והכל - ב"ליקוטי הלכות" יש כבר! - הוא מקשר את הקבלה עם כל דין, כן. העולם היו צריכים להיות קבוע תמיד ב"ליקוטי הלכות"!

אנחנו יושבים בעולם הזה ומדברים דיבורים כאלה שכל העולם רחוקים מזה לגמרי, אבל יבוא הזמן שכל העולם ידעו מזה, כן, ויסתכלו וידברו מזה, כן.

הישיבות - רק ללמוד ספרי רבינו. יהיה ישיבות הרבה, כן (סבא צוחק), הם ילמדו... לא בשביל כבוד, רק בשביל השם יתברך, כבוד השם.

אשרינו מה טוב חלקינו שיש לנו רבי כזה, הרבי כבר הכין לנו "ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי תפילות", "ליקוטי הלכות", "ליקוטי עצות", הוא כבר הכין לנו, לנו הכל, לכל אחד ואחד, הרפואות והישועות והתיקונים.

יכולים לגווע מגודל החיות של כל דיבור שגילה רבינו הקדוש בעולם. "סיפורי מעשיות". ברוך השם אני לא מדבר סתם, מי יוכל להכניס בעולם דבר כזה - כולו חדש, כל תורה שגילה ב"ליקוטי מוהר"ן".

אתה עיתונאי? קח ה"ליקוטי מוהר"ן" ותראה
מה שזה.

אוי, אוי וי, אוי וי, אוי וי, אוי וי, אנחנו צריכים
למסור נפשנו ועינינו ונשמותינו וכל כוחנו, והכל
לרבינו הקדוש. כל הספרים של רבנו, כל דיבור
שלו - הוא גאולה שלימה שלנו, כל דיבור שלו.
רבינו הקדוש אמר: "משיח יגיד פירוש על
הליקוטי מוהר"ן"

יש כבר "ליקוטי מוהר"ן", ה"סיפורי מעשיות",
ה"ליקוטי הלכות", עכשיו הגיע זמן הגאולה,
התחיל להתעורר קצת, רבינו.

נשיר ונרקוד ונעשה כל מיני שמחה - זה מספיק
על דיבור אחד של רבינו.

הוא מדבר עם כל העולם, עם כל אחד ואחד,
כל דיבור שלו הוא כתוב בספר והוא מדבר

לכל אחד ואחד, לכל העולם, זה רבי כזה שהוא מדבר עם כל העולם.

כל המילים של רבינו הוא למעלה מן הטבע, ה"סיפורי המעשיות", התורות, השיחות וה"חיי מוהר"ן" (סבא צוחק)

[מאיפה מקבלים לב?]

הכל אצל רבינו. צריכים להתחזק ללמוד דיבוריו ולקיים מה שהוא מלמד אותנו, מה שמגלה לנו...

[אני רציתי לשאול, מי שהוא לומד כל היום תורה, כמה

שעות צריך ללמוד ספרי רבינו?]

מי שהוא מחפש אמת, השם יתברך מאיר לו הכל מה שהוא צריך, שיעשה הכל מה שהוא צריך, כן (סבא צוחק),

אני ראיתי שיש בעולם גבורה כזה, שאני ישבתי בישיבה ולמדתי בישיבה ספרי ברסלב "ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי הלכות" ו"ליקוטי תפילות"

ותהילים, וראיתי שאין פחד, אני הייתי יחיד, והם היו כולם מתנגדים ורודפים, ואני היה לי גבורה כזה שאין בעולם, הם התפלאו מאוד, איך אני מחזיק מעמד.

וגם כן האדם, אם האדם מחפש אמת, אז הוא זוכה, השם יתברך פותח את עיניו והוא רואה אמת ויודע איך להתנהג, מה לעשות, איך לתקן הכל ואיך לחזור להשם יתברך ולתורה, לאמונה, לאמת.

כל אחד מה שזכה למצוא בדברי רבינו, איך לתקן ואיך להתחדש ואיך להתחזק, לדבר רק מזה. עם החברים ועם כל העולם, כן. כי השקר אין לו קיום, אין לו... כן.

השם יתברך יעזור שנזכה, שנזכה ביחד ולעסוק בדברי רבינו, שהוא מחיה כל ישראל, כל אחד מישראל, איך שהוא, איך שנפל.

חידוש העולם

רואים פלאות הבורא, פלאות כאלה חדשים, שלא היה מעולם, זהו רבנו, הוא חדש ומחדש אותנו. את כל העולם, ומתקן כל העולם.

רואים, שהשם יתברך מנהיג העולם, על פרסום רבנו. מה שנעשה מזה בכל עניין קטן, מה שנעשה מזה בעולמות העליונים, מה שנעשה מזה, אין להשיג.

אני מרגיש מה שיהיה - יהיה אור כזה בעולם. כן, אבל יכול שיהיה לאט, לאט. רבי נחמן הוא יתקן כל העולם, ולא יישאר אפילו אחד בלי תיקון. ויראו כל העולם - וידעו שזה העולם הוא הבל, הוא כלום. הוא אפס ואין. יהיה עולם חדש, עולם התיקון.

נתגלה קצת רבינו הקדוש בעולם, ובכל פעם מתגלה ביותר.

"נְיָ נְחָמְנוּ נְחָמְנוּ מְאוּמָן", רק רבינו הקדוש גילה את זה, כאילו אף לא ידע מזה, רק רבינו הקדוש לבד.

אוי וי, זה יעשה עולם חדש, איך בא לעולם הזה פתק כזה "נְיָ נְחָמְנוּ נְחָמְנוּ מְאוּמָן"?

רק להזכיר את השם "נחמן מאומן" זה ממתיק כל הצרות וכל העוונות וכל הכפירות שבעולם, זה כח כזה, כח חדש שלא היה מעולם.

יש סימנים על העתיד. יהיה עולם אחר, כל הכופרים וכל הרשעים ישובו להשם ולתורה ויקבלו עול התורה, ויזכו לאמונה כזה שלא היה מימות עולם. רבינו הקדוש הוא מגלה וממשיך אור שלא היה מעולם, כל התענוגים.

עכשיו השם יתברך יחדש בעולם, מה שלא היה בעולם. הוא אומר לנו: "בואו, בואו, בואו, בואו אל, יהיה טוב"

ניסים שיש היום, לא היה בשום זמן. עוד לא נתגלו בעולם.

השם יתברך אומר לנו: "בואו, בואו, בואו", יש כבר חדשות כאלה, נפלאות שעדיין לא נתגלו בעולם.

יש כבר רבינו בעולם, יש לנו כבר הכל. כל התורה וכל החסדים וכל הפלאות, כן.

אני יכול לגווע, מגודל האור שעתידה לבוא לעולם על ידי רבינו, אוי, אוי, אוי, אוי, אוי.

יתגלה אור רבנו הקדוש בעולם, אז יהיה עולם אחר לגמרי, עולם חדש.

העיקר רק רבנו הקדוש, זה צריך להאיר בכל העולם, בכל ישראל. כל זמן שזה לא, שעדיין

לא נתגלה, אין כלום, אין לנו כלום.
צריך להתגלה, אור רבינו הקדוש זה אור חדש
לגמרי, שלא היה מעולם, שהוא יכול לעזור
לנו, לתקן אותנו, לחדש אותנו.

הוא יכול לברוא עולם חדש ברגע אחד! הוא
נותן לנו בדיבוריו הקדושים, נותן לנו מתנות
כאלה, שלא היה מעולם, שלא נתגלה עדיין
כלל בעולם.

זה הכל לטובתנו, שיוכל לרפאות אותנו,
להחיות אותנו, לחזק אותנו.

גאולה ומשיח

תהלים, "ליקוטי תפילות" ועבודת השם, זהו, זהו התקרבות הגאולה, על פי דעת רבנו, כן.

בלי רבנו, אין כלום. "העיקר והיסוד והשורש". הכל תלוי ברבנו, כל הגאולה, ביאת המשיח וכל התיקון שלנו ושל כל העולם תלוי בו.

אני רואה מה שהיה, ומה שעכשיו, אז רואים בחוש, שהגאולה מתקרבת, קרוב, בקרוב, היא מתקרבת.

רבינו הקדוש אמר: כשיבוא משיח, יהיה ישיבות הרבה, שילמדו - כל הישיבות ילמדו ספרי רבנו.

רבינו הקדוש אמר: "כשיבוא משיח, יהיה הרבה מעשיות מכל אחד מאנשי, יהיה הרבה מעשיות".

לא להניח את עצמו ליפול, חס ושלום, לא. יש כבר רבינו הקדוש בעולם. - יש כבר תפילות כאלו בעולם, ו"ליקוטי מוהרן" כזה בעולם. יש לנו רבינו הקדוש בעולם, יש כבר משיח וכל הישועות, לכל אחד ואחד.

אנחנו צריכים לשמור כל רגע, כל יום וכל רגע להיות דבוק בהשם יתברך ובהצדיק.

זה חסדים, חסדים ונפלאות כאלה, שלא נתגלה מעולם, אוי וי, לזכור את החסדים, את המתנות - מתנות כאלו וחסדים כאלו, שעשה השם יתברך אתנו ועם כל העולם.

מה שאנחנו זכינו לדעת מרבינו, אוי, פלא של הגאולה האחרונה. הגאולה האחרונה, שכל

אחד מישראל יזכה לתקן הכל, כל העוונות, בכח רבינו. הוא יאיר לו הדרך האמת, איך להיות יהודי.

על הקץ, על הסוף, הסוף של ישראל: שיהיו כולם קדושים, בעלי אמונה.

השם יתברך ירחם עלינו, וינקה אותנו, אנחנו לא נקיים. נו, אבל השם יתברך רחמן כזה, שהוא ינקה ויטהר אותנו מכל מיני טומאות, מכל מיני עוונות, מכל מיני תאוות. הוא יוציא אותנו מהכל.

לא על חינום סבלנו גלות כזה, רק כדי שנהיה ראויים לשמוע דיבורים כאלה.

העולם מחכים שמשיח יבוא, אבל כשיבוא, אז יהיה עולם אחר, עולם חדש, עולם של רבנו. יש סימנים על העתיד. יהיה עולם אחר, כל הכופרים וכל הרשעים ישובו להשם ולתורה

ויקבלו עול התורה, ויזכו לאמונה כזה שלא
היה מימות עולם.

רבינו הקדוש, הוא מגלה וממשיך אור שלא
היה מעולם, כל התענוגים.

'אשרינו', 'אשרינו' זה בלי שיעור, 'אשרינו'
כזה, אני זוכר ה'אשרינו' לפני, לפני שמונים
שנה...

עד היום היה... הגאולה היה ב"משיח, משיח",
היום הוא נשתנה, היום הוא "נח"!
ועד היום היה הדיבור "משיח, משיח, משיח",
והיום הוא "נח"!

כל מה שעובר יותר זמן, אני רואה ביותר,
שהעניין שלנו, שלי ורבי ישראל (קרדונר), הקשר
שהיה לנו, זה היה ההתחלת הגאולה. אנחנו
היינו שניים, וכל העולם היו מתנגדים על
ברסלב, ואנחנו היינו רק שנים נגד כל העולם.

עניין רבנו שנתגלה עכשיו בעולם, ביותר מכל, ביותר מעכשיו, מכל הזמן. רבנו הקדוש נתגלה בעולם, והוא עולה עולה, עולה ועולה, ועולה, ועולה, ועולה, כן.

זמן הגאולה הגיע, אני קיבלתי פתק: "זמן הגאולה קרוב מאוד", עיקר הגאולה שיתגלה רבנו בעולם. זה עיקר בשורת הגאולה. בלי רבנו, אין מה לדבר! ועכשיו השם יתברך עשה נסים ונפלאות, שכל העולם מדברים מרבנו, רק רבנו, רבנו, רבנו, רבנו!, המתנגדים הם מתביישים נגדנו, הם מתביישים מאד: "מה זה? ברסלב?"

הרשעים, הכופרים - נפלו כוחם, והם רואים שהם לא כלום נגד הגאולה. פתאום, פתאום נעשה פלאות. רבנו, הוא למעלה מכל הצדיקים - אור כזה לא היה בעולם. ושלא היה לרבי

שמעון ולשום צדיק ולכל התורה. היה סגור,
ונפתח.

התבודדות זה לדבר עם השם יתברך כמו
שאנחנו מדברים. זה דבר חדש של משיח. זה
דבר חדש, שמצחקים מזה - 'מה? הוא מדבר
עם השם יתברך?'

משיח יכניס בעולם האור של רבינו ז"ל

[רבינו יש לו כח לתקן את כל ישראל]

כן, הוא יקדש ויטהר כל, כל אחד מישראל
בתשובה כזו...

משיח כבר ימצא הכל מוכן ומזומן, רבינו
הקדוש כבר הכין הכל למשיח.

עוד לא היה בעולם, מיום בריאת העולם עוד
לא היה, רבינו הקדוש. - מה, מה, מה, מה אני?
מה אני? מי, מי אני?

עכשיו הוא זמן האור, זמן הגאולה.
 אני היה לי פתקה, פתק ש"זמן הגאולה קרוב
 מאד"

אבל אין לי איזה חודש, איזה יום.
 רבינו הקדוש גילה מתי יבוא משיח, ואיך יהיה,
 ואיך יבוא.
 משיח ימצא הכל מוכן ומזומן, רבינו כבר הכין
 הכל למשיח, הכל.

[משיח נמצא בעולם כבר?]

אסור לדבר מזה.

[רבי ישראל קרדונר הוא ידע מ"מגילת סתרים"? הוא לא
 סיפר לכם?]

לא, זה ידע רק רבי נתן, ואולי עוד אחד או
 שניים, לא יותר.

רבינו הקדוש גילה, זה סוד מכל העולם, היום
 והחודש והזמן שיבוא משיח, ואיך יבוא, והוא

כבר יהיה כשיבוא.

[ואתם יודעים?]

רבינו הקדוש גילה, גילה

[אתם יודעים?]

אה, אה, לא, לא,

גם רבי ישראל לא ידע, הוא ידע הכל כמוני,
שיש "מגילת סתרים", שרבינו הקדוש גילה על
היום והזמן מתי שיבוא משיח, החודש והשנה.

[אתם יודעים השם שלו?]

לא, אינני יודע...

רבינו הקדוש אמר: "משיח יבוא, יגיד פירוש
על ליקוטי מוהר"ן

כל העולם לא יודעים אפילו מעט מרבינו
הקדוש, רק אנשים קדושים צדיקים שהם
זכו להתקרב לרבינו ונתנו לו הכל, והוא לימד
והאיר בהם, והוא האיר בהם נסתרות, סודות

כאלו שלא נתגלו בעולם. אוי, יהיה אור, אור, אור
חדש, חדש לגמרי.

אשרינו, אשרינו שיש לנו רבי כזה, שיש בעולם
דבר פלא כזה שלא היה מיום בריאת העולם!
אם היו מקבלים את זה, היה כבר הגאולה! אבל
הכל בחכמה, מאת השם, על-כל-פנים אנחנו
צריכים למסור נפשנו להדפים ולהכניס דברי
רבינו בעולם, אז יהיה הגאולה כזה, שלא היה
מעולם!

אני זוכר שהיה איסור ללמוד בספרי ברסלב...
פחדו לנגוע בספר ברסלב, אני ראיתי את זה,
כן, וברוך השם היום יכולים ללמוד בכל מקום.
זה, זה סימנים על הגאולה.

יש "ליקוטי הלכות", מה שזה, זה כל הגאולה
וכל הישועה. כל דיבור של רבינו ורבי נתן, הם
כל חיותנו.

מה שאנחנו רואים, שמדפיסים ספרי רבינו ויכולים לקרוא בכל מקום, בבית כנסת ובכל מקום, ואין איסור ללמוד ספרי רבינו, זה סימנים על הגאולה! ,

אתה לא יודע מה שהיה, היה איסור לנגוע בספרי ברסלב,

איך יבוא הגאולה? ואיך 'גמרת' ואגמור'? , מה זה 'גמרת' ואגמור'? לא רוצים לנגוע בספרי ברסלב? (סבא צוחק),

ורבי ישראל (קרדונר) הדפיס במסירת נפש, בשביל מי? בשביל מי? ספרי ברסלב? יש הרבה ספרי חסידות, בשביל מה צריך ברסלב? יש "ראשית חכמה" ויש "משנה ברורה" ויש "מסילת ישרים" ויש, ויש, ויש... מה? 'יכולים, יכולים לחיות בלי ספרי ברסלב! ', (סבא צוחק),

איך תבוא הגאולה? מה יהיה? העולם לא רוצים לנגוע בספרי ברסלב (צוחק),

נו, ועכשיו אנחנו רואים דבר למעלה מן הטבע, מהפך אל הפך, היום יכולים. יכולים להבין

שיבוא זמן שכל העולם יתקרבו לרבינו בביטול
 כזה, שישליכו הכל, רק רבינו! (סבא צוחק), כן...

כשיצא הספר "ליקוטי מוהר"ן", אמר רבינו:
 שזהו התחלתה דגאולה, כן, לא סתם איזשהו
 דבר נאמר, דבריו חיים וקיימים כאילו עכשיו
 הוא אומר את זה! (צוחק)

לולא המחלוקת, לולא ההתנגדות, לא הייתי
 יודע מרבינו כלום, זה דווקא, דווקא זה קירב
 אותי, כן. זה היה מתנות טובות, "הבאתי לכם
 מתנה מארץ ישראל - מחלוקת", זה היה מתנה
 כזה שאין בעולם.

עוד לא בה משיח, ה"אמת" לא כל כך... כן.
 אבל העולם מתחילים, מתחילים לשמוע
 ולהבין מרבינו רבי נחמן, כן.

מצרים, היה הממשלה הכי חזקה בעולם, מי
 יכול ללחום כנגד מצרים? אבל השם יתברך

נתן להם מכות גדולות, והוציאנו ממצרים. וכן בכל דור ודור הם עושים מה שעושים, אבל השם יתברך עושה את שלו...

כן, הוון, הוון, מי יכול לספר ולתאר מה שסבלתי? (בגלל שהתקרב לרבי נחמן) אבל רואים אנחנו מתקיימים, והם, והם נופלים... ויפלו, יפלו, לא ברגע, אבל יש חשבון, לא הפקר! עכשיו הזמן של הגאולה, צריך להתגלות אורות גדולות.

(שואלים את סבא אם משתמשים בכח?)

לא, אבל זה לא דרכינו! דרכינו הוא לסבול ולסבול, ולסבול, אבל אחר כך נעשה מה שנעשה, לא הפקר.

אנחנו מספרים בכל יום הנסים והנפלאות שעשה השם יתברך במצרים ולגויים, שהוציאנו ממצרים, ונתן לנו את ארץ ישראל, ונתן לנו התורה. מה? לא הפקר! יהיה נעשה נסים ונפלאות גדולות, כן. וזה בעוונותינו,

אנחנו גרמנו את כל זה בעוונותינו, אנחנו גרמנו
 כל זה, אבל השם יתברך מרחם עלינו, כמו
 שהצילנו על הים וממצרים.

[על העניין של משיח, הרבה אנשים חשבו שמשיח היה..]

אה? משיח?

[כן, אבל עכשיו הוא, הוא נפטר]

אה, עכשיו? ,

הוא נפטר?

[כן, ועכשיו הרבה אנשים חושבים שאפילו הוא נפטר, הוא

גם בן משיח]

כן?

[כן]

רחמנא לצלן, נו, נו, השם יתברך הוא, הוא
 הבעל הבית.

היה כמה גדולים שהם חשבו שהם משיח,
 שהם... הם דיברו בדיבורים כאלה, אבל, זה לא
 היה נכון, הם טעו! כן. רק רבינו הקדוש אצלו

אין שום טעות. מה שהוא גילה איזה דיבור –
מבורר! הלכה למשה מסיני!

[הוא שואל אתכם מתי יבוא משיח?]

(סבא צוחק) יש כבר רבינו הקדוש בעולם, אז כבר
יש משיח.

זה עניין קדוש ונעלם מאוד לגמרי, רבינו
הקדוש אמר: שהוא סוד מכל העולם, סוד,
העולם לא יודעים!

וכשיבוא משיח, הוא יגלה את רבינו הקדוש -
מי זה, מי הוא רבינו, רבינו נחמן!

משיח, כל העבודה של משיח, שהוא יכניס
בעולם את האור של משיח, כל דיבור שלו
הוא מעיין, הוא ים החכמה, הוא מעיין, כן, לא
יודעים כלל מה זה.

לא על חינם חיכינו, חיכינו כל כך זמן על משיח
צדקנו - משיח צדקנו יהיה תלמיד רבינו (סבא צוחק).

אה, אה, אוי וי, עתיד לבוא, - לבוא לנו פלאות
 כאלה מן השמים, אש כזה, שלא היה מעולם,
 שזה יאיר לנו כל התורה וכל החכמות.
 כל העולם יצעקו: "זה רבי, זה רבי, זה רבי, זה
 רבי, זה רבי", כל העולם.
 אה, ברגע אחד הוא מאיר לכל העולם, לכל
 העולם.

אנחנו לא יודעים מתי הוא יבוא, רבינו הקדוש
 גילה, אבל שום אחד לא יודע, רק רבינו ורבי
 נתן.

אוי, אוי וי, אוי וי, אוי וי, אוי וי, אנחנו צריכים
 למסור נפשנו ועינינו ונשמותינו וכל כוחנו,
 והכל לרבינו הקדוש.

כל הספרים של רבנו, כל דיבור שלו - הוא
 גאולה שלימה שלנו, כל דיבור שלו.

רבינו הקדוש אמר: "משיח יגיד פירוש על
 הליקוטי מוהר"ן"

משיח יבוא ויהיה עולם אחר, עולם חדש!

[משיח יפיץ ספרי רבינו?]

הוא כבר ימצא הכל מוכן, מוכן ומזומן (סבא צוחק)

[ומה יהיה הענין של משיח?]

יהיה אור כזה בעולם, שלא היה מעולם.
[כולם ידעו שזה משיח, או יהיה גם מחלוקת עליו? מחלוקת

עליו יהיה?]

לא, לא! על משיח לא, לא! כבר נגמר,
המחלוקת כבר נגמר...

[משיח כבר נולד?]

אינני יודע, אינני יודע כלום, לא. רק מה שגילה
רבינו הקדוש.

יהיה בכל העולם שמחה כזו, שירקדו כולם
... (סבא צוחק)

הספר נקרא "מגילה סתרים", רבינו הקדוש
גילה מתי שיבוא, השנה והחודש והיום, מתי
שיבוא משיח, אבל אנחנו לא יודעים כלל, רק
רבינו הקדוש ורבי נתן.

[עד שיבוא משיח, מה אנחנו צריכים לעשות, לזרז?]

הכל כתוב, בכל דיבור של רבינו ז"ל, כל העולם, עם כל מה שחסר להם, וכל הרפואות וכל הישועות, בכל דיבור של רבינו.

יש לנו רבינו הקדוש בעולם, יש כבר משיח וכל, כל הישועות! לכל אחד ואחד.

האר"י הקדוש הוא אומר שהמשיח יהיה יותר גדול ממושה רבנו ומכל הצדיקים, כן.

נו, יבוא זמן, כן. כל זמן שרבינו הקדוש נתפרסם יותר בעולם, אז זה התקרבות הגאולה!
 ב"ספר המידות" אומר רבינו: "ביאת המשיח תלוי בקירבת הצדיקים!", מי זה הצדיקים?
 רבינו הקדוש ואנשיו!, כן, זהו.

מה זה התבודדות? שיחה! הוא משיח לפני השם יתברך, הוא מספר ומדבר להשם יתברך

הכל, מה לעשות באיזה עסק שיבוא.
 'שיחה' זה 'משיח', משיח ומדבר עם השם
 יתברך, "ויצא יצחק לשוח בשדה".
 זה משיח, לשון 'שיחה', העניין של משיח הוא
 שיחה, לדבר עם השם יתברך ולהתפלל לפני
 השם יתברך "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל.."
 להגיד: "ריבוננו של עולם", זה כל החכמות! זה
 עולה על הכל. לבכות לפני השם יתברך תמיד

(סבא צוחק)

שיחה זה עניין משיח, הוא מדבר ומספר לפני
 השם יתברך כל מה שעובר עליו, זה שיחה, כן.
 אפילו הלומדים הגאונים רחוקים מזה,
 'תפילה? מה??' (סבא צוחק).

גם השם "נחמן", הוא עניין של נחמה ודיבורים,
 לדבר עם השם יתברך "נְחַם נְחַם נְחַם מְאוּמָן"

(סבא צוחק),

זה בקרוב, יבוא משיח ויהיה נעשה עולם חדש!

כולם, כל ישראל, כל היהודים ירצו רק לעבוד
השם, ללמוד תורה ולשמור התורה והמצוות...

[אז אנחנו, מה, מה מוטל עלינו עכשיו לעשות לקרב את

ביאת משיח עכשיו בכל יום, בכל רגע?]

בתהלים, ב"ליקוטי תפילות" ועבודת השם,
זהו, זהו התקרבות הגאולה על פי דעת רבינו,
כן.

בלי רבינו, אין כלום, הוא העיקר והסוד והיסוד
והשורש.

הכל תלוי ברבינו, כל הגאולה, ביאת המשיח
וכל, וכל התיקון שלנו ושל כל העולם תלוי בו,
תלוי ברבינו.

משיח יגלה, רבינו הקדוש - הוא השיר שיחזיר
את כל העולם להשם יתברך.

כשיבוא משיח, ידעו כל העולם שמשיח בא

[כן, מיד, תכף ידעו]

ברגע! תכף ומיד. וייפול עליהם אימה ופחד
על הגויים 'הו, הו, משיח בא'

יהיה שמחה כזה, כן, בכל עיר, בכל כפר, בכל
מקום יהיה שמחות וריקודים כאלה "ננח" (סבא
צוחק)

זה "ננח" היה לפני שישים שנה, לפני שבעים
שנה

[כן]

לפני הגאולה

[כן]

כן, מי יודע, אז, אז יהיה מאה שנה, מה? ...

[פחות, פחות, פחות, "היום אם בקולו תשמעו"]

אבל קרוב

[היום, היום]

אה?

["היום אם בקולו תשמעו", היום למה לא?]

יוא.

וגם כן משיח יגלה, משיח יגלה,
[אז אנחנו כל הזמן חושבים: למה יש לנו לעשות לפעול,

הרי משיח בעזרת השם יבוא מהר ו...]

לא

[לא ככה?]

אנחנו צריכים לעשות הכל, מה שיכולים, השם
יתברך עושה את שלו, ואנחנו צריכים לעשות
את שלנו

[אני מבין]

אם אנחנו רואים, שרוצחים רוצים להרוג איזה
ישראל, צריכים למסור נפשנו להציל אותו

[כן, נכון]

כן. השם יתברך יעזור? לא, אתה צריך להציל! ,
כן.

[אבל אנחנו חושבים כל הזמן, עולם השקר כל כך גדול,

כל כך...]

ניצוץ אחד יוצא מעץ ושורף את כל הרע, את
כל החושך.

יש כבר "ליקוטי מוהר"ן", ה"סיפורי מעשיות",

ה"ליקוטי הלכות", עכשיו הגיע זמן הגאולה, התחיל להתעורר קצת, רבינו.

נשיר ונרקוד ונעשה כל מיני שמחה - זה מספיק על דיבור אחד של רבינו. זהו כח כזה, זה חדש, זה משיח, משיח! משיח זה חדש.

מה זה? זה פלא כזה, "עליך אמרתי", בכל המכתבים של רבינו לא נכתב "ועליך אמרתי", זה פלא כזה, "ועליך אמרתי" (סבא צוחק), נו, נחכה! (סבא צוחק),

"ועליך אמרתי" מוכרחים לחכות!, עוד לא היה בעולם מכתב כזה "ועליך אמרתי". זה נורא, פלא נורא מאוד.

דברים יפים פלאים כאלה, פלאות כאלה. אני ראיתי בזוהר הקדוש אמר: ניסים נפלאות שיהיה נעשה במשיח, בביאת המשיח, וזה הגאולה לא היה אפילו במצרים ניסים כאלה. זה

יעלה על כל הנסים, אפילו על יציאת מצרים והנסים ונפלאות שהיה במצרים, ועכשיו - יהיה נסים ונפלאות יותר ממצרים הנסים ונפלאות כבר התחיל, רבינו הקדוש כבר בעולם, ארץ ישראל כבר אצלנו, נו, יבוא לאט, לאט, יבוא הכל

אה, מי תיאר אפילו במחשבה - ארץ ישראל איך יהא שלנו? הגויים, הערבים, מיליונים, מיליונים בעולם, ואנחנו, כמה אנחנו? - אנחנו עומדים נגד כל העולם. ...אנחנו נגיד להם: "אנחנו לא מפחדים ממכם, אנחנו יש לנו נשק מן השמים" (סבא צוחק),

הגויים הם מרגישים את זה, הם ראו רעידת אדמה כזה, צעקות כאלה, כן, אבל הם גויים, הם לא רוצים, אינם מאמינים. אבל הם יפלו, כל השקר יפול, וכל הגויים כלום, כלום.

מה? אנחנו מפחדים מכל העולם, מכל הגויים? (סבא צוחק), פתאום יבוא רעידת אדמה והם יראו, זה מכה גדולה, ומי יודע מה מחר? איפה

שיהיה רעידת אדמה... הם מפחדים!
 נו, כשרואים דבר כזה, אנחנו לא מפחדים. הגויים
 מפחדים. כי המכות יבואו עליהם. כל הגויים
 יבואו: "אנחנו רוצים להתייחד", אין מקבלים
 גרים, בימות המשיח - לא מקבלים גרים!

[רבי ישראל, רבי ישראל]

יוא

[העיתונאי הוא שואל מה אתם אומרים על השואה]

זה היה הכנה לגאולה.

על הקץ, על הסוף, הסוף של ישראל, שיהיו
 כולם קדושים, בעלי אמונה, אמת כזה, מה
 שלא היה מעולם.

[אנחנו רוצים הגאולה, רבי ישראל, אנחנו רוצים שהגאולה

תבוא]

רבינו הוא הגאולה, בלי רבינו אין גאולה,
 העיקר הוא רבינו, הוא הגאולה.

אתם לא יודעים מה שהיה, אבל אני רואה מה שהיה, ומה שעכשיו, אז רואים בחוש, שהגאולה מתקרבת, קרוב, בקרוב, היא מתקרבת.

ועכשיו אנחנו קרובים וסמוכים אל הגאולה,
(סבא צוחק)

עד היום היה... הגאולה היה ב"משיח, משיח",
היום הוא נשתנה, היום הוא "נ נח"! (סבא צוחק),
ועד היום היה, היה הדיבור "משיח, משיח,
משיח", והיום הוא "נ נח"! (סבא צוחק),

ה"סיפורי מעשיות" כאלה עוד לא היה בעולם,
זה רק של משיח!

הדפסה

רבי נתן אמר לפני ההסתלקות, ביום שישי, בעשרה בטבת, אמר: "דף אחד מספרי רבנו, יעקור כל הרע מן העולם".

ובכן תהיו חזקים, בכסף, בטרחה, בכל העניינים - להדפיס, למכור ספרים, להדפיס. ככה ציווה רבנו, זה מקובל באמת.

רבנו ציווה להדפיס כל כך, שיהיה מלא כל העולם, כל בית, כל מקום עם ספרי רבינו. ורבי נתן, וכן כל אנשי רבנו הם מסרו נפשם על זה.

אנחנו צריכים למסור כל נפשנו על זה, ושיהיה בכל מקום ספרי רבינו ז"ל, אז יהיה הגאולה השלימה.

כל אחד שיש לו איזה כסף - רק על זה -
להדפיס ספרי רבנו. ולמלא את כל העולם, כל
בית, כל ילד וכל ילדה בספרי רבנו, אז יהיה
עולם אחר לגמרי.

אוי, אוי וי, וי, כל אחד שיש לו איזה כסף, רק
על זה, להדפיס ספרי רבינו ולמלא בכל מקום,
כל הבתים, כל הדירות וכל מקום, רק ספרי
רבינו.

אוי, מה שיש עכשיו בעולם, אור כזה, שהעולם,
לא אותו עולם, יהיה עולם חדש, עולם אחר
לגמרי...

מה חושבים העולם, 'הנני בעולם בשביל,
בשביל כסף', בשביל זה נברא העולם? אוי, אוי
וי, וי, וי...

אני יכול לגזוע, מגודל האור שעתיד לבוא
לעולם על ידי רבינו, אוי, אוי, אוי, אוי,
אוי, אוי,

..רק להדפיס ולהדפיס, להדפיס...

עכשיו יהיה ספרים על ספרים, להכין בשביל
כל העולם, יהיה ספרים!

בכל הכסף שלי, אני רוצה להדפיס ספרי רבינו
ז"ל.

שלא נוכל לחיות ולא לאכול. איך אנחנו
יכולים לנוח ולישון? בצער, בצרות כאלה של
עם ישראל.

אם מצאתי מישהו רוצה להתקרב לרבינו,
מסרתי את נפשי, לא הסתכלתי על פרנסה, על
המשפחה (צוחק) רק זה, אין רחמנות יותר גדול
מזה!

גם רבינו הקדוש הזהיר אותנו להדפיס
ולהדפיס, ולהדפיס. וגם רבי נתן, נתן את זה,
ביום עשרה בטבת, שהוא הוציא נשמתו, לפני
יציאת הנשמה, הוא דיבר מזה ואמר: שיהיו
שייתנו כל מה שיש להם, כסף, טרחה, עבודה,

הכל בשביל להדפיס, דף אחד מספרי רבינו
יעקור את כל הרע מן העולם, כל החושך מן
העולם!

[יעקור את כל החושך מן העולם?]

ככה הוא אמר, כן.

אנחנו צריכים למסור נפשנו להכניס את רבינו
בעולם. הוא מהפך "יש עניין שנתהפך הכל
לטובה" (צוחק) מה שזה, מה שזה, מה שזכינו...
מה שיש בליקוטי מוהר"ן, בסיפורי מעשיות
ו"השיחות" ו"ליקוטי עצות" מה שיש בזה, וגם
כן כל ספר, "אב"י הנחל" גם כן דבר פלא.

כתוב בתורה ס"ז חלק ב': "כל מה שהצדיק
נתפרסם ביותר נתגדל ונתקדש שם השם
ביותר". אבל לפני מאתיים שנה לא היה כל
המכשירים של פרסום. היום ביום אחד זה
נתפרסם בכל העולם.

לחשוב על זה, ולעשות למעלה מכוחנו, לא

לישון ולא לאכול, אין זמן! כן, צריכים לרחם
על ישראל, זה רחמנות.

[פיקוח נפש]

כן, וודאי, אפילו אחד אם הוא מתקרב לרבינו,
זה ישועה כזה מה שאי אפשר לשער, שמחת
השם יתברך ושמחת הצדיק.

אשרינו, אשרינו שיש לנו רבי כזה, שיש בעולם
דבר פלא כזה שלא היה מיום בריאת העולם!
אם היו מקבלים את זה, היה כבר הגאולה!
אבל הכל בחכמה, מאת השם, על-כל-פנים
אנחנו צריכים למסור נפשנו להדפיס ולהכניס
דברי רבינו בעולם, אז יהיה הגאולה כזה, שלא
היה מעולם!

מה שאנחנו רואים, שמדפיסים ספרי רבינו,
ויכולים לקרוא בכל מקום, בבית כנסת ובכל
מקום, ואין איסור ללמוד ספרי רבינו, זה
סימנים על הגאולה!

אתה לא יודע מה שהיה... היה איסור לנגוע
בספרי ברסלב. – 'איך תבוא הגאולה? מה
יהיה? העולם לא רוצים לנגוע בספרי ברסלב'
(צוחק),

נו, ועכשיו אנחנו רואים דבר למעלה מן הטבע,
מהפך אל הפך, היום יכולים, יכולים להבין
שיבוא זמן שכל העולם יתקרבו, יתקרבו
לרבינו בביטול כזה, שישליכו הכל, רק רבינו!
(סבא צוחק), כן...

הפצת ספרי רבנו

הנערים והנערות וכל העולם יעסקו בספרי רבנו.

כל הישועות, זה התורה הקדושה - להפיץ ספרי רבנו, זה יחיה את כל העולם.

צריכים לדבר בזה יומם ולילה, לא לישון ולא לאכול. אין לי זמן (צוחק), צריכים לרחם על בנינו ועל דורותינו ועל עצמינו, לדבר רק בזה. מי שרוצה להסתכל ולהיות עבד להשם ולעבוד השם באמת, אז זה רק רבנו! זה צריכים להודיע לכל העולם. ואנחנו רואים שכל העולם הם מבינים את זה, הם ממשיכים עצמם לרבנו.

אנחנו צריכים לרחם על עצמינו ועל דורותינו ועל זרעינו ועל דורותינו, להודיע לכולם, לכל

העולם, שיש עכשיו בדורות אלו, בחושך הזה, יש כבר אור כזה שהוא יכול לעזור לנו, להוציא אותנו מן העוונות ומן התאוות ולתקן הכל, כן.

העיקר להפיץ, שיהיה בכל בית הספרים של רבנו ז"ל. כי היום, גם הילדים וגם הילדות יכולים לקרוא, אז יהיה דור של צדיקים.

לשמוח ולרקוד בכל, בכל מקום, זה העיקר של הכל, עיקר היסוד והשורש של הכל, זה התיקון!

טוב, טוב, טוב, נו, כן, ילדים, ילדים זה חדש, חדשים, כן (צוחק), גם הם עוד לא משוקעים כל כך בהתאוות, נו, כן, הם יכולים לקבל, כן (צוחק).

להכניס בכל בית איזה ספר, כן. צריכים לספר את זה, לדבר מזה, עצות ודיבורים, איך לעשות שיהיה באמת, באמונה...

חסיד שמספר לסבא על האירוסין שלו:

[יש שמה אנשים, ברוך השם, יש שמה אנשים ירא השם]

כן, אחים, אחים שלה

[אחים שלה, אח שלה גם, ברוך השם, מצוין]

כן?

[יש לה שתי אחיות עוד, ברוך השם]

אולי תזכה להודיע להם מרבינו הקדוש, זה, זה

עולה על הכל!

לאט, לאט...

כתוב בתורה ס"ז חלק ב': "כל מה שהצדיק נתפרסם ביותר נתגדל ונתקדש שם השם ביותר". אבל לפני מאתיים שנה לא היה כל המכשירים של פרסום. היום ביום אחד זה נתפרסם בכל העולם.

לחשוב על זה, ולעשות למעלה מכוחנו, לא לישון ולא לאכול, אין זמן! כן, צריכים לרחם

על ישראל, זה, זה רחמנות

[פיקוח נפש]

כן, וודאי, אפילו אחד, אם הוא מתקרב לרבינו,
זה ישועה כזה מה שאי אפשר לשער, שמחת
השם יתברך ושמחת הצדיק.

"אשרינו" כל הלילה! אשרינו, אשרינו, אשרינו
(צוחק) אנחנו צריכים לשיר מעיר לעיר, מכפר
לכפר, ולהודיע, להודיע, להודיע, שיש אשרינו
בעולם (צוחק)

מי שרוצה עכשיו, יש לו כבר התורות כאלה,
תפילות כאלו, דיבורים כאלו וצדיק כזה,
שהוא משנה הטבע, משנה כל העולם, הוא
"יש ענין שנתהפך הכל לטובה" - הוא מהפך
הכל לטובה, אוי וי.

זה בורא עולם חדש, כל דיבור של רבינו.
ואנחנו צריכים למסור נפשנו על זה ולהכניס

בלבנו, בלב זרעינו ובדורותינו ולדבר תמיד רק בזה - איך זוכים לצאת מהעוונות, מהתאוות, איך זוכים לתקן הכל. כח רבינו, הוא גילה לנו שהוא יכול לעזור לנו, הוא יכול לתקן אותנו, כמו שאנחנו, אוי.

כל תורה שגילה רבינו בעולם, כל דיבור שגילה זה כל חיותנו ותקוותנו, כן, זהו. ואנחנו צריכים לרחם על עצמינו ועל דורותינו ועל זרענו ועל דורותינו, להודיע לכולם, לכל העולם: שיש עכשיו בדורות אלו, בחושך הזה, יש כבר אור כזה, שהוא יכול לעזור לנו, להוציא אותנו מן העוונות ומן התאוות, שמתקן הכל!

נשיר ונרקוד ונעשה כל מיני שמחה - זה מספיק על דיבור אחד של רבינו.

אנחנו צריכים למסור כל נפשנו ודורנו על זה, ושיהיה בכל מקום ספרי רבינו ז"ל, אז יהיה הגאולה השלימה. הנערים והנערות והילדות

וכל העולם יעסקו בספרי רבינו.
 אני יכול לגווע, מגודל האור שעתידה לבוא
 לעולם על ידי רבינו, אוי, אוי, אוי, אוי, אוי,
 אוי, אוי, אוי, אוי,

עכשיו יהיה ספרים על ספרים, להכין בשביל
 כל העולם, יהיה ספרים

יצחק אייזיק...

היה לי ארבע אוטובוסים לנסוע ולא היה לי
 כסף על הוצאות, אמרתי: 'אם אני יגיד לו כסף,
 הוא יחשוב שאני עושה מסחר ממנו' (סבא צוחק),
 כסף אסור להזכיר (סבא צוחק) אני נהגתי איתו
 בחכמה, לא אמרתי לו שאני צריך כסף (סבא
 צוחק)

[איפה הוא גר?]

בדזינגוף [בדזינגוף?]

כן, הו, הו

[באיזה שנה זה היה?]

תשי"א

אוי, אני טיילתי אתו בתל אביב, באלנבי ובמסעדות הכי יפות, כן (צוחק), ואני הסתכלתי עלי כמו משוגע.. 'מה אתה עושה? מה זה אתך? מה? אתה משוגע? אתה נכנס, אתה נכנס לגיהנם כזה? עד חצות לילה, זה משוגע' אבל הוא רקד איתי בליל שבת, הוא רקד איתי... אני היה לי "ליקוטי תפילות", נתתי לו, ואני נשארתי בלי ה"ליקוטי תפילות", אני נתתי לו.

שלא נוכל לחיות ולא לאכול, איך אנחנו יכולים לנוח ולישון? בצער, בצרות כאלה של עם ישראל.

אם מצאתי מישהו רוצה להתקרב לרבינו, מסרתי את נפשי, לא הסתכלתי על פרנסה, על המשפחה (צוחק) רק זה, אין רחמנות יותר גדול מזה!

[ברוך השם, אז אנחנו צריכים פשוט לקחת את כל
המכשירים וכל האפשרויות]

כל מיני תחבולות, כל מיני עצות, כל... לחשוב
על זה, ולעשות למעלה מכוחנו, לא לישון ולא
לאכול, אין זמן!

[איך זה? למה?]

כן, צריכים לרחם על ישראל, זה, זה רחמנות

[פיקוח נפש]

כן, וודאי, אפילו אחד אם הוא מתקרב לרבינו,
זה ישועה כזה מה שאי אפשר לשער, שמחת
השם יתברך ושמחת הצדיק (סבא צוחק) ושמחת
כל הצדיקים. כן, זה העיקר תלוי בזה, רבינו!,
כל הגאולה תלויה בהתגלות רבינו בעולם,
ה"ליקוטי מוהר"ן" (סבא צוחק).

אוסף דיבורים

מה זה?

[זה כדי להקליט את הדיבורים]

אה?

[זה כדי להקליט, להקליט את הדיבורים]

להקליט

[זה דיבורים חשובים]

(דיבר עם חסיד)

ברוך השם, יש לי זמן, יש לי ברכה מרבינו
הקדוש שאני יאריך ימים.
אבל מי יודע? חס ושלום, שמא יגרום החטא,
אבל, אבל יש לי ברכה, ודבר אחד מדביריו לא
שווא ריקם, כל מה שהוא אמר, אנחנו רואים.

יש לנו אבא רחמני כזה, שהוא לא עוזב אותנו,
הוא כאן!

אנחנו יש לנו מקום אצל השם יתברך, כמו
שאנחנו. הוא משגיח עלינו, הוא שומר אותנו.

הארוסה שלך היא עובדת?

[בעזרת השם, היא תתחיל]

תתחיל לעבוד?

[כן]

היא עוד לא עובדת בשום מקום?

[לא, בינתיים לא, בבית]

לא תעבוד אף פעם

[מה?]

לא טוב שהאשה תעבוד במקומות אחרים.

הבעל שלה היה מתקוטט איתי במלחמה,
מלחמה הגדולה, "מה אתה רוצה ממני? אני

צריך תאוות, מה זה? אשה בלי תאוה?"
 אבל היום הוא בלא תאוות, ובשלום, - נעשה
 שלום.

אני מברך אתכם בכל לבי, שהשם יתברך יברך
 אתכם בכל מיני ישועות, בכל מיני הצלחות.
 והעיקר שנזכה להתקרב להשם יתברך באמת,
 אנחנו וזרעינו ודורותינו וכל עם ישראל. שנזכה
 לתשובה שלמה, לחזור לתורה, לחזור לאמונה,
 והכל יהיה, בוודאי, על ידי רבינו רבי נחמן.

העולם מגושם כל כך, שאפילו הגדולים, אפילו
 גאונים, לא מרגישים שיש, מה שיש בזה...

כל הגדולים וכל הרבנים צחקו ממני, מברסלב,
 וכולם הם צריכים לעשות קברים, ולקבור
 עצמם בחיים,
 כן, מה, מה שעשו,

אתה זוכר מה זה "ברסלב"? (צוחק)

רבינו הקדוש קורא אותם "המפורסמים של שקר",
 "רשעים", ראשי תיבות רב"י.
 יש רבי של רשעים, יש רבנים שהם רשעים.

(סבא מתייחס לאחד הכתות המפורסמות ביהדות)

אם יש רבינו הקדוש, אז יש כבר הכל לא צריכים לחפש...

השם נתן לי מתנות טובות, שאני יודע איזה דברים פלאים, שאי אפשר לדבר איתם עם כל אחד, יש דברים שהם מסתירים האמת, אבל אם רוצים באמת? אם יתפללו אל השם יתברך באמת, אז זוכים, זוכים לדברים נפלאים.

רבינו רבי נחמן, הוא העיקר השורש והיסוד שלנו ושל כל ישראל, ושל כל התיקונים והצרות - הוא הכל, בלי עזרתו אין לנו כלום, הוא העיקר והיסוד.

העולם הזה מסוכן מאוד, צריכים לרחמים רבים ולהתפלל להשם יתברך תמיד, שנזכה

לדעת האמת,

יש בעולם הרבה שקרנים שהם מחריבים את
העולם, אבל השם יתברך גדול מאוד, הוא
יהפוך הכל לטובה

אין לי שום פגם, שום תאווה, לא זכיתי לזה רק
על ידי רבינו הקדוש.

התאוות בורחים ממני, כאילו הם ברוגז איתי
לגמרי, כמו גט, אין להם שום כח כל שהוא
להכשיל אותי באיזה מחשבה, באיזה דבר
פגום, באיזה דבר רע, זה רבינו הקדוש.

אני מתפלא מאוד, כל זמן שאדם חי יש לו
תאוות, ואני - התאוות הם ברוגז איתי לגמרי
לגמרי. כאילו אין שום תאווה בעולם. אין לי
שום מלחמה, אני לא צריך, לא שום עבודה,
שום מלחמה, כאילו אין בעולם תאוות, לא,
אין בעולם.

הם ברחו ממני התאוות כמו מאש...

...רדפו אותי כל ימי חיי, וברוך השם אני הייתי
חזק באמת. הייתי חזק נגד כולם.

רבינו הקדוש זה עניין מיוחד. כן. והעולם לא
יודעים מזה, גם כן חסידי ברסלב לא...

(סבא נסע עם חברים לאמריקה, לפרסם את הפתק, ולנסות דרך שם
לפתוח בית דפוס בארץ ישראל, להדפיס ספרי רבנו. ושם התגלגל
שהפתק הגיע לידי הרב פינשטיין, רבה של אמריקה וגדול בתורה
בכל העולם, הרב פינשטיין יצא מגדרו וכתב הסכמה על הפתק
והמלצה לסייע לסבא להדפיס ספרי רבנו. סבא סיפר קצת...)

היה לי צער, בשביל מה נסעתי לאמריקה? לא
דולרים ולא דפוס ולא כלום, מה?
אבל זה הפתק!, הוא בא לפיינשטיין ו(פינשטיין)
נתן המלצה.

וזה עניין גדול, זה "גמרתו ואגמור".
כן, (החולקים על הפתק) הם אומרים מה שאומרים,
אבל לא כל כך ברעש ובתקיפות, כן, בחלישות.
פיינשטיין! (סבא צוחק) כן, לולא זה לא היה לנו
קיום.

[פתק זה העניין, תשעה חודשים לא לאסוף אף דולר אחד?

[אחד?]

אתה לא ידעת מה שאתה עושה, השם יתברך
הוא יודע מה שזה, באמריקה להגיד הרבה
תפילות!?

[״נ נח נחמן נחמן מאומן״, מתחת למקווה]

כן, ומה, איך אנחנו נסענו לאמריקה? איפה?
איך נסענו? איפה לוקחים כסף לנסוע
לאמריקה? ארבע נפשות, מאיר, אהרון, אתה,
ואני.

זה הכל יהיה המעשיות שיספרו, יספרו בביאת
המשיח, כן.

[סבא, הייתם מקושרים לאנ״ש בירושלים?]

אה, ״רב״?, אין לי!

[הייתם ביחד?]

קצת, קצת, קצת, לא הרבה
העיקר עבודת האמת, המסירת נפש, לבטל
דעתו [לרבינו]
זה יש עניינים.

הכל תלוי ברבנו, הכל. כל התורה והאמונה וכל
 חיינו - בעולם הזה ובעולם הבא - רק רבנו!
 העולם לא יודעים מזה, כן.
 הם לא יודעים שרבנו הקדוש הוא סוד כזה,
 הוא פלא כזה.

אתה רוצה "ליקוטי מוהר"ן"? בשביל מה? אם
 אתה (רוצה להיות "נחשב", כבוד וכדומה)... כן, אז אין,
 אין, אין, אתה לא שייך לכאן... לא ברסלב!
 אני קרבתי את שמואל הורביץ, הוא היה
 נכד השל"ה הקדוש, אני קרבתי אותו לרבינו
 הקדוש, כן. והאבא שלו היה מתנגד, הוא
 בקש אותי: "תרחם עלי, ואל תהיה ברסלב",
 ושמואל היה חזק כברזל, חזק, ועמד ואמר
 להאבא שלו: "אני רק ברסלב"

אני קרבתי את שמואל הורוביץ, קרבתי
 לרבינו, הוא היה חב"דניק, האבא שלו היה

חב"דניק, ואבא שלו הוא ממשפחת חב"ד, כן, והאבא כתב לאמא שלו, שתעשה הכל שלא יהיה ברסלב, והיא בכתה ובכתה: "אוי וי, הבן שלי נעשה ברסלב, אוי..."

שמואל הורוביץ, אני קרבתי אותו ואני הוצאתי אותו מהחב"ד, וקרבתי אותו לרבינו.

[אה, שמואל הורוביץ, אתה קרבת אותו לברסלב? סבא]
כן... הוא ממשפחה של השל"ה הקדוש...
(אבא של ר' שמואל) הוא היה רב גדול באמריקה,
מפורסם מאוד... הוא היה חשוב מאוד אצל,
אצל רב קוק.

האבא שלו, ביקש מהרב קוק שישתדל בכח גדול להוציא אותו מברסלב, כן, ורב קוק ענה לו: "מה אתה, מה אתה בוכה? לא נורא, שיהיה ברסלב".

הם היו קדושים, קדושים אמיתיים, משפחת

השל"ה הקדוש, והאבא שלו היה רב גדול מפורסם, גאון גדול, והוא ביקש מהרב קוק, שישתדל בכל כוחו, להרחיקו מברסלב, והוא (הרב קוק) אמר לו: "לא נורא, לא נורא, מה?" , והרב קוק ראה, שהוא (האבא) בסכנה גדולה, הוא יכול למות מגודל כאב, מגודל הצער, אז הרב קוק כתב לו מכתב: "לא נורא, שיהיה ברסלב, אל תדאג כלל"...

... (האבא) בכה בכיה גדולה לפני הרב קוק, שיעשה עצות איך להרחיקו!, ורב קוק אמר לו: "לא נורא, שיהיה ברסלב, אתה תקבל הרבה נחת, הלוואי שכל העולם יהיה ברסלב"

(הרב קוק) הוא ראה את ישראל בער עם "ליקוטי מוהר"ן", אז הוא שאל להגבאים: "כאן הוא ישיבה ברסלב?", (ענו לו: "חס ושלום, מה אתה מדבר?", אז הוא אמר: "הלוואי שכל, שכל

העולם יהיה ברסלב"

הרב קוק הוא, הוא קיבל אותי והוא אמר: "רק ברסלב", הוא אמר לי: "רק ברסלב יש בעולם".

אילולי הגר"א (מזילנא) היה חולק על הבעל שם טוב, אז לא היה המחלוקת על רבינו, היה כבר האור גדול, היה כבר מתגלה רבינו בעולם, כן. והיה מה שהיה כבר. והיה... והעולם נפל לחושך כזה כמו שאנחנו רואים, ורבינו הקדוש הודיע את זה, כן.

אבל הכל מוכן להגאולה! כן, שיתגלה ויתעלה, דווקא ממחלוקת כזה ומהסתרה כזו, יהיה כבוד השם יותר ויותר.

יספרו כל מה שעבר על כל אחד ואחד, כן, מעשיות הרבה, יהיה מעשיות מכל אחד ואחד! אין הפקרות...

[רב דוב מוורשה הוא עמד נגד כל המתנגדים והוא אמר
 שלהתקרב לרבינו זה זכייה] (סבא צוחק) [סיפרתם לי,
 כשהוא היה קורא "ליקוטי מוהר"ן", אז הוא היה שם מגבת
 על הראש]

הוא חגר חגורה על הראש, שלא יתפוצץ
 מה"ליקוטי מוהר"ן", כן. כל הלימודים לא
 קשים לו, רק ה"ליקוטי מוהר"ן". כשהוא לומד
 "ליקוטי מוהר"ן" הוא מוכרח לחגורה, בשביל
 שלא יתפוצץ הראש. הוא אמר לי, כן.

יכולים לגווע מגודל החיות של כל דיבור
 שגילה רבינו הקדוש בעולם.
 היו שהיו חושבים שהם חכמים, שהם גאונים,
 אבל זה שקר, לא היה כלום, רק שקר ושקר,
 ושקר.

ברוך השם אני לא מדבר סתם, מי יוכל להכניס
 בעולם דבר כזה - כל תורה שגילה ב"ליקוטי
 מוהר"ן". אתה עיתונאי? קח ה"ליקוטי
 מוהר"ן" ותראה מה שזה.

כולם צריכים לקבל מרבינו, אפילו אדמו"רים
גדולים, כן, ואם הם מתנגדים לרבינו, אז הם
שקר!, הפך צדיק זה רשע, הפך האמת זה
שקר!, כן...

(שיחה של סבא והחברים עם מראיין ברדיו)

[מראיין: רבי ישראל, אני הייתי רוצה ברשותך לעבור אל

החסידים שלך, החסידים שלך הייתי קורא לזה]

זה, זה לא חסידים, זה רק, רק חברים

[חברים שלך]

כן, חברים, כן.

כל העולם, כולם יעזבו את הכסא מלוכה
שלהם, וייתנו לרבינו, "אתה הוא מלך"

[הם יקבלו אותי]

כן, הם יגידו לו: "אתה הוא המלך, אנחנו לא,

אתה הוא המלך"

כל הגדולים, כל החכמים, כולם יעזבו כל
המתנות שלהם, ויאמרו לרבינו: "אתה הוא

מלכנו"

כל הגויים, כל העולם, כל המלכים יעזבו את
 הכסא מלוכה שלהם, וייתנו לרבינו, ויאמרו לו:
 "אתה, אנחנו לא כלום, אתה הוא המלך"
 יתחננו נגד רבינו ויאמרו לו: "אנחנו לא כלום,
 אתה הוא המלך"
 כל המלכים יאמרו לרבינו: "אנחנו לא כלום,
 אתה הוא המלך"

הראש ממשלה והנשיא יבואו לרבינו: "אנחנו
 לא נשיא ולא ראש ממשלה, אתה הוא הראש
 ממשלה, ואתה הוא הנשיא של כל ישראל,
 אתה הוא הרבי שלנו"

כל הממלכות וכל העולם יגיעו לרבינו: "אתה
 הוא מלך שלנו, אני לא, לא ראש ממשלה, ולא
 נשיא, אתה נשיא, אתה ראש ממשלה, ואתה
 הכל"

[מתי זה יהיה? מתי זה יהיה? מתי?]

בקרוב

יכול להיות שהדיבור שלי הוא דבר גדול
 לרפואה, ל... כן, לאמונה.
 הציונים? אני לא צריך להם.

[מי הם הציונים?]

הציונים? שלא רוצים לשמור התורה, לא
 רוצים לקבל התורה, ילכו, ילכו לגויים

אינני מבין איך אני חי, אבל ברוך השם אני חי,
 השם יתברך רוצה ככה... ..אני לא מבין איך
 אני חי, זה גבורת השם ונפלאותיו.

[יש לנו תקווה עם רבינו?]

בוודאי, הו הו

[כן]

זה השאלה? שאלה כזאת אסור...

אני מזהיר אותך, אל תשכח אותי אפילו לרגע,
 אל תשכח אותי...
 ...אל תשכח אותי לרגע אחת...

וכשאני מוצא איש אחד, שהוא רוצה ברסלב,
 אז, אז אני עשיר גדול. כשמצאתי איש אחד
 שהוא רוצה ברסלב.. מי יכול לשער? מי יכול
 לדבר?

הערבים בקום המדינה....

הם שאלו: "בשביל מי אתם צריכים כל כך
 מלט, בשביל מה? בשביל מי?", עכשיו הם
 אומרים: "עכשיו אנו נבונים, עכשיו אנחנו
 מבינים, בשביל מה כל כך מלט"...
 ...אנחנו רוצים ירושלים, אנחנו רוצים בית
 המקדש, אתם לא יודעים מזה?

אני לא אומר גוזמאות.

היה לי חלום כזה: רק במקומות היהודים, לא
 היה שריפה, השריפות היו רק אצל הגויים. מה
 זה?... רק אצל הגויים, לא אצל היהודים. זה

חלום, זה חלום כזה... באמריקה וברוסיה...

האבא שלי הוא היה חסיד קרלין, וברוך השם,
אני זכיתי בזכות רבינו, לצאת מזה לגמרי, כי
אין רבי, אין רבי, רק רבינו הוא הרבי.

עדיין רוצים לדעת את הפתק? אני אודיע לכם
מילה במילה בעל פה

[כז]

"מאד..", תרשום....

[צריכים כל יום לעשות התבודדות]

כן.

כל מה שאתם שומעים ממני, עוד לא אפילו
טיפה מן הים.

בפרט אני ראיתי, פלאות כאלה

פלאות מעולם הבא

פלאות כאלה
פלאות, פלאות, פלאות,

נלך, כמו שהולכים ומחפשים איזה דבר, נלך,
נחפש איך זוכים לתיקון דגאולה, איך זוכים?

[אישתי שואלת איפה אנחנו צריכים להיות...]
"כל ישראל צריכים להיות בארץ ישראל", ככה
אומר רבינו.

נמצאים בדור שנתגלה רבינו,
אם לא חס ושלום, אין מקום להיות, לישון, יכול
שריפה, שריפה, שריפה, יכול לבוא (סבא צוחק),

התלמידים שלו הם חיילים כאלה, גיבורים
כאלה, כן, נלחמים עם כל העולם, גיבורים!
רבינו הקדוש אמר: "כשיבוא משיח, יהיה
הרבה מעשיות מכל אחד מאנשי, יהיה הרבה

מעשיות".

אחד מאנשי רבינו, היה שקול כנגד כל העולם,
כן, עם כל הגדולים.

רבינו הקדוש הוא היסוד של כל התורה, של כל
השורש של כל, של כל הצדיקים, של כל התורה.
הוא עורר בי טוב כל כך, והוא רוצה שיתקרבו
חדשים, בני אדם חדשים, עולם חדש (סבא צוחק),

אני פתחתי ספר והיה שמה חתיכת נייר, והיה
כתוב ככה בזה הלשון על הנייר, אלה הדיבורים:
"מאד היה קשה לי לרדת אליך להגיד לך
תלמידי היקר, ישראל בער... תלמידי היקר
להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך"

הוא מדבר עם כל העולם, עם כל אחד ואחד,
כל דיבור שלו הוא כתוב בספר והוא מדבר
לכל אחד ואחד, לכל העולם, זה רבי כזה שהוא

מדבר עם כל העולם (סבא צוחק)
 "אני נהר המטהר מכל הכתמים". נו, כל העולם
 משוגע, יש נהר כזה!

(באומן, משהו מציע לסבא לשתות)

[קולה, קולה]

קוקה קולה, קוקולה ?

[לא, פפסי קולה]

אה ? [פפסי קולה]

חצי קולה ? (סבא צוחק)

לחשוב, לא לשכוח מה שאנחנו מדברים

צריכים לעשות כובעים חזקים ויהיו, לא יפלו,
 יפים וחזקים, כן.

[גדלנו עם השפה הצרפתית, אולי יותר טוב לא לדבר

צרפתית, יותר טוב שנדבר...]

כן, ודאי, זה מסמא מטמא את האדם, מטמא,

מטמא את האדם. הלשון וכל מה שבהם. אוי,

אוי, ריבוננו של עולם.

לקדש את הדיבור, אפילו כל מה שמדברים

שיהיה בקדושה, בקדושת התורה והשם

יתברך, ואמת ואמונה, לא כמו הגויים, אוי,

אוי, אוי, אוי, אוי...

[יש שמועה שנפולאון פגש את רבינו, זה נכון?]

אינני יודע

[זה לא כתוב, זה ידוע דבר כזה? יש שמועה כזאת]

יש שמועה שהוא נפגש אתו. לא, לא ברור.

כל העולם ישמחו וינגנו וניגונים שלנו, ויהיה שמח. שמחה גדולה בירושלים ובכל העולם ובאומן. אנחנו נלך בלילה, לא ניתן לרחביה לישון, הם יצעקו: "הוא לא נותן לנו לישון, לא נותן לנו לישון, מה זה?"

הם צריכים לזמר "גדולתנו ותפארתנו יגלה משיח צדקנו" (סבא צוחק),

אה, אה, אה, אה, נו, נלך לאכול, אחר הניגון של "גדולתנו ותפארתנו", צריכים לאכול שיהיה לנו כח להמשיך ובריקודים וניגונים, כן, הם אומרים כל העולם: "ניגונים כאלה כמו ברסלב? אין",

הגאונים הגדולים הם אומרים: "כמו רבי נחמן, אין", הוא כל התורה, הוא כל ישראל, הוא התיקון של כל ישראל, הוא מתקן כל... אפילו כופרים, אפילו שהם רחוקים לגמרי מהיהדות, מתורה, הוא יקרב אותם ויעשה, יהיה מהם צדיקים גדולים.

האר"י הקדוש, הוא גם כן לא ידע, לא ידע
מרבינו, זה עניין פלא כזה, מה שלא היה
מעולם, חדש לגמרי! (סבא צוחק),

שלא תשכח אותי אפילו בבית, לא, אל תשכח
אותי! יהיה לנו קשר חזק, יש לנו קשר חזק.

תיקון הכללי

קָדָם שְׁיִתְחִיל בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים יֹאמֵר זֶה:

הָרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי,
לְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וְלְכֹל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים שֶׁכְּנִי עָפָר קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה,
וּבְפָרֵט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם, נַחַל נֹבֵעַ
מְקוֹר חַכְמָה, רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְאָ, אֲשֶׁר גָּלָה וְתִקֵּן
לֹאמֵר אֵלַי הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלָּים בְּשִׁבִיל תִּקּוֹן
הַבְּרִית, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

לְכוּ גִרְנָנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנָיו
בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמְלֹךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

הָרִינִי מְזֻמָּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת
בוֹרְאוֹ, לְשֵׁם יְחִוּד קְדוֹשׁא בְּרִיד הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ
בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז

מִכְתָּם לְדָוֶד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ:
אָמַרְתָּ לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבַתִּי בַל עָלִיד:
לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרְץ הַמָּה, וְאֲדִירִי כָל חֲפְצֵי בָם:
יָרְבוּ עֲצוּבוֹתֶם אַחַר מְהֵרוּ, בַּל אֶסִּיד נִסְכֵיהֶם מִדָּם,
וּבַל אֲשֵׁא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי:
יְהוָה מִנֵּת חֲלָקֵי וְכוֹסֵי, אַתָּה תוֹמִיד גּוֹרְלִי:
חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְנַעֲמִים, אֵף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי:
אֶבְרַךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֵף לַיְלֹת יִסְרוּנִי
כְּלִיֹּתַי:
שׁוֹיֹתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד, כִּי מִיְמִינִי בַל אֶמוֹט:
לִבִּי שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֵף בְּשָׂרֵי יִשְׁכַּן לְבַטָּח:
כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת
שָׁחַת:
תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנִיךָ, נַעֲמוֹת
בִּמְיֻנְךָ נִצַּח:

לב

לְדוֹד מִשְׁפִּיל, אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פִשְׁעַ, כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁרִי

אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה:

כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְלוֹ עֲצָמוֹ, בְּשִׂאֲנָתִי כָּל הַיּוֹם:

כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ, נִהַפְּךָ לְשִׂדֵי בְּחֶרְבְּנִי

קִיץ סְלָה:

חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אֹדָה עָלַי

פִּשְׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹחֵן חֲטָאתִי סְלָה:

עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהִים לְעַת מְצֵא, רַק

לְשִׁטֵּף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ:

אַתָּה סֹתֵר לִי (יפסיק מעט), מִצַּר תִּצְרֵנִי, רְנִי פִלְט

תְּסוּבְּנִי סְלָה:

אֲשִׁכִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינֵי:

אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין, בְּמַתַּג וְרֶסֶן עָדִיו

לְכָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהִים:

רַבִּים מְכֹאֹזִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד

יִסוּבְּנֵנוּ:

שְׂמַחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא

לְמַנְצַחַת, מְזִמּוֹר לְדוֹד:

אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה:
יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ
בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו:

יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶת בְּחִלּוֹ:
אֲנִי אִמַּרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי, רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ:
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ:
וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אֲוֹן לוֹ, יֵצֵא
לַחוּץ יִדְבֵר:

יַחַד עָלִי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שִׁנְאֵי, עָלִי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי:
דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם:
גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמֵי הַגְּדִיל
עָלִי עֵקֵב:

וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֶמְהָ לָהֶם:
בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבִי עָלָי:
וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
אָמֵן וְאָמֵן:

מב

לְמַנְצַחַת, מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קֶרֶח:

כְּאִיל תְּעָרֵג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, בֶּן נֶפֶשׁי תְעָרֵג אֱלֹהֶיךָ
אֱלֹהִים:

צְמָאָה נֶפֶשׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מְתֵי אָבּוֹא וְאֲרָאָה
פְּנֵי אֱלֹהִים:

הִיְתָה לִי דַמְעָתִי לְחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל
הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ:

אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נֶפֶשׁי, כִּי אֶעְבֵּר בְּסֶדֶךָ,
אֲדַדְדֶם עַד בֵּית אֱלֹהִים, בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹזֵן חוֹגֵג:
מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נֶפֶשׁי וְתִהְיֶה עָלַי, הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי
עוֹד אֲוֹדְנִי יְשׁוּעוֹת פְּנִי:

אֱלֹהֵי עָלַי נֶפֶשׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרִץ
יְרֵדָן, וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעֵר:

תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל מִשְׁבְּרִיךָ
וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:

יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ, וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה
לְאֵל חַיִּי:

אומרה לאל סלעי למה שכחתני, למה קדר אלך
בלחץ אויב:

ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל
היום איה אלהיך:

מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי
לאלהים, כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט

למנצח אל תשחת לדוד מכתם, בשלח שאול
וישמרו את הבית להמיתו:

הצילני מאיבי אלהי, ממתקוממי תשגבני:

הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני:

כי הנה ארבו לנפשי, יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא
חטאתי יהוה:

כלי עון ירצון ויכוננו, עורה לקראתי וראה:

ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל, הקיצה

לפקד כל הגוים, אל תחן כל בגדי און סלה:

ישובו לערב, יהמו כפלב ויסוכבו עיר:

הנה יביעון בפיהם, חרבות בשפתותיהם, כי מי
שמע:

ואתה יהוה תשחק למו, תלעג לכל גוים:
עזו אליך אשמרה, כי אלהים משגבי:
אלהי חסדי יקדמני, אלהים יראני בשררי:
אל תהרגם פן ישכחו עמי, הניעמו בחילך והורידמו,
מגננו אדני:

חטאת פימו דבר שפתימו, וילכדו בגאונם ומאלה
ומכחש יספרו:

כלה בחמה כלה ואינמו, וידעו כי אלהים משל
ביעקב לאפסי הארץ סלה:

וישבו לערב, יהמו ככלב ויסובבו עיר:
המה יניעון לאכל, אם לא ישבעו וילינו:
ואני אשיר עזך, וארגן לבקר חסדך, כי היית משגב
לי ומנום ביום צר לי:

עזי אליך אומרה, כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז

לְמַנְצַחַּ עַל יְדוּתוֹן, לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר:
 קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי:

בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנֵּי דְרִשְׁתִּי, יְדֵי לַיְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג,
 מֵאֲנָה הִנָּחַם נַפְשִׁי:

אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי
 סֵלָה:

אֲחֹזֶת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:

חֹשְׁבֹתַי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים:

אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלַּיְלָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ
 רוּחִי:

הֲלַעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנֵּי, וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד:

הָאֵפֶס לְנֹצֵחַ חֶסֶד, נֹמֵר אֲמַר לְדֹר וָדֹר:

הַשְּׂכַח חַנּוּת אֵל, אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה:

וְאֲמַר חִלּוֹתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן:

אֲזַכְּרָה מֵעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵף:

וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּה, וּבַעֲלִילוֹתַי אֲשִׁיחָה:

אלהים בקדש דרבה, מי אל גדול באלהים:
 אתה האל עשה פלא, הודעת בעמים עזך:
 גאלת בזרוע עמך, בני יעקב ויוסף סלה:
 ראוך מים אלהים, ראוך מים יחילו, אף ירגזו
 תהמות:
 זרמו מים עבות, קול נתנו שחקים, אף חצצריך
 יתהלכו:
 קול רעמך בגלגל, האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש
 הארץ:
 בים דרבה, ושבילך במים רבים, ועקבותיך לא
 נדעו:
 נחית כצאן עמך, ביד משה ואהרן:

צ

תפלה למושה איש האלהים, אדני מעון אתה היית
 לנו בדר ודר:
 בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד
 עולם אתה אל:

תיקון הכללי

תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דְּכָא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:
 כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ, כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר,
 וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה:

זֶרְמַתֶּם שָׁנָה יְהִי, בְּבִקְרַךְ כְּחֻצִיר יַחֲלֶף:
 בְּבִקְרַךְ יִצִּיץ וְחֲלֶף, לְעֶרֶב יְמוּלֵל וְיִבֹשׁ:
 כִּי כָלֵינוּ בְּאַפָּךָ, וּבְחֻמַּתְךָ נִבְהָלְנוּ:

שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עָלְמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיךָ:
 כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כָּלֵינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ הֶגְהָ:
 יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֶת
 שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי גָז חֵישׁ וְנִצְעָפָה:

מִי יוֹדֵעַ עֵז אַפָּךָ, וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרַתְךָ:
 לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנִבְא לְכַב חֻכְמָה:
 שׁוּבָה יְהוּה עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עִבְדֶיךָ:
 שְׁבָעֵנוּ בְּבִקְרַךְ חֲסֶדְךָ, וּנְרַנְּנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ:
 שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה:

יִרְאָה אֵל עִבְדֶיךָ פֶּעֶלְךָ, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם:
 וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה

הודו ליהוה קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו:
שירו לו, זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו:
התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יהוה:
דרשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו:
זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו:
הוא יהוה אלהינו, בכל הארץ משפטייו:
זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור:
אשר ברת את אברהם, ושבועתו לישחק:
ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם:
לאמר, לך אתן את ארץ כנען, חבל נחלתכם:
בהיותם מתי מספר, כמעט וגרים בה:
ויתהלכו מגוי אל גוי, מממלכה אל עם אחר:
לא הניח אדם לעשקם, ויזכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי, ולנביאי אל תרעו:
ויקרא רעב על הארץ, כל מטה לחם שָׁבַר:
שָׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָּר יוֹסֵף:
ענו בכבל רגלו, ברזל באה נפשו:

תיקון הכללי

עד עת בא דברו, אמרת יהוה צרפתהו:
 שלח מלך ויתירהו, משל עמים ויפתחהו:
 שמו אדון לביתו, ומשל בכל קנינו:
 לאסר שריו בנפשו, וזקניו יחכם:
 ויבא ישראל מצרים, ויעקב גר בארץ חם:
 ויפר את עמו מאד, ויעצמהו מצריו:
 הפך לבם לשנא עמו, להתנפל בעבדיו:
 שלח משה עבדו, אהרן אשר בחר בו:
 שמו בם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם:
 שלח חשך ויחשך, ולא מרו את דברו:
 הפך את מימיהם לדם, וימת את דגתם:
 שרץ ארצם צפרדעים, בחדרי מלכיהם:
 אמר ויבא ערב, כנים בכל גבולם:
 נתן גשמייהם ברד, איש להבות בארצם:
 ויך גפנם ותאנתם, וישבר עץ גבולם:
 אמר, ויבא ארבה, וילק ואין מספר:
 ויאכל כל עשב בארצם, ויאכל פרי אדמתם:
 ויך כל בכור בארצם, ראשית לכל אונם:
 ויוציאם בכסף וזהב, ואין בשבטיו כושל:

שְׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פְּחָדָם עָלֵיהֶם:
 פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה:
 שָׁאַל וַיָּבֵא שָׁלוֹ, וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׂבִּיעֵם:
 פָּתַח צוּר וַיִּזְבְּכוּ מַיִם, הִלְכּוּ בְּצִיּוֹת נֹהַר:
 כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹרָתָם עֲבָדָו:
 וַיִּצָּא עִמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן, בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו:
 וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ:
 בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הִלְלוּיָהּ:

קלו

עַל נִהְרוֹת בְּכָל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוֹ, בְּזָכְרֵנוּ אֶת
 צִיּוֹן:

עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינּוּ בְּנִרוֹתֵינוּ:
 כִּי שֵׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי נְשִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמֹחָה,
 נְשִׁירוּ לָנוּ מְנַשִּׁיר צִיּוֹן:

אִיךְ נְשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדַמַּת נֹכַר:
 אִם אֲשַׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
 תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי, אִם לֹא אֲעֲלֶה

תיקון הכללי

אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמֹחֲתִי:
 זְכֹר יְהוָה לְבִנְי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ
 עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 בַּת בְּבַל הַשְׁדוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלַם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ
 שְׁגַמְלַת לָנוּ:
 אֲשֶׁרִי שְׁיֵאֲחוּ וְנַפֵּץ אֶת עַלְלִיךְ אֶל הַסַּלֵּעַ:

קג

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרִב גְּדֻלוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּתַקְע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבּוֹל וּכְבוֹד:
 הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמְחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגְבִּי:
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה:
 כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:
 אַחַר הַקְּרִיאָה יֹאמֵר פְּסוּקִים אֵלֶּי:
 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת
 עִמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים
 מִיְהוָה, מְעוֹז בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרם יְהוָה וַיַּפְּלֵטֵם,
 וַיַּפְּלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי חָסוּ בוֹ:

זאת התפלה מציאנו באמתחת הכתבים והיא מעט
הכמות ורב האיכות:

רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת
לעלא לעלא מן כלא, ולית לעלא מנך, דלית מחשבה
תפיסא בך כלל, ולך דמיה תהלה, ומרומם על כל
ברכה ותהלה. אותך אדרש אותך אבקש, שתחתך
חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד
ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר
נגלה לך ידע תעלמות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי
אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי
רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי לחשב
במחשבותי שום מחשבת חוץ, ושום מחשבה ובלבול
שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות
וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. הט לפי
אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעבודך באמת. וממצלות
ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה, תשועת יהוה
כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני
האדמה. ואזכה לחדש געורי הימים שעברו בחשך,
להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי
בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו,
בלו אמר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

מכתמים
למשלח ינונאל

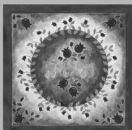
"אביי תנח"ל" מכתמים לבסיס שבת
רבי ישראל אל תנח"ל זמנו שד"ר
קמור כל נשמות ישראל

השתפכות הנפש

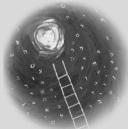
חזק והרחב בעשית
מאת רבי נתן מברסלב
לקשר ישיר עם המורא

תהלים

תפלותיו של דוד מלך ישראל.
עם שטות הצדיקים ומברית השלום
מסוגל לשנות הטבע

מידות

רבי נתן שיבת סגור את הספר הזה,
ואמר עליו זה הספר עשה אותי ליוצרי

הסט המושלם
8 ספרים יסודיים של

רבי נחזמן

נ נחזמן נחזמן מאובן
ברכה ושמירה

כל הסט רק 100 ש"ח כולל משלוח עד לבית

עצות

עצות ושיחות חכמות
מן רבי נתן מברסלב.
על כל ספק בחיי חיים ויום.

שיחות

שיחותיו ונחליו
של רבי נתן מברסלב

מעשיות

משנים קדמוניות

"אחרי ישראלים שבו מה שאני מברר אתכם
לא מושל לבם מסוקי, נכשו אני אספרי לבם
בעשיות" - עליות טקיות מופלאות עם
ספרים ישריים לנשמה

מושיבת נפש

בידורים מקימים רבי נתן מנחם
מאמין את חכמות וחסדיות מופרים
והשיחים עם מורא.

להזמנת הספרים

ושאר סיפרי רבינו נחמן

דיסקים, תמונות, הקמיע הקדוש, ועוד.

050-6797114